

*Hari Isnin
22 Oktober 2001*

NEGERI PULAU PINANG

PENYATA RASMI

DEWAN UNDANGAN NEGERI

**DEWAN UNDANGAN NEGERI
YANG KESEPULUH**

**PENGGAL PERSIDANGAN KETIGA
MESYUARAT YANG KEDUA**

15 OKTOBER 2001 HINGGA 28 NOVEMBER 2001

DIKELUARKAN OLEH
UNIT DEWAN UNDANGAN NEGERI
PULAU PINANG

Hari Isnin
22 Oktober 2001

PENYATA RASMI

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG YANG KESEPULUH

PENGGAL KETIGA MESYUARAT KEDUA

Kandungan	Muka Surat
PERBAHASAN USUL PELAN STRATEGIK PEMBANGUNAN PULAU PINANG PSDP2	3
Perbahasan Usul Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang PSDP2 oleh Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir)	3
Perbahasan Usul Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang PSDP2 oleh Ahli Kawasan Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang)	22
Perbahasan Usul Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang PSDP2 oleh Ahli Kawasan Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum)	31
Perbahasan Usul Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang PSDP2 oleh Ahli Kawasan Sungai Bakap (Y.B. Encik Lai Chew Hock)	51
Perbahasan Usul Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang PSDP2 oleh Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow)	53
Perbahasan Usul Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang PSDP2 oleh Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik)	76

PENYATA RASMI
DEWAN UNDANGAN NEGERI
YANG KESEPULUH
MESYUARAT KEDUA
PENGGAJ KETIGA

Hari Isnin : *22 Oktober 2001*
(Tempat : *Dewan Undangan Negeri,*
Lebuh Light, Pulau Pinang.

HADIR

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Y.B. Dato' Haji Yahaya bin Abdul Hamid)
- Dato' Speaker
Ahli Kawasan Tanjung Bunga (Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon) – Ketua
Menteri
Ahli Kawasan Telok Bahang (Y.B. Dato' Dr. Hilmi bin Haji Yahaya) –
Timbalan Ketua Menteri
Setiausaha Kerajaan Negeri (Y.B. Dato' Khalid bin Ramli)
Penasihat Undang-Undang Negeri (Dato' Alizatul Khair bt. Osman
Khairuddin)
Yang Berhormat Pegawai Kewangan Negeri (Y.B. Encik Abdul Hanan bin
Alang Endut)
Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Dato' Kee Phaik Cheen)
“ Perai (Y.B. Dato' Dr. Rajapathy a/l Kuppusamy)
“ Bukit Gelugor (Y.B. Dato' Koay Kar Huah)
“ Machang Bubuk (Y.B. Dato' Dr. Toh Kin Woon)
“ Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim)
“ Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan)
“ Telok Ayer Tawar (Y.B. Puan Jahara bt. Hamid)

Ahli Kawasan Paya Terubong (Y.B. Dr. Loh Hock Hun)

“ Berapit (Y.B. Encik Lau Chiek Tuan)

“ Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum)

“ Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow)

“ Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad)

“ Bayan Lepas (Y.B. Encik Lim Chien Aun)

“ Sungai Bakap (Y.B. Encik Lai Chew Hock)

“ Bertam (Y.B. Encik Hilmi bin Haji Abdul Rashid)

“ Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik)

“ Bukit Tengah (Y.B. Puan Ng Siew Lai)

“ Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed)

“ Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang)

“ Sungai Pinang (Y.B. Encik Looi Swee Cheang)

“ Kampong Kolam (Y.B. Encik Lim Gim Soon)

“ Sungai Puyu (Y.B. Encik Loo Ah Dee @ Lee Ah Lee)

“ Air Itam (Y.B. Encik Lye Siew Weng)

“ Seberang Jaya (Y.B. Dr. Radin Muhammad Amin bin Radin Haji Hadi Munir)

“ Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir)

“ Permatang Pasir (Y.B. Encik Mohd. Hamdan bin Abd. Rahman)

“ Batu Lintang (Y.B. Encik Law Heng Kiang)

TIDAK HADIR

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Y.B. Dato' Haji Abdul Rashid bin Abdullah)

Ahli Kawasan Permatang Berangan (Y.B. Encik Abd. Roni bin A. Hasan)

Ahli Kawasan Datok Keramat (Y.B. Encik Lim Boo Chang)

TURUT HADIR

Encik Kasim bin Md. Isa – (Setiausaha Dewan Undangan Negeri)

Dewan bersidang semula pada jam 9.30 pagi.

Doa.

Dato' Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat. Dewan bersidang semula. Sebelum itu inginlah saya menarik perhatian kepada Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan ini, hari ini masuk hari kita membahaskan usul yang telah dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat pada hari Selasa yang lepas iaitu usul mengenai pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang PSDP2 yang meliputi prinsip-prinsip pembangunan 10 tahun. Jadi dalam perbahasan hari ini segala asas pertimbangan untuk dibahaskan hendaklah yang agak khusus kepada perkara-perkara yang telah ditimbang sahaja. Perkara-perkara yang kecil mengenai kawasan masing-masing, itu akan kita bangkitkan semasa kita membahaskan rang undang-undang belanjawan nanti. Jadi saya buka kepada sesiapa yang ingin mengambil bahagian. Yang Berhormat dari Penanti.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B.Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Yang Berhormat Dato' Speaker, Ahli-ahli Yang Berhormat Assalamualaikum Warahmatullahi Wabarakatuh dan salam sejahtera. Yang Berhormat Dato' Speaker, saya telahpun baca mukadimah dan teras-teras utama PSDP2 dan bab-bab berikutan dengannya dan saya dapati bahawa penekanannya dan kesungguhan kerajaan dalam membawa pembangunan Pulau Pinang ke tahap yang tinggi sebagai satu gabungan pencapaian dalam dekad yang lepas iaitu 1999, 2000 dengan ciri-ciri kemajuan pembangunan manusia, sosial, alam sekitar, ke institusi dan kebudayaan yang dimuatkan akan kesimpulan dalam PSDP2.

Dalam kegairahan dan kesungguhan itu, saya dapati perkataan mampan diguna dan disebut 13 kali dalam laporan ini. Digunakan tidak kurang 13 kali Y.A.B. Ketua Menteri semasa pembentangan PSDP2 ini yang kita perlu merancang dengan tinggi melangit untuk mencapai sesuatu kejayaan berdasar kepada objektif pembangunan jangka panjang dan jangka pendek. Teras wawasan PSDP2 ialah saya simpulkan bahawa satu keazaman untuk mencapai status sebuah negeri yang maju sepenuhnya menjelang tahun 2010, iaitu lebih awal daripada cadangan Wawasan 2020 iaitu lebih awal 10 tahun. Kedua k-Ekonomi yang berdaya saing, kualiti hidup dan alam sekitar yang tinggi, kebudayaan yang segar, masyarakat yang bersatu padu, harmoni dan penyayang, keadilan sosial dan urus tadbir yang baik.

Yang Berhormat Dato' Speaker, rancangan 10 tahun ke hadapan perlu berasaskan kepada pencapaian pelan strategik pembangunan 10 tahun yang lalu. Tentunya berasaskan pencapaian sasaran pendapatan KDNK berkapita, kadar penurunan daripada 7.2% pada tahun 1990 kepada 1.9% pada tahun 1997 dan naik balik kepada 7.2% pada tahun 1999 maka kita rasa tahap kejayaan dengan penuh yakin bahawa negeri kita ini mencapai sasaran Wawasan 2020, iaitu 10 tahun lebih awal. Andaian ini adalah pada kertas ataupun pelan yang dibentang dalam Dewan yang mulia ini.

Tetapi Y.B. Dato' Speaker, Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian, realitinya adalah di luar sana, hakikat sebenarnya adalah di luar sana. Kehidupan seharian rakyat, pekerja kilang, buruh kasar, petani, nelayan, penaja kecil, pekerja kampung, kakitangan awam yang berpendapatan rendah, ibu tunggal, orang tua-tua dan dalam PSDP2 satu ini, satu dulu ternyata bahawa kerajaan telah gagal dalam sasarannya untuk menaikkan kualiti hidup kumpulan yang tersebut. Saya memperingatkan soalan ini dalam Dewan yang mulia ini kerana sebagai wakil rakyat (dengan izin) *we have the social responsibility*. Bagi mereka yang berada di bawah tahap kemiskinan, dapatkah mereka berharap pada Jabatan Kebajikan Masyarakat semata-mata, sedangkan saya kasihan tengok Jabatan Kebajikan Masyarakat ini, pindah sana, pindah sini, pinjam pejabat lain, keadaan mereka seolah-olah mereka pun miskin, Jabatan Kebajikan Masyarakat, seolah-olah Jabatan ini pun miskin ikut orang yang minta permohonan, apa bantuan.

Kita tidak mahu di cop sebagai kemiskinan itu adalah disebabkan oleh orang-orang politik (dengan izin) *poverty is the work of politician*. Saya akui bahawa Pulau Pinang satu-satunya negeri yang mencapai kejayaan pembangunan dalam sektor industri pembuatan dan perumahan. Sektor industri pembuatan kebanyakan adalah pelabur asing yang antara terbanyak dari Amerika dan Eropah dan kita dikatakan bergantung kepada naik turun ekonomi Amerika dan begitu juga dunia. Persepsi ini sudah lama tertanam dalam pemikiran dan otak mereka, malah kita sudah ada pengalaman sejak tahun 1976 lagi. Ekonomi merudum sudah berapa kali, kita sudah tentu menjangka bahawa dalam tempoh 10 tahun, dalam tempoh 10 tahun berlaku akan berlaku kelembapan ekonomi namun tindakan kerajaan seolah-olah tidak mempunyai pengalaman merumuskan satu dasar yang boleh memelihara kepentingan pekerja yang diberhentikan. 11,000 pekerja diberhentikan adalah satu angka yang amat menakutkan bagi kita di negeri Pulau Pinang dan angka ini saya yakin dan percaya akan meningkat dalam menjelang tahun 2002 dan tidak ada satu pelan pun

Saya mencadangkan supaya kerajaan menyediakan satu pelan kontigensi dalam PSDP 2 iaitu mewujudkan satu tabung dana pekerja dalam bentuk bantuan dan pinjaman mudah. Yang Berhormat Dato' Speaker dan Ahli-ahli Yang Berhormat, dalam permasalahan perumahan kita dapati bahawa kerajaan melepas tangan secara *total* melepas tangan begitu sahaja tentang pembangunan sektor perumahan kepada sektor swasta. Justeru itu terdapat banyak kecacatan dan masalah yang dihadapi oleh rakyat yang berpendapatan rendah untuk memiliki walaupun seunit rumah. Sebagai contoh projek-projek terbengkalai, *standard* rumah kos rendah dan kos sederhana tidak memuaskan dan dikatakan pembeli tertipu. Pecah sana, pecah sini, dinding retak, paip pecah pendawaian elektrik tidak mengikut piawaian, selain itu mereka dikenakan kadar perkhidmatan sebanyak RM60.00 sebulan dan bayaran insuran rumah RM30.00 sebulan. Bagaimana pula dengan cukai pintu ataupun (dengan izin) *house rent* kalau dicampur semua bererti pemilik rumah kos rendah akan menanggung bebanan cukai tahunan lebih daripada orang yang membeli rumah teres yang kosnya di antara RM80,000 hingga RM150,000.

Barangkali Yang Berhormat Kota tidak percaya saya kata boleh duduk dan kira tengok RM60.00 sebulan *maintenance* ataupun *service charge* setahun RM720.00 + RM30.00 insuran, cukai pintu kalau rumah kos rendah ataupun kos rumah sederhana mungkin di antara RM120.00 cukai pintu, RM90.00 hingga RM120.00 maka pada bebanan cukai yang perlu di tanggung oleh pemilik-pemilik rumah kos rendah dan kos sederhana adalah lebih sehingga mungkin RM1,000 setahun kalau dibandingkan dengan orang yang memiliki rumah teres kosnya RM80,000.00 hingga RM150,000.00 cukai pintunya sahaja yang ditanggung, tidak ada *service charge* dan sebagainya, rumah pula ada *porch*, boleh bubuh kereta, jalan, lampu jalan dan semuanya ini adalah berlakunya ketidakadilan dalam proses kita ataupun memberi perhatian dan keperihatinan kita kepada golongan-golongan yang berpendapatan rendah.

Dengan itu Yang Berhormat Dato' Speaker, Ahli-ahli Yang Berhormat saya mencadangkan supaya kerajaan menubuhkan Lembaga Perumahan ataupun (dengan izin) *State Housing Board*. Saya menyokong usaha kerajaan mewujudkan k-Ekonomi yang berdaya saing berasaskan pengetahuan untuk mempesatkan lagi pembangunan ekonomi yang dapat mengekalkan pertumbuhan. Bagaimanapun latihan hendaklah juga tertumpu kepada pekerja-pekerja bawahan yang mempunyai minat jaya diri dalam kerjaya dan bukan semata-mata melatih pekerja-pekerja di peringkat atasan yang sudah pun memiliki kelulusan dan kelayakan.

Yang Berhormat Dato' Speaker, apakah peranan kerajaan negeri tentang kebajikan pekerja-pekerjanya sendiri termasuk agensi-agensi di Pulau Pinang ini. Kejayaan negeri sebagai sebuah negeri di Malaysia yang kadar pertumbuhan ekonomi yang tinggi dan kadar kemiskinan yang rendah iaitu 2.7 pada tahun 1999 bukan yang terendah, ini bukan yang terendah, ada negeri lagi yang terendah. Kejayaan ini adalah kerana komitmen kakitangan kerajaan dari peringkat bawahan hinggalah peringkat atasan.

Perkongsian bersama di antara kakitangan kerajaan dan juga kerajaan telah memberi satu kejayaan kepada kita dalam bukan sahaja pembangunan tetapi dalam menyatupadukan masyarakat ataupun rakyat di negeri Pulau Pinang ini. Nampaknya tidak ada kebajikan khusus Kerajaan Negeri Pulau Pinang untuk pekerja-pekerja kakitangan kerajaan negeri selain dari apa yang diputuskan oleh kerajaan pusat melalui Jabatan Perkhidmatan Awam (JPA) itupun kerajaan negeri tidak melaksanakan Pekeliling Laporan Kabinet 1992 dalam Sistem Saraan Baru yang menetapkan bahawa setiap jabatan hendaklah menyediakan pusat nurseri atau pusat jagaan kanak-kanak agar ibu-ibu yang bekerja dapat berdamping dan menyusu bayi-bayi mereka di waktu rehat, tidak tercatat di dalam PSDP2 satu ayat pun yang menyentuh tentang kebajikan pekerja kecuali latihan IT yang akan meningkatkan pengetahuan mereka.

Justeru itu saya mencadangkan Y.B. Dato' Speaker dan Ahli-Ahli Yang Berhormat, saya mencadangkan supaya Kerajaan Negeri Pulau Pinang memberi komitmen kita kepada dalam PSDP2 bahawa bayaran bonus tambahan, bayaran bonus tambahan diberi kepada semua kakitangan kerajaan mengikut kadar yang ditentukan dari masa ke semasa berdasarkan pertumbuhan ekonomi negeri Pulau Pinang dan pemberian ini tidak melanggar, saya mengulangi pemberian bonus tambahan kepada kakitangan kerajaan negeri tidak melanggar mana-mana peraturan Jabatan Perkhidmatan Awam. Malahan pula kerajaan negeri pernah melulus dan memberi satu bayaran bonus tambahan kepada kakitangan, agensi-agensi iaitu PDC dan PBA.

Saya tidak tahu oleh sebab barangkali Y.A.B. Ketua Menteri jadi Pengerusi PDC, Pengerusi PBA jadi mereka dapat bonus tambahan lain daripada yang diluluskan Kerajaan Pusat. Pada hakikatnya pada tahun tempoh 1999 hingga tahun 2000, kerajaan negeri gagal meningkat kualiti hidup dan alam sekitar yang tinggi untuk rakyat. Kualiti hidup ertinya kehidupan yang selesa sama ada dari aspek sumber pendapatan, kesihatan, jenayah, gangguan mental, gejala sosial, menghirup udara bersih di tempat tinggal yang sempurna. Realiti dan hakikat di luar sana tidaklah seindah yang kita ucap dan yang tertulis di dalam PSDP sama ada yang kedua ataupun PSDP yang pertama dulu.

Pertama saya ingin menyentuh tentang gangguan bau busuk dan gangguan lalat penduduk-penduduk di sekitar kawasan ternakan ayam dan babi. Sehingga sekarang kalau kita hendak ikut dia punya realiti sehingga sekarang semua orang tahu adalah saya ingat Ahli-ahli Yang Berhormat biasa macam kita boleh tahu, yang mana bahawa bau busuk ini dan gangguan lalat sampai sekarang tahun yang akan menjelang 2002 ini keadaan ketidakselesaian rakyat setempat masih tidak berubah walaupun beberapa kali di bawa persoalan ini dalam Dewan yang mulia ini. Saya hendak bagi contoh tetapi oleh sebab Y.B. Dato' Speaker kata jangan kita bawakan soal-soal, apa ini tempat kita jadi saya umum perkara ini di mana sahaja berlaku tetapi sebagai contoh kalau saya hendak kata di tempat kawasan saya Penanti pun memang sehingga sekarang ini tidak dapat di elak perkara-perkara ini walaupun kita sudah bawa dalam Dewan ini, keadaannya sama tidak berubah bererti kita lalai tanggungjawab kita untuk rakyat.

Apakah kita akan kata semua ini baik dan kita mengaku bahawa semuanya ini baik dan telah selesai sedangkan keadaannya seperti pi mai pi mai tang tu, macam itu juga. Berdasarkan lampiran A1, lampiran A1 dalam PSDP2 pencemaran Sungai Juru, Sungai Pinang, Sungai Jawi dan satu lagi Sungai Perai, mengikut indeks kualiti air sungai-sungai tersebut berada dalam garisan tercemar. Bukan sedikit tercemar pun tidak ada, bersih jauh sekali, jauh panggang daripada api, tapi ini dalam keadaan tercemar. Berapa lama, berapa lama keadaan ini berlaku kalau kita berdasarkan kepada PSDP1 dulu, 10 tahun yang lalu pun macam ni, tidak berubah dan diakui dalam laporan PSDP2 ini, inilah kedudukan sungai-sungai kita. Kecuali mungkin Sungai Perai mencapai sedikit atas sikitlah, kita boleh kata atas sikitlah, dia di bawah garisan sudah mencecah masuk garisan sedikit tercemar, tercemar juga tapi dalam sedikit tercemar. Tidakkah soal pencemaran sungai-sungai tersebut dimasukkan dalam pelan PSDP1 untuk tindakan. Berjayakah kita menangani soal gejala sosial. Kalau barangkali kita hendak ikut Yang Berhormat Perai, dia kata sudah berjaya. Perkara ini sudah selesai. Bukan, bukan kurang tahu, sudah bertambah gawat, gejala sosial dalam negeri kita ini. Kedai video lucu, kalau mahu saya boleh pergi tunjuk Yang Berhormat Perai boleh ikut saya, saya boleh pergi tunjuk. Pelajar-pelajar masuk keluar beli, ya.....Paya Terubong. Ini saya bercakap di sana pun ada. Bukan Paya Terubong sahaja. Oh! Paya Terubong. Oh! Sorry, minta maaf Yang Berhormat Dato' Speaker, saya bercakap mengenai gejala sosial, jadi mengenai dengan kedai lucu dan sebagainya Paya Terubong hendak ambil perhatian. Tolong ambil perhatianlah. Dia ada kaitan, dia ada *installing* dengan Perai dan juga Paya Terubong.

Tempat perjudian snooker, pusat permainan tempat pelajar ponteng sekolah, masih ada perniagaannya. Saya tidak faham langsung, apakah faedahnya perniagaan-perniagaan seumpama ini diberi lesen. Saya tidak faham langsung, apa sebab bentuk-bentuk perniagaan macam ini diteruskan beri lesen ataupun mengapa tindakan tidak diambil sekiranya perniagaan itu dijalankan tanpa lesen. Pemaksaan kualiti hidup dan alam sekitar ini, saya ingin membuat cadangan seperti berikut. Pemusatan kawasan temakan. Ini sudah lama barangkali dirancang oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang tetapi sampai sekarang tidak dapat dilaksanakan. *Shift* kerja kuari dihadkan kerana kuari ini mengambil kesempatan menjalankan 4 *shift* sehari siang malam, malam pun habuk dan sebagainya disebabkan oleh di waktu malam mereka jalankan satu ataupun kuari itu berjalan pada waktu malam, pembersihan pantai sungai, saya mencadangkan supaya pasukan pembersihan pantai dan sungai saya mencadangkan supaya memasukkan pembersihan pantai, sungai memperkuat tindakan penguatkuasaan '*enforcement*'. Kalau kita bercakap dari segi penguatkuasaan ini, saya berapa kali telah bawa dalam dewan yang mulia ini, sama ada pihak berkuasa tempatan, Jabatan Alam Sekitar, Jabatan Perdagangan dan sebagainya penguatkuasaan kita lemah sungguh dalam soal penguatkuasaan. Saya tidak tahu sama ada politik bercampur atau pun dicampurkan dengan tindakan-tindakan yang harus diambil, saya tidak faham mengapa penguatkuasaan dan yang lebih lekeh, dengan izin, sengkek yang lebih sengkek lagi ialah jawatan penguatkuasaan ini dibahagi taraf kontrak. Saya ingat dalam pihak berkuasa tempatan kita hanya ada dua pihak berkuasa tempatan, satu MPPP satu MPSP bukan banyak dua. Jawatan penguatkuasa '*enforcement*' ini diberi bertaraf kontrak. Mereka sendiri tidak selesa bekerja, tidak ada jaminan masa depan, habis nak jalankan penguatkuasaan macam mana. Sebab itu saya sokong kalau sekiranya saya terbaca di dalam PSDP2 disebutkan bahawa Kerajaan Negeri Pulau Pinang berazam untuk menghapuskan buruh sambilan, pekerja-pekerja kontrak hendak hapuskan. Saya rasa kalau ini, saya sokong dan kalau ini adalah satu kenyataan pada tahun hadapan ataupun 10 tahun lagi, kita tidak ada, tak apalah orang yang datang itu boleh tahu. Apa yang akan berlaku. Kita tengok kadang-kadang, saya datang ke sini dengan feri, kita tengok kadang-kadang cukup sedih dan malu kepada pelancong-pelancong yang mengambil feri yang menggunakan servis perkhidmatan feri. Saya ingat tuan-tuan, Ahli-ahli Y.B. semua tahu, kalau kita melalui feri, laut kita penuh dengan sampah. Ini *channel* kita, bukan besar sangat, bukan macam apa *China Sea* ataupun Laut China dengan izin penuh dengan sampah, disebabkan apa. Siapa yang bertanggungjawab, bila tengok bersepah di dalam laut sampah-sampah, tin, botol dan sebagainya.

Ini amat memalukan dan saya juga cadang menutup atau lesen tidak dikeluarkan kepada pengusaha karaoke, pusat snooker dan *games* permainan ini. Mempertingkatkan lagi kelas-kelas agama di surau-surau dan juga masjid-masjid dan juga terpulanglah kepada pihak yang bukan Islam untuk meningkatkan ajaran agama masing-masing di tempat ibadah masing-masing.

Y.B. Dato' Speaker, saya ingin merakamkan tahniah kepada kerajaan negeri atas kejayaan pembangunan pelancongan. Y.B. Batu Uban tidak tengok pun saya (ketawa), saya bagi tahniah. Oh! Senyum dalam hati kerana dengan izin *culture development* dalam negeri kita ini perlulah kita mempertingkatkan pembangunan pelancongan. Hanya satu yang saya harapkan iaitu agar penyertaan bumiputera dalam sektor pelancongan dipertingkatkan bukan sekadar menjadi penjaja kecil atau cukup menjadi sebagai penari dalam pertunjukkan tarian kebudayaan. Saya ingin mencadangkan dan berharap supaya Y.B. Batu Uban memberi sepenuh perhatian kepada apa yang hendak saya sarankan.

Saya mencadangkan supaya dondang sayang yang dipeloporkan oleh Baba dan Nyonya di Pulau Pinang ini diperkemas dan dipertingkatkan kebudayaan asli ini yang berasal dari Negeri Pulau Pinang. Sedih kita tengok pasukan Dondang Sayang kadangkala kita jemput naik lori macam mengiringi jenazah, mayat, sedih kita tengok sedangkan ini merupakan beratus-ratus tahun dahulu sejak saya kecil, sejak arwah bapa saya, kita lihat Dondang Sayang yang pada ketika itu adalah Dondang Sayang merupakan satu kebudayaan yang unggul di Negeri Pulau Pinang. Walau bagaimanapun, Y.B. Dato' Speaker dan perhatian Y.B. Batu Uban. Saya datang pagi ini, di tempat saya duduk ini, saya terima satu surat daripada siapa saya tidak tahu oleh sebab tanpa nama penulisnya. Namun begitu saya ingin juga membangkitkan perkara ini di dalam Dewan yang mulia ini.

Dato' Speaker:

Surat layang Yang Berhormat. Ada nama, *sign*.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Dia sampai bersampul.

Dato' Speaker:

Ya, ada tandatangankah.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Tidak ada, tetapi kalau saya tidak, saya bubuh sebelah. Y.B. Dato' Speaker.

Dato' Speaker:

Begini. Kalau Y.B. kalau tidak ada tandatangan, kalau hendak sebut juga makna Y.B. bertanggungjawab di atas apa yang disebutkan itu. Terpulang kepada Y.B..

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Ya, ya terima kasih Dato' Speaker. Saya bukan hendak beri satu kenyataan.

Ahli Kawasan Batu Uban (Y.B. Dato' Kee Phaik Cheen):

Saya hendak tanya Ahli Kawasan Penanti, beliau tahu atau tidak tahu pada 29 Oktober ada *court case* di antara orang itu di tulis dalam surat layang dengan pihak berkenaan. Ada *court case*, ini saya hendak tanya, bolehkah kita bincang, perkara *resident conductor* Dato' Speaker.

Dato' Speaker:

Jelas dalam peraturan kita kalau perkara itu masih dalam pertimbangan mahkamah, eloklah kita tidak payah sebut di sini Y.B..

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Terima kasih Y.B. Dato' Speaker dan terima kasih memperingatkan saya oleh Y.B. Batu Uban. Jadi saya ketepikanlah ini. Saya ketepikan surat layang ini. Tapi saya hendak sentuh sedikit mengenai dengan muzik. Tidak ada kena mengena dengan surat ini, muzik. Muzik termasuk dalam kebudayaan, kebudayaan pembangunan pelancongan kita termasuk muzik. Jadi kalau muzik maknanya kita hendak bagi satu peluang '*opportunity*' dengan izin kepada anak-anak tempatan, tidak kira apa muzik sama ada muzik Tionghua yang berdasarkan kepada keaslian muzik keaslian Melayu, India dan sebagainya maka kita berharap peluang-peluang ini diberikan kepada

anak tempatan. Bukan kita berikan kepada orang luar seolah-olah dari segi muzik ini kita tidak mempunyai kepakaran, kita tidak mempunyai satu kebaikan yang boleh mendatangkan kebaikan kepada anak-anak tempatan, itu sahaja yang saya hendak sentuh, keutamaan '*priority*' dengan izin, bagi kepada anak-anak tempatan soal muzik ini, bukan kita import orang dan kita merdeka berapa tahun, takkan kita tidak ada ahli muzik yang baik yang sehingga kita terpaksa hendak *import* orang luar menjadikan, mengendalikan muzik dalam negeri kita.

Seterusnya Y.B. Dato' Speaker, saya ingin merakamkan tahniah kepada kerajaan dalam PSDP2 ini, hasrat kerajaan negeri adalah untuk mewujudkan urus tadbir yang baik sama ada dalam sektor awam mahupun sektor swasta. Ini terdapat dalam PSDP2 urus tadbir baik. Bagi sektor awam negeri, penggunaan komputer hampir semua sudah ada, Jabatan-jabatan Negeri Pulau Pinang, semua ada pengetahuan IT dan sebagainya, latihan kita bagi, kerajaan negeri bagi dan semua ini adalah merupakan usaha untuk mencelik komputer, selain itu piagam pelanggan, lama dah sejak saya kerja dulu MPSP sudah ada piagam pelanggan dan ISO pun sudah dapat ISO 1, 2. Namun masih ada jabatan-jabatan masih kebelakang dalam menyediakan penyata kewangan dan tidak menepati masa dalam tempoh yang ditentukan oleh Juruaudit dan juga Bahagian Perbendaharaan Negeri dan Kewangan.

Kita hanya ada dua pihak berkuasa tempatan seperti yang saya sebutkan tadi iaitu Majlis Perbandaran Seberang Perai (MPSP) dan Majlis Perbandaran Pulau Pinang (MPPP) lain tiada, kalau-kalau serupa dengan negeri lain. Tugas utama kedua PBT atau pihak berkuasa tempatan tersebut adalah yang utama teras, teras utama pembersihan, pembersihan apa lagi, itu pembuangan sampah selain dari landskap yang sempurna, tempat riadah tetapi sungutan orang ramai macam itu juga kemajuan, pembersihan yang sempurna tidak. Salah satu punca adalah kerja-kerja tersebut dikontrakkan dengan kos berjuta-juta ringgit. Sedangkan penyeliaan tidak berkesan atas tugas-tugas kontrak. Akhimya kerja-kerja ditinggalkan oleh pihak kontrak dibuat oleh pekerja-pekerja MPPP dan MPSP sendiri. Dengan izin, mereka tinggal tahi, yang disapu orang kita, orang kerajaan sendiri.

Dalam soal ini saya ingin dipertingkatkan soal tenaga penguatkuasaan dengan mengambil tindakan tegas atas mana-mana pihak, saya tidak mahu mempersalahkan pihak berkuasa tempatan sahaja, rakyat pun saya kira bersalah dalam soal pembersihan sampah sarap dan sebagainya mengambil tindakan tegas terhadap individu mahu pun syarikat yang melanggar undang-undang kebersihan dan saya minta ahli-ahli majlis jangan melindungi orang-orang yang dikenakan tindakan yang ini disungut dan diberi tahu kepada saya oleh pihak

berkuasa tempatan bahawa dikenakan tindakan ahli majlis datang, bawa datang surat saman minta dibatal, minta kurang dan sebagainya. Ini akan menyusahkan kakitangan-kakitangan pihak berkuasa tempatan, kalau kita hendak *straight* kita hendak tegas kita jalankan secara tegas. Saya sebagai pihak pembangkang pun akan beri sokongan, kalau sekiranya tindakan demi dengan rakyat negeri Pulau Pinang untuk keselesaan hidup dan kebersihan dalam negeri kita. Y.B. Dato' Speaker, akhir sekali saya ingin menyatakan bahawa yang paling penting.....(gangguan).

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Dato' Speaker, saya minta penjelasan tentang penguat penguasaan dari ADUN Penanti, untuk penjaja ke atau kontraktor yang buat kerja membersihkan, yang kita kena *straight* itu. Untuk kontraktor yang kena saman untuk kontrak yang ditawarkan oleh majlis tempatan atau untuk penjaja, tolong jelaskan.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Terima kasih Y.B. dari Telok Kumbar saya bercakap *confuse* sikit you dengar saya bercakap saya menyentuh mengenai kesalahan membuang sampah, bukan kontrak tidak, kontraktor yang melanggar peraturan kontrak atau pun pihak berkuasa tempatan akan mengenakan potongan bayaran dan sebagainya tetapi yang saya maksudkan dari segi mempertingkatkan kebersihan dari segi pembuangan sampah dan sebagainya, undang-undang ini. Untuk orang ramai, individu dan syarikat dan sebagainya. Oleh sebab ini bukan.....(gangguan)....., Y.B. Dato' Speaker saya teringat hendak bercakap mengenai sampah, mengenai perlonggokan sampah sisa-sisa binaan, ini cukup dahsyat, saya minta MPSP pergi tangkap gambar, pembuangan sisa-sisa pembinaan, asbestos yang tidak diguna, paip-paip yang pecah, simen, pasir, batu dan sebagainya dilonggok pada satu tempat, ikut suka hendak buat di mana hendak dilonggok sehinggakan saya minta maaf Y.B. Dato' Speaker saya kena sebut tempat, barangkali Y.B. Seberang Jaya tidak pergi, di kawasan Masjid Timah dilonggokkan sisa-sisa bangunan ini saliran padi telah pun ditimbus dengan batu-batu yang tidak digunakan. Kita tahu baru ini ada laporan asbestos akan mendatangkan bahaya kanser dan sebagainya. Penduduk-penduduk kampung kalau dilonggokkan asbestos-asbestos yang tidak diguna, tolong tengok kawasan Masjid Timah dilonggokkan sisa-sisa bangunan.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Dr. Radin Mohamad Amin bin Radin Haji Hadi Munir):

Okey. Dato' Speaker, saya memang setuju sahaja sisa-sisa pembinaan dibuang di sawah-sawah padi diambil tindakan, orang-orang yang hendak bina rumah, tiada modal diminta sisa-sisa sampah itu oleh kontraktor-kontraktor dihantar untuk tambun tanah dia, memang saya akui berlaku. Tetapi yang menjadi persoalan Dato' Speaker mengenai susunan kalau kita lihat, contohnya kita lihat gerai-gerai adakah bermaksud juga pihak ahli wakil dari Penanti bersetuju dia, gerai-gerai yang tidak tersusun teratur ini perlu diambil tindakan juga, adakah yang dimaksud oleh ADUN Penanti. Keseluruhannya bukan sahaja kepada sampah-sampah yang dilonggok, bahkan gerai-gerai yang tidak teratur, ini maksud perlukah diambil tindakan disetujui oleh Ahli Penanti, terima kasih.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Y.B. Dato' Speaker saya rasa Y.B. Seberang Jaya setuju, barangkali setuju gerai-gerai yang tidak, orang yang tanya mesti jawab dahulu, setuju atau tidak. Insya-Allah saya akan sampai pendapat saya disini juga, bersetuju atau tidak. Seberang Jaya setuju atau tidak, saya bagi laluan....(ketawa).

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Dr. Radin Mohamad Amin bin Radin Haji Hadi Munir):

Siapa yang dia hendak tanya kepada kita balik. Kalau begitu tidak habislah.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Perkara ini ditimbulkan oleh Y.B. Seberang Jaya sedangkan yang pentingnya adalah saya sudah cakap, kalau hendak pendirian saya sudah cakap, sedangkan buang sampah merata-rata saya sudah ambil tindakan, kita tegas dalam perkara ini demi kebajikan dan kebaikan rakyat Pulau Pinang. Apa kita hendak takut tindakan perlu diambil apa sahaja melanggar undang-undang bukan sahaja gerai sahaja bukan sahaja longgok sampah sahaja, tidakkah Y.B. Seberang Jaya hendak ambil tindakan gerai dan sampah dibiarkan begitu sahaja. Kawasan Seberang Jaya, dekat kilang, penghujung sekali dekat Taman Burung, pergi lah tengok, toksid, sisa-sisa toksid pun ada. Terima kasih Y.B. Dato' Speaker.

Dato' Speaker:

Saya bagi bercakap mengenai perkara yang khusus.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Ini yang khususlah, tetapi sudah ada gangguan. Macam mana hendak buat.

Dato' Speaker:

Ya teruskan.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Terima kasih yang satu yang penting keadilan sosial. Ini kita dapati bahawa apakah benar bahawa kita sebagai wakil rakyat yang bertanggungjawab dan boleh katakan kita penggubal dasar, dan Kerajaan Negeri pula bertanggungjawab untuk melaksanakan keadilan berdasarkan keadilan yang menyeluruh bukan kelompok-kelompok ideologi fahaman ideologi yang tersendiri, ataupun kelompok yang kita katakan sebagai orang kita, parti kita dan sebagainya. Saya memang berusaha seboleh-bolehnya tidak mahu sebut masalah parti dalam Dewan yang mulia ini. Kerana kita mesti faham bahawa kerajaan itu kerajaan, dan kita harus ketahui membeza diantara kerajaan dan parti. Bila kita duduk dalam Dewan, sebab itu kita tengok dengan jelas bahawa nama-nama yang tertera di kawasan di dalam Dewan yang mulia ini tidak tersebut Y.B. Batu Uban Barisan Nasional Kawasan Batu Uban tidak sebut, kerana kita kerajaan saya bersetuju dengan percakapan kelmarin dengan Y.B. Jawi, kita menyentuh isu, kita tidak menyentuh peribadi soal perseorangan kalau kita bangkitkan satu-satu isu jangan anggap kita sebagai menentang seseorang, membangkit seseorang individu. Kita sentuh mengenai isu, yang penting ialah isu, kalau sekiranya kita bangkitkan soal isu yang kebetulan *co-incident* dengan izin terlibat dengan apa-apa portfolio dan sebagainya itu, bukan dengan niat untuk ini. Jadi kita tahu membezakan di antara parti dan kerajaan, kerajaan siapa pun saya ingat saya cakap Y.B. Perai minat, ini kira minat, kerana dok perhati saya makna minat....(ketawa), siapa pun boleh jadi kerajaan, bila-bila masa kerajaan tetap kerajaan, tidak berubah, kakitangan kerajaan, kakitangan kerajaan, penguatkuasa penguatkuasa juga DO, DO juga tetapi kerajaan berubah, yang kerajaan tidak berubah, yang parti berubah, parti yang memerintah, pembangkang jadi pemerintah, pemerintah jadi pembangkang, biasa lah.

Di Amerika biasa, demokrat, demokrat naik, lima tahun lagi, enam tahun naik, Republikan naik, biasa tidak apa. Jangan jadikan apa ini kita sebagai kerajaan yang memerintah, kita jadikan atau pun satu penekanan kepada orang lain ideologi dengan kita. Jadi saya harap kenalpasti harus, soal ini harus dikenalpasti, kerajaan kerajaan, parti, parti. Dan soal keadilan sosial saya teringat apa Perdana Menteri kata, tidak ada pencaturan politik dalam melaksanakan pembangunan negara dan membasmikan kemiskinan tidak ada pencaturan politik bukan saya kata, Perdana Menteri kata, saya setuju. Kita akan membantu rakyat termasuk mereka yang memaki kita. Ini kata-kata hikmah dan hebat yang mana pada realitinya saya tidak tahu tetapi yang saya tahu mesyuarat tindakan daerah, pembangkang kita tidak dijemput, mesyuarat sahaja apa salahnya kita dijemput. Kita dijemput menghadiri *District Action Committee* dengan izin, tidak dijemput. Soal yang saya kemukakan di dalam Dewan yang mulia ini mengapa pembangkang tidak dijemput menghadiri mesyuarat Tindakan Daerah Negeri jawapan yang saya terima ialah Jabatan Perdana Menteri larang panggil kita, saya ada...(gangguan).

Dato' Speaker:

Sungai Dua minta penjelasan.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Sayapun tidak pernah di jemput dalam Mesyuarat Tindakan Daerah, saya tidak faham kenapa Ahli daripada Penanti kata dia tidak dijemput, kamipun tidak dijemput dalam Mesyuarat Tindakan Daerah, ada Mesyuarat Tindakan Daerahkah? Tidak ada, tidak pernah dijemput.

Ahli kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Barangkali *District Action Committee* telah diubah kepada Mesyuarat Jawatankuasa Pembangunan Daerah dan sebagainya, saya tidak tahu, tetapi kita, yang dahulupun kita tidak dijemput kalau tidak ada macam mana boleh jawab soalan saya Y.B. Sungai Dua, makna kata kalau saya silap menjawab yang memberi jawapanpun silap. Bukan.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Setahu saya Yang Berhormat, memang tidak ada Mesyuarat Tindakan Daerah.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Pada dahulu, ada.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Dahulu saya tidak tahu, saya tidak jadi ADUN lagi, saya baru dua penggal jadi ADUN.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Saya ingat lima tahun dahulu Y.B. Sungai Dua telah jadi, ini masuk penggal yang kedua.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Saya jadi tetapi tidak pernah hadir dalam Mesyuarat Tindakan Daerah, yang saya hadir Mesyuarat Pembangunan Daerah.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Yang saya sebutkan tadi barangkali telah ditukar kepada *District Action Committee*, dahulu ditukarkan kepada Jawatankuasa Pembangunan Daerah, saya telah sebutkan tadi, itupun tidak mengapa kita tukarkan balik *District Action Committee* kepada Mesyuarat Pembangunan Daerah, Mesyuarat Pembangunan Daerah. Kita tidak dijemput, sedangkan dalam kawasan itu kita yang menang, diberi kepercayaan oleh rakyat untuk menjadi wakil rakyat, dia tidak sebut untuk menjadi wakil rakyat pembangkang tidak sebut, untuk menjadi wakil rakyat sama juga, sebab itu saya bagi satu, saya *salute* kepada kerajaan negeri yang memberi kepada kita *note book* ataupun *laptop* pada Pembangkang dapat, okey terima kasih. Yang saya sebutkan tadi Y.B. Dato' Speaker, kita kena tengok dari segi keadilan menyeluruh bukan dicabut-cabut diambil itu yang ini yang kita suka.

Saya memang serius dalam perkara ini demi kepentingan rakyat, kita kena menghormati keputusan rakyat, walaupun kita rasa sedih tetapi kita rasa kita diamkan sahaja yang kita tidak dapat menguruskan peruntukan RM140,000 setahun, kita tidak dapat menguruskannya walaupun begitu kita tidak ada kuasa pihak pembangkang kami tiga orang tidak ada kuasa untuk memberitahu *recommend*, ataupun mencadangkan itu dan ini, tetapi itupun tidak berapa, tetapi janganlah membezakan pembangunan setempat apabila ini saya hendak sebut.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Y.B. Encik Jasmin bin Mohamed):

Penjelasan.

Dato' Speaker:

Penjelasan Ahli Kawasan Sungai Dua.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Boleh saya habiskan sedikit, terima kasih. Bila saya lenguh berdiri saya bagi jalan. Apabila kita tengok pewujudan JKKK apabila JKKK yang berada di kawasan pembangkang mereka tidak main peranan sama ada dari segi rumah ditimpa pokok dan sebagainya, kadang-kadang kita tengok, rakyat beritahu kita, seekor tidak datang tengok. Tidak datang tengok, apa yang berlaku.

Dato' Speaker:

Seekor itu seekor apa, seekor lalatkah?

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Saya minta maaf Y.B. Dato' Speaker, saya gunakan apa bahasa Sarawak, orang Sarawak dia kata, berapa ekor datang, dia tanya kita berapa ekor datang, jadi ekor digunakan juga, tetapi bahasa Sarawak, kita boleh guna, tidak ada seorang Y.B. Dato' Speaker.

Dato' Speaker:

Sarawak tidak ada wakil di sana, agaknya di Sarawak.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Saya beri contoh sahaja, contoh jadi bahasa ini diguna rakyat kita juga orang Sarawakpun, jadi sebab semata-mata kata JKKK kata apa sebab hampa undi pembangkang jadi kami tidak mahu ambil kisah ini yang berlaku *reality* diluar bukan dalam Dewan, dalam Dewan ini hebat, semua kita baik tetapi apa yang berlaku di luar sebab itu apabila kita sebut dari segi keadilan tanpa mengira ideologi kaum, agama, tanpa mengira kalau kata kita sebut kemiskinan bukan orang Melayu ada yang miskin orang Cina orang Tionghua pun ada miskin orang India pun ada miskin tetapi yang banyak miskin ini orang Melayu, cuma dia punya peratusan kalau kita hendak sebut orang kaya, banyak orang Melayu kaya juga ada orang Cina kaya juga, tetapi menyentuh dari segi pengagihan kekayaan, pembangunan, sama rata disebut dalam PSDP2

jadi saya harap, *realitinya* jangan berlaku kalau kita akan mewujudkan ataupun soal keadilan sosial, bagi semua tanpa mengira dia punya ideologi tanpa mengira dia punya kefahaman politik, agama dan sebagainya. Sebab itu Y.B. Dato' Speaker, Ahli-ahli Yang Berhormat, dalam soal ini kita membangkitkan soal kebajikan rakyat kita sebagai wakil rakyat bertanggungjawab untuk menentukan kebaikan siapa memerintah sekalipun kita tidak kisah, kalau kebaikan itu mendatang kepada rakyat saya sedia untuk menyatakan tahniah penghargaan dan sebagainya kerana kita tidak mahu bangkitkan isu politik yang kalau baik kita kata apa tidak baik, walaupun dia buat itu ialah untuk kemajuan rakyat semata-mata kita bukan sehaluan ideologi maka kita bangkang dia kita kata dia tidak baik dan sebagainya.

Dato' Speaker:

Boleh bagi, penjelasan Ahli Telok Kumbar.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Dato' Speaker, saya faham tentang apa masalah yang ditimbulkan oleh Penanti tadi, tetapi saya rasa apa yang digambarkan oleh Ahli Penanti itu tadi saya rasa mungkin gambar itu bergetar sedikit, maksud saya itu saya ingat tidak tolong menolong masyarakat ini dia bukan kerana parti, setengah tempat di kawasan kami di Barat Daya, ada yang parti PAS ahli pun yang masalah yang pokok hendak tumbang kita potong tidak masalah, yang ahli PAS yang minta rumah kita tolong, jadi saya ingat masalah antara parti, tetapi masalah peribadi, jadi saya minta Ahli Penanti tolong *check* balik Pengerusi JKKK, ada setengah tempat

pengalaman saya itu di kawasan saya itu , setengah ahli-ahli dalam kawasan parti yang lain masa kesusahan mereka minta tolong tetapi masa orang kata tengah hangat itu dia maki macam-macam, dia maki terlampau teruk sangat, kadang-kadang tercucuk hati kita jadi kadang-kadang bahasa yang digunakan oleh parti pembangkang ini tolong kita kawal sedikit untuk kita sama-sama bekerjasama guna bahasa yang terlampau teruk sangat, Pengerusi JKKK dia orang tua, dia terasa Dato' Speaker, saya ingat ini jadi masalah peribadi bukan masalah parti, jadi saya ingat setengah tempat tidak berlaku seperti yang digambarkan ahli daripada Penanti tetapi tidak semua yang digambarkan itu gambar yang benar Dato' Speaker, itu sahaja.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Y.B. Dato' Speaker, terima kasih Telok Kumbar, lain padang lain belalang, lain orang lain ragam kita tidak boleh ambil contoh Telok Kumbar kerana Telok Kumbar, mungkin ada satu suasana yang lain. Tetapi ada.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Dr. Radin Muhamad Amin bin Radin Haji Hadi Munir):

Penjelasan, penjelasan.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Tidak sempat habis lagi sekejap, sabar. Kalau boleh saya suka juga, buat apa mungkin sebulan, dua bulan kita tukar kawasan, saya duduk di Telok Kumbar, you duduk di Penanti, bukan, tukar kawasan secara *mixture understanding*, dengan izin duduk sekejap sana sebulan pergi perhati tengok baru kita boleh beza, ada bukan saya nak bawa yang bukan-bukan, satu masalah kawasan saya setuju kerana undi ataupun pilih pembangkang jadi wakil rakyat, itu saya setuju Sungai Dua.

Dato' Speaker:

Tidak ada had Yang Berhormat boleh masuk kawasan orang lain.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Nak masuk, masuklah, dan satu lagi kita ini kenyataan di Padang Menerong.

Dato' Speaker:

Kubang Menerong.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Kubang Menerong, kadang-kadang kita silap sedikit Dato' Speaker, minta maaf Kubang Menerong, projek PERDA pun begitu juga, ada minta permohonan untuk rumah kedai tanya akan tanya pula parti mana ini dalam temu duga, ada kenyataan ini *reality*, kita tidak dapat elak, kita rasa janganlah buat begitu, rakyat sama rata semua sahaja fahaman apa sekalipun dia sama rata janganlah kita jadikan kuasa yang ada pada kita itu kita jadikan satu penghalang kepada perkhidmatan kita kepada seluruh rakyat. Y.B. Dato' Speaker.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Dr. Radin Muhamad Amin bin Radin Haji Hadi Munir):

Penjelasan.

Dato' Speaker:

Penjelasan Ahli Kawasan Seberang Jaya.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Dr. Radin Muhamad Amin bin Radin Haji Hadi Munir):

Y.B. Dato' Speaker, saya memang tidak setuju kalau katakan peranan JKKK ini dianggap terlalu kepartian, amat tidak adillah untuk mereka yang diluar untuk menjawab, tidak ada wakil menjawab soalan ini, sebenarnya dari segi pekerja-pekerja amal kalau berlaku bencana alam umpamanya tidak ada sebenarnya sikap kepartian itu, kita tolong manusia-manusia semua oranglah yang mengalami musibah, kalau ada puting beliung umpamanya pokok-pokok tumbang rumah, yang dikalangan orang PAS, orang Keadilan juga yang bumbung-bumbung rumah mereka tercabut kita beri juga peruntukan, ini tidak benar sebenarnya dalam segi untuk membantu orang yang kesusahan ini berdasarkan parti kita semua bantu, jadi tidak adillah mengatakan bahawa JKKK bahkan jalan-jalan yang rosak yang mana orang-orang yang bukan UMNO contohnya lebih *specific* lagi kita *repair*, kita tambah peruntukan, saya rasa Penanti pun sama juga di kawasan Penanti, saya rasa imbalan keadilan saya rasa telah dilaksanakan, dijalankan oleh pihak kerajaan. Terima kasih.

Dato' Speaker:

Yang Berhormat di teruskan dengan PSDP2 lebih tepat.

Ahli kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Cuma saya hendak kata apa ini memang saya akui pembakaran rumah-rumah yang terbakar di Penanti daripada satu ketika dahulu, memang ramai orang tolong, dari segi pertolongan itu, yang saya maksudkan satu-satu ada berlaku orang kata ada apa yang berasingan berlaku, kalau sekiranya kita hendak bangkitkan keadilan sosial ini satu lagi saya hendak bangkit, mungkin Seberang Jaya juga bersetuju dengan saya bahawa dewan orang ramai, padang orang ramai, dewan JKKK, kerana JKKK adalah Jawatankuasa Keselamatan Kampung yang untuk semua, tetapi dinafikan hak kita bukan untuk digunakan dalam isu politik bukan untuk menggunakannya sebagai untuk aktiviti-aktiviti parti tetapi untuk aktiviti pemuda masyarakat dan sebagainya tidak dibenarkan semata-mata mereka ini bukan anggota sebuah parti yang memerintah, ini berlaku tidak akan kita tidak tahut, duduk sebentar, kitapun tahu apa yang berlaku, dahulu saya bangkitkan dan saya sedang mempersiapkan satu *binding* yang akan saya beri kepada Y.B. Telok Bahang, kerana Y.B. Telok Bahang menyatakan bila saya bangkit mengenai cawangan UMNO ada menggunakan JKKK dan dewan sebagai pejabat cawangan jadi Y.B. Telok Bahang menjawab kepada saya menyatakan, bahawa, kalau ada tangkap gambar datang tunjuk saya sedang berusaha, dan insya-Allah Dewan yang akan datang saya tunjukkan. Sekolah umpamanya boleh adakan mesyuarat agung parti, yang sepatutnya Jabatan Pendidikan tidak boleh bagi menggunakan sekolah sebagai tempat mengurus dan menjalankan apa ini mesyuarat parti mana boleh, kerana itu adalah hak kerajaan, kepunyaan milik kerajaan ini yang kita cakap mengenai keadilan sosial.

Jadi Y.B. Dato' Speaker, dengan itu saya sekali lagi mengucapkan terima kasih dan tahniah kepada kerajaan negeri yang dapat menyediakan satu Pelan Rancangan Pembangunan Negeri Pulau Pinang ini, PSDP2 saya harap PSDP2 ini akan menyusul satu kejayaan dan sungguh-sungguh melaksanakan apa yang dicatatkan, atau apa yang dirancang mengikut apa yang termaktub dalam PSDP2. Sekian, wabillahiraukuf, wasalamualaikum warahmatulallah wabarakatuh.

Dato' Speaker:

Terima kasih, siapa lagi Yang Berhormat yang ingin mengambil bahagian? Ahli dari kawasan Batu Lintang.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Terima kasih Y.B. Dato' Speaker. Saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan usul yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri mengenai Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang Kedua. Terlebih dahulu saya ingin memaklumkan bahawa Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang Kedua ada sedikit kesilapan iaitu tahun permulaan pelan ini patut dibetulkan dari tahun 2001 ke tahun 2002 kerana pelan ini baru dikemukakan untuk kita semua berbincang. Pelan ini tidak bermakna jikalau bermula daripada tahun 2001 kerana kita semua telah menghabiskan masa hampir 1 tahun dengan tidak membuat apa-apa. Kita semua patut berbincang pelan ini dalam tahun lepas dan bukan dalam akhir tahun ini. Ini menunjukkan kerajaan negeri kita tidak bertanggungjawab dan tidak mengambil berat terhadap pelan tersebut sehingga sanggup melakukan kesilapan yang begitu cuai. Saya harap YAB Ketua Menteri boleh minta maaf dari rakyat Pulau Pinang kerana kecuai Negeri Pulau Pinang. Saya harap kesilapan demikian tidak akan timbul lagi di masa hadapan.

Dato' Speaker, dengan adanya sikap yang tidak bertanggungjawab dan bertimbangrasa saya berpendapat matlamat Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang tidak akan mencapai sasaran Wawasan 2020 pada tahun 2010 kecuali kerajaan negeri dapat mengatasi masalah-masalah yang timbul sekarang seperti kemelesetan ekonomi, pengangguran, projek perumahan dan komersial yang terbengkalai, kesesakan lalu lintas, banjir dan pencemaran laut dan sampah sarap di merata-rata tempat serta meningkatkan kehidupan rakyat Pulau Pinang. Kemerosotan ekonomi Amerika Syarikat dan serangan-serangan oleh penganas-penganas pada 11 September 2001 telah menyebabkan keadaan bertambah buruk terutamanya dalam eksport bahan pembuatan dan sektor pelancongan. Negeri Pulau Pinang yang banyak bergantung kepada eksport elektronik, elektrik dan bahan komputer serta sektor pelancongan kini telah mengalami masalah yang besar. Sejak awal tahun ini sudah lebih daripada 10,000 pekerja perkilangan telah diberhentikan kerja di dalam Negeri Pulau Pinang. Kadar pengangguran mungkin akan bertambah sehingga 13,000 pada awal tahun depan jika serangan oleh Amerika Syarikat ke atas Afghanistan masih berlarutan. Malaysia sekarang bukan sahaja menghadapi krisis ekonomi tetapi juga dalam krisis kepercayaan kerana negara kita masih mengamalkan sistem kawalan modal dan mata wang *capital control* dengan izinnya di mana pelabur-pelabur asing menyifatkan sistem ini tidak adil dan kurang bebas dan ketelusan.

Polisi negara kita yang sentiasa diubah suai dan mempunyai undang-undang yang kejam seperti Akta Keselamatan Dalam Negeri untuk kepentingan politik Kerajaan Barisan Nasional telah menyebabkan pelabur-pelabur asing dan tempatan keluar dari negara kita untuk melabur di luar negeri seperti di Negara China dan Vietnam kerana kehilangan keyakinan terhadap ekonomi negara kita. Selain daripada polisi-polisi yang tidak adil kerajaan juga sentiasa menggunakan wang rakyat....(gangguan).

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Dato' Speaker, minta penjelasan.

Dato' Speaker:

Ya Ahli Kawasan Telok Kumbar.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Saya amat berminat tentang yang dikatakan pelaburan seperti yang dikatakan oleh Ahli Batu Lancang. Salah satu sebab yang dikatakan tadi ekonomi kita merosot kerana Malaysia buat *paging* tentang matawang kita, jadi dia bagi contoh Negara China, perpindahan para pelabur ke China. Untuk makluman Y.B. Batu Lancang di sana pun *pack*. Jadi sebab ini saya ingat tidak boleh diterimalah, tiada asas. Itu sahaja Dato' Speaker.

Dato' Speaker:

Barangkali.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Ini pelabur-pelabur asing telah menurun sebab itu....(gangguan).

Dato' Speaker:

Yang Berhormat kalau boleh bagi secara spontan. Tidak payah baca teks takut silap pula.

Ahli kawasan Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang) :

Tidak, Ketua Menteri pun sama juga....(ketawa). Selain dari polisi-polisi yang tidak adil, kerajaan sentiasa mengadakan wang rakyat dengan sewenang-wenangnya untuk menyelamatkan syarikat-syarikat atau orang yang berhubung rapat dengan mereka contohnya seperti berikut, contoh pertama kerajaan telah menawarkan harga RM8 untuk membeli 29% saham Malaysian Airlines System iaitu MAS daripada Tan Sri Tajuddin Ramli dengan membayar sejumlah lebih kurang RM1.8 juta dan pada masa itu kaunter MAS di Bursa Saham Kuala Lumpur hanya berharga RM3.60 sahaja. Ini bererti kerajaan telah membayar 2 kali ganda daripada harga pasaran untuk menyelesaikan masalah kewangan yang dihadapi oleh Tan Sri. Contoh yang kedua, Kerajaan Pusat melalui kementerian.....(gangguan).

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Minta laluan.

Dato' Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Penaga (Y.B. Dato' Haji Azhar bin Ibrahim):

Tadi Y.B. Batu Lancang bercakap perkara itu *federal matter*. Yang bercakap di Dewan ini buat apa, bukan Kerajaan Negeri yang buat keputusan itu. Sebab itu saya katakan tadi Yang Berhormat cuma baca teks macam burung belatuk, bukan *prepare* teks itu. Jadi semua sekali bercakap tidak bersangkutan paut dengan Kerajaan Negeri Pulau Pinang.

Ahli kawasan Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Ini contoh sahaja, tidak payah dijawab, oleh itu....(gangguan).

Dato' Speaker:

Teruskan Yang Berhormat dengan lebih tepat lagi.

Ahli kawasan Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Oleh sebab ramai pelabur-pelabur asing dan tempatan telah hilang kepercayaan kepada ekonomi negara kita dan memutuskan untuk melabur di negara-negara yang lain. Ini dapat dijelaskan dalam akaun wang *reserve* negara kita di mana pada awal bulan Februari pada tahun

ini kita masih mempunyai RM110.2 billion berbanding bulan Jun pada tahun ini yang hanya mempunyai RM98.8 billion sahaja iaitu 4 bulan sahaja wang *reserve* kita telah turun sebanyak 11.4 billion. Sehingga akhir tahun ini akan terdapat 40 syarikat akan berhenti beroperasi atau menutup kilang mereka di Pulau Pinang termasuk Seagate Prai yang telah memberhentikan 4,000 pekerja. Walaupun kadar penutupan kilang di negeri ini bukan dalam keadaan merbahaya tetapi sekiranya polisi negara kita masih tidak mahu berubah, saya yakin di masa hadapan mungkin banyak lagi kilang yang akan keluar dari negeri kita. Kerajaan negeri memang patut bertanggungjawab ke atas pekerja yang telah diberhentikan kerja yang lebih dari 10,000 orang. Jumlah tersebut adalah rekod untuk Pulau Pinang. Sungguhpun kerajaan negeri menyediakan berbagai langkah untuk menolong pekerja-pekerja yang telah diberhentikan kerja, tetapi saya rasa langkah-langkah yang diamalkan itu adalah sama sahaja dengan 12 tahun dahulu apabila ramai pekerja yang telah dihilangkan kerja. Adakah ia berkesan, saya amat ragu kerana apabila pekerja-pekerja tamat kursus atau habis melalui latihan semula, mereka akan menganggur semula kerana tidak ada pekerjaan baru. Kebanyakan pekerja-pekerja juga tidak mempunyai keyakinan bahawa kerajaan akan menolong mereka untuk mendapatkan pekerjaan balik. Oleh sebab itu ramai pekerja tidak pergi berdaftar di Jabatan Buruh Kerajaan Negeri. Mereka menganggap langkah-langkah yang dilaksanakan oleh kerajaan untuk membantu penganggur-penganggur adalah propaganda kerajaan sahaja dan tidak bermanfaat kepada pekerja-pekerja yang hilang pekerjaan. Saya cadangkan bahawa kerajaan negeri mesti memperketatkan polisi dalam pengambilan pekerja asing.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Y.B. Encik Looi Swee Cheang):

Dato' Speaker, penjelasan.

Dato' Speaker :

Ya, Ahli Kawasan Sungai Pinang minta penjelasan.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Y.B. Encik Looi Swee Cheang):

Dato' Speaker, tadi saya dengar Y.B. Batu Lancang kata cara-cara guna sama seperti 12 tahun yang lalu, tetapi 12 tahun lalu berkesan, kita telah selesaikan masalah pengangguran kita, kita telah sampai tahap landasan yang lebih maju lagi sebab itu kita sampai sekarang ini lebih tinggi tahap pertumbuhan ekonomi kita. Jadi apa sebab dia kata kononnya kita buat publisiti, propaganda sahaja. Jadi

saya rasa ini adalah cara ikhlas yang dibuat oleh kerajaan negeri 12 tahun dahulu macam itu juga, 12 tahun sekarang kita buat sama juga kerana kita nampak kesannya mungkin 5 atau 2,3 tahun kemudian. Terima kasih.

Dato' Speaker:

Ya, teruskan.

Ahli kawasan Batu Lintang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Dato' Speaker, latihan semula ini selepas mereka berlatih, mereka juga akan menganggur kalau tidak ada pekerjaan baru diberikan, oleh sebab saya tidak kata sistem ini ada sama juga dengan 12 tahun yang lalu, terpujalah...(ketawa). Saya cadangkan kerajaan negeri mesti memperketatkan polisi dalam pengambilan pekerja asing dan menghadkan kilang-kilang yang sedang beroperasi supaya mereka hanya boleh mengambil 5% pekerja asing sahaja dan yang lain mesti dihantar balik ke negara masing-masing demi kepentingan pekerja tempatan.

Dato' Speaker, sebelum Pilihan Raya Umum 1999, Y.A.B. Ketua Menteri telah mengumumkan bahawa terdapat 7 buah syarikat multi nasional berjanji akan menambah pelaburan mereka sebanyak RM8 billion di Pulau Pinang iaitu Intel RM1.4 billion, Agilent Technology RM1 billion, Tolerax Toray RM1 billion, AMD RM1 billion, Seagate RM800 juta dan Motorola RM300 juta. Kini jelas sekali pengumuman beliau hanya untuk tin-tin kosong sahaja kerana Seagate telah memberhentikan 4,000 pekerja mereka dan AMD telah memberhentikan pekerja-pekerja mereka seramai 1,300 pekerja dan Intel juga telah memberhentikan 200 pekerja mereka. Ketua Menteri juga mengumumkan bahawa terdapat 4 syarikat multi nasional akan berlabuh di Pulau Pinang semasa beliau balik daripada lawatan ke Amerika Syarikat pada September tahun lepas tetapi sehingga sekarang masih belum ada apa-apa berita juga. Saya harap Ketua Menteri jangan memberi alasan-alasan yang tidak berasas seperti kemerosotan ekonomi di Amerika Syarikat menyebabkan pelabur asing ini tidak datang ke Pulau Pinang. Sejak Y.A.B. Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon menjadi Ketua Menteri Pulau Pinang kita tidak nampak apa-apa projek pembangunan yang besar dilaksanakan di Pulau Pinang. Yang adapun hanya projek Lebuhraya Jelutong dan itupun sudah lama tergendala dan baru-baru ini kerja sudah dijalankan tetapi masih terlalu lambat. Saya rasa projek Lebuhraya Jelutong tidak akan siap dalam jangkamasa yang ditetapkan iaitu pada akhir tahun hadapan jikalau tapak pelupusan sampah yang masih ada tidak dapat diselesaikan dengan segera dan penjualan rumah di kawasan Jelutong masih dilambatkan-lambatkan.

Dalam tahun 1997 Ketua Menteri telah mengatakan projek Lebuhraya Jelutong akan siap dalam tahun 1999 semasa beliau menghadiri perasmian perjanjian di antara kerajaan negeri dengan pemaju tetapi sudah lepas 2 tahun, projek itu masih belum siap lagi. Kerajaan negeri patut mengumumkan perjanjian secara terbuka mengenai tarikh siap Lebuhraya Jelutong dan syarat-syarat yang patut diikuti di antara kerajaan negeri dengan pemaju supaya projek tersebut tidak boleh ditangguh-tangguhkan lagi. Kita semua sudah tahu bahawa pengumuman pada masa itu hanya propaganda juga. Ia juga menunjukkan bahawa kerajaan negeri bukan sahaja tidak berkebolehan untuk melaksanakan projek besar bahkan projek kecil juga tidak berkemampuan dan terpaksa ditangguh-tangguhkan seperti pembinaan sebuah jejambat di Jalan Masjid Negeri iaitu berhampiran dengan Hospital Lam Wah Ee. Sejak jejambat yang lama dirobohkan untuk membina *Autopont* di kawasan itu kerajaan negeri telah berjanji akan membina sebuah jejambat di sana apabila projek *Autopont* telah disiapkan dua tahun. Jejambat tersebut masih belum ada lagi setiap hari ramai murid-murid dan penduduk-penduduk di kawasan itu terpaksa menggadaikan nyawa mereka untuk melintasi jalan raya yang sibuk dan bahaya itu oleh sebab janji yang terlalu lama. Persatuan ibu bapa Sekolah Chong Hwa telah mengupah pengawal sendiri untuk menjaga keselamatan murid-murid semasa mereka melintasi jalan raya tersebut. Ini jelas menunjukkan betapa kurang bertanggungjawab daripada kerajaan negeri walaupun banyak desakan-desakan yang telah dibuat oleh orang ramai kali yang terakhir Y.B. Dr. Teng mengumumkan dalam surat khabar pada bulan Julai tahun ini bahawa beliau telah mengarahkan MPPP supaya memberikan dua minggu kepada kontraktor untuk mengeluarkan pelan pembinaan jejambat tersebut tetapi hingga hari ini nasib jejambat tersebut adalah sama dengan nasib Lebuhraya Jelutong.

Dato' Speaker:

Yang Berhormat panjang lagi.

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan ditangguhkan sehingga jam 11.30 pagi.

Dewan ditangguhkan pada jam 11.05 pagi.

Dewan disambung semula pada jam 11.45 pagi.

Dato' Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula. Saya jemput Y.B. daripada Batu Lancang untuk meneruskan perbahasan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Dato' Speaker, saya difahamkan bahawa setiap hari terdapat lebih kurang 50,000 kenderaan termasuk kereta, lori, motosikal dan lain-lain melalui jambatan Pulau Pinang tetapi mengikut kenyataan yang dikeluarkan oleh Menteri Kerja Raya Samy Vellu, jumlah kenderaan itu adalah 100,000 sehari. Yang mana betul 50,000 atau 100,000? Semua orang keliru. Walau bagaimanapun, ini adalah perkara biasa atau kesalahan yang sering dilakukan oleh pemimpin Kerajaan Barisan Nasional.

Dalam Laporan Ekonomi 2002 juga ada menyatakan bahawa pekerja yang diberhentikan kerja di Pulau Pinang adalah 5,000 pekerja sahaja tetapi maklumat daripada kerajaan negeri adalah 10,000 pekerja telah dibuang kerja setakat ini. Mengikut jawapan yang diberi oleh Y.B. Bukit Gelugur jambatan Pulau Pinang mendapat purata RM330,000 untuk bayaran tol sehari atau RM0.9 juta sebulan atau RM118 juta setahun. Jambatan Pulau Pinang telah dibina dalam tahun 1985 dengan kosnya berjumlah lebih kurang RM500 juta. Ini bererti kita telah lama mendapat balik kos pembinaan jambatan tersebut, dan mengapakah kerajaan negeri mempunyai 15% ekuiti di Penang Bridge Sdn. Bhd. tiada mendapat apa-apa keuntungan dalam tahun 1999 dan tahun 2000 melalui PDC. Saya harap EXCO yang bertanggungjawab dapat menjawab soalan ini.

Kalau kos pembinaan jambatan Pulau Pinang sudah dapat balik; adakah kerajaan negeri bersedia untuk membuat cadangan kepada Kerajaan Pusat supaya tambang tol jambatan Pulau Pinang dapat dikurangkan 50% atau RM3.00 hingga RM4.00. Oleh sebab kebanyakan ekuiti jambatan Pulau Pinang adalah dimiliki oleh Kerajaan Pusat maka kerajaan negeri patut memohon supaya kerajaan negeri dapat menguasai lebih daripada 50% ekuiti dalam jambatan Pulau Pinang ini.

Dato' Speaker, selain daripada projek-projek jalan raya yang dijanjikan akan siap dalam masa yang tertentu tetapi tidak dapat dilaksanakan dengan sempurna. Kerajaan Pulau Pinang juga menghadapi masalah perumahan dan komersial yang terbengkalai.

Setakat ini terdapat 53 buah projek perumahan dan komersial telah terbengkalai di Pulau Pinang iaitu 23 projek di Pulau dan 30 projek di Seberang Perai. Kebanyakan projek yang terbengkalai adalah rumah kediaman kos sederhana dan kos sederhana rendah yang ditawarkan oleh kerajaan negeri. Oleh sebab itu kerajaan negeri juga bertanggungjawab untuk memastikan semua projek dapat diselamatkan.

Mengenai projek Majestic Hights; Adakah jawatankuasa yang tertinggi yang ditubuhkan oleh Ketua Menteri masih berfungsi lagi? Mengikut kenyataan yang diumumkan oleh Jawatankuasa Pembeli-pembeli rumah Magestic Heights di dalam surat khabar baru-baru ini bahawa kerajaan negeri telah berjanji akan membina satu jalan yang selari dengan Jalan Paya Terubong ke Bukit Jambul serta membina satu tembok iaitu *retaining wall* dengan izinnnya di lereng bukit berhampiran dengan Jalan Paya Terubong. Adakah itu benar? Projek-projek yang terbengkalai di Pulau Pinang adalah seperti Majestic Heights, Bayan Bay, Crystal Dawary dan banyak lagi. 53 projek semuanya. Projek bayan Bay yang berharga RM53 juta telah terbengkalai hampir tiga tahun. Nampaknya kerajaan negeri tidak berusaha sungguh-sungguh untuk menyelamatkan projek tersebut. Walaupun agensi kerajaan negeri itu iaitu Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang (PDC) tekah melabur RM10 juta untuk projek Bayan Bay. PDC mempunyai 30% dalam projek Bayan Bay dan yang lain dipunyai oleh Syarikat Anson Perdana yang dipaparkan dalam Bursa Saham Kuala Lumpur. Kini kaunter tersebut hanya berharga 0.52 sen sahaja.

Sungguhpun kerajaan negeri mengatakan kerja-kerja membaik pulih struktur asas telah dijalankan dalam bulan November tahun 2000 tetapi apabila saya melawat ke tempat kawasan itu tidak ada kerja tanda-tanda pemulihan sedang berlaku. Ketua Menteri juga selaku Pengerusi PDC dan Ahli Lembaga patut bertanggungjawab terhadap kegagalan projek Bayan Bay kerana tidak berusaha dan mengawasi pembinaan projek tersebut serta tiada mencari jalan untuk menghidupkan projek tersebut dan terdapat tujuh Ahli EXCO yang memegang jawatan Ahli Lembaga di PDC mengambil elaun buta sebanyak RM6,500 dan mereka semua ini patut meletakkan jawatan sebagai Ahli Lembaga PDC. Kesimpulannya memang PDC dalam tahun 1998 mengalami kerugian RM13.6 juta dan dalam tahun 1999 juga mengalami kerugian sebanyak RM18.1 juta. Kerugian berturut-turut dua tahun telah menyebabkan PDC terpaksa meminjam wang daripada bank sebanyak RM120 juta untuk mengatasi masalah kewangan.

Saya juga difahamkan bahawa terdapat separuh daripada anak syarikat PDC atau syarikat yang dimiliki oleh subsidi atau sebahagian pelaburan yang dimiliki oleh PDC telah mengalami kerugian sehingga RM86 juta. Contoh anak syarikat atau yang berkenaan adalah seperti *Worldwide Venture*.....(gangguan).

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Dato' Speaker, minta penjelasan sedikit ya?

Dato' Speaker:

Penjelasan, Boleh ya?

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Saya hendak tanya tentang Bayan Bay yang disebutkan oleh Ahli daripada Batu Lancang tentang pelaburan PDC untuk projek Bayan Bay sebanyak 30% ini. 30% yang dikatakan RM10 juta ia berbentuk wang tunai atau tanahkah?

Ahli Kawasan Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Habis? Itu tanya Ketua Menteri kerana saya tiada jawapannya.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Dato' Speaker, maksud saya begini. Kalau tanah itu memanglah kadang-kadang dari segi pelaburan ini bila satu-satu kos *prime land*, kita melabur kadang-kadang kita jangka ekonomi naik di masa itu jadi ekonomi stesen saja, dia jatuh sedikit. Tetapi kalau kita hendak salahkah kerajaan negeri untuk mengambil balik dan hendak pulihkan balik Bayan bay itu, saya sendiri pun tidak berapa setuju kerana tadi saya ingatkan DAP membincangkan soal rakyat kalau duit kerajaan digunakan untuk melabur balik dan hendak membangunkan semula kawasan Bayan Bay itu dengan menggunakan wang berjuta-juta maka saya ingat saya tidak bersetujulah. Jadi saya tidak tahu kerana dia berbentuk tanah dan bukannya wang tunai saya rasa. Itu saja Dato' Speaker.

Dato' Speaker:

Tidak apalah kerana kita tunggu nanti Y.A.B. Ketua Menteri akan jawab.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Tunggulah saya menjadi Ketua Menteri baru saya jawab.

Dato' Speaker:

Sedang belajar sekarang.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Dalam laporan surat khabar pada 10 Oktober tahun ini, Ketua Pengarah, Hasil Dalam Negeri Dato' Zainal Abidin mengeluarkan kenyataan bahawa terdapat tiga ADUN yang tidak membayar cukai pendapatan. Kita sedia maklum bahawa sebagai Ahli Dewan Undangan Negeri, kita memang tidak dikenakan cukai. Bagi tiga ADUN yang tidak membayar cukai, tentunya mereka mempunyai pendapatan yang lain selain daripada elaun ADUN seperti pendapatan daripada pemiagaan atau sebagai Pengarah di mana-mana syarikat. Sebagai seorang warganegara yang bertanggungjawab membayar cukai adalah kewajipan semua rakyat yang dikenakan cukai. Jadi saya harap Ketua Menteri dapat memberitahu kepada rakyat Negeri Pulau Pinang ketiga-tiga ADUN yang enggan membayar cukai pendapatan mereka untuk menunjukkan kerajaan negeri adalah sebuah negeri yang bertanggungjawab dan adil serta mempunyai sistem ketelusan. Jikalau Ketua Menteri enggan memberitahu nama-nama yang terlibat maka saya terpaksa melaporkan kes ini kepada pihak polis ataupun Badan Pencegah Rasuah Pulau Pinang. Saya pohon untuk menyokong.

Dato' Speaker:

Ya, Yang Berhormat, siapa lagi? Y.B. Bagan Jermal

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Terima kasih Dato' Speaker. Terlebih dahulu saya juga hendak mengucapkan tahniah kepada pihak Kerajaan Negeri Pulau Pinang atas usahanya untuk merangkakan satu pelan pembangunan untuk masa 10 tahun yang ke depan di bawah Pelan Strategi Pembangunan Pulau Pinang Kedua atau PSDP2 yang pada keseluruhannya memang kita semua sokong dan kita setuju oleh kerana sesuatu pelan yang akan membawa Negeri Pulau Pinang kepada masa depan yang lebih — bahagia, lebih baik, lebih maju maka saya percaya akan disokong bukan sahaja oleh kita semua dalam Dewan yang mulia ini tetapi juga oleh rakyat jelata di Negeri Pulau Pinang.

Saya percaya inisiatif untuk mengadakan pelan ini memang telah bermula beberapa tahun yang dulu dan mengikut apa yang saya telah diberitahu bahawa sebenarnya kerja-kerja yang aktif untuk menyiapkan pelan ini telah mengambil masa sebanyak 15 bulan atau dua tahun kebelakangan ini. Apa yang mungkin kebanyakan kita hendak tahu juga ialah pada masa penyediaan pelan ini maka Negara Malaysia termasuk Negeri Pulau Pinang termasuk kepada tahap pemulihan atau *recovery* dengan izin Dato' Speaker selepas kami semua dilandakan oleh *crisis financial* atau ekonomi pada tahun 1997 dan 1998. Tetapi malangnya apabila kita sedia untuk memasuki masa pemulihan *recovery* yang mana memang ada tanda-tanda yang membanggakan atau yang menggalakkan tetapi tiba-tiba kejadian 11 September atau pengsanasan di Amerika Syarikat telah mengubahkan situasi bukan saja di seluruh dunia tetapi secara seterusnya atau *directnya* memang Negara Malaysia dan Negeri Pulau Pinang juga saya percaya menghadapi banyak cabaran mungkin menghadapi satu krisis yang lebih teruk kalau dibanding dengan tahun 1997 dan 1998. Maka kita semua hendak tahu Dato' Speaker, bahawa adakah keadaan pada masa sekarang yang telah berubah akibat kejadian 11 September itu telah diambil kira dalam pembentukan PSDP2 ini dan sebagai satu contoh misalnya dengan keadaan sekarang yang mana keadaan politik, keadaan ekonomi, globalnya telah menemui satu cabaran yang agak amat besar.

Maka adakah realistik bahawa ramalan pertumbuhan KDNK bagi Pulau Pinang bagi 10 tahun akan datang masih ada dalam tahap seperti apa yang telah dicatat dalam PSDP2 ini. Pada pendapat saya Dato' Speaker dengan izin *I feel that even the pessimistic forecast of 5.8 percent and 6.7 percent respectively* untuk tempoh masa kedua itu iaitu dari tahun 2001 hingga 2005 dan 2006 hingga 2010 *the pessimistic forecast* saya percaya pada masa keadaan-keadaan sekarang *at best will be optimistic* dan apa yang *pessimistic* mungkin ada keadaan yang lebih teruk.

Dato' Speaker, pada 20 lebih tahun kebelakang ini khususnya dalam masa 10 tahun kebelakangan ini pertumbuhan ekonomi Negeri Pulau Pinang biasanya kita telah cuba untuk berubah dari satu yang tertakluk kepada apa yang kita panggil sebagai *input driven* iaitu apabila kita menambahkan modalnya dan kita tambah tenaga pekerja maka *outputnya* memang meningkat iaitu *input driven*, memang kita telah mencuba untuk berubah keadaan ini yang mana kita berharap mencapai bahawa pertumbuhan yang akan tertakluk kepada yang kita panggil sebagai *productivity driven* iaitu kita berharap hendak mengadakan *capital intensive industry* dan kita berharap bahawa nilai tambahan atau *value added* akan meningkat dan apa yang telah kita berharap ialah dengan peningkatan produktiviti tenaga pekerja kita maka dapatlah kita

menjanakan atau menjanakan pertumbuhan lebih sesuai dengan keadaan yang mana kita hadapi sekarang iaitu memang kita tahu bahawa FDI atau *Foreign Direct Investment* akan menurun kita juga menghadapi sehingga pada masa sekarang kita juga menghadapi kekurangan tenaga pekerja.

Dalam perkara ini memang kita tahu dalam pelan PSDP2 ada satu bahagian yang telah dikhususkan untuk apa yang dipanggil sebagai mendinamikkan *dinamification* atau mendinamikkan produktiviti. Hasrat ini memang baik memang kita berharap akan dicapai tetapi dengan izin Dato' Speaker *It will be interesting to know the mechanisms* apakah mekanisme-mekanisme dan tindakan-tindakan yang akan diambil untuk mencapai ini iaitu sebenar-benarnya kita boleh mencapai pertumbuhan KDNK atau ekonomi kita dengan mencapai proses melalui proses produktiviti itu bukan saja apa yang kita telah pada masa kebelakangan ini telah mencapai *growth* atau pun *growth input driven mechanism* dengan izin Dato' Speaker, dan kita tahu bahawa pertumbuhan produktiviti dalam masa lima tahun kebelakangan ini seperti yang telah dicatat dalam PSDP2 ini setelah menunjukkan angka sifar atau *zero*, *there has been zero productive growth* dengan keadaan seperti ini maka saya berharap bahawa selain dari kita seperti apa yang berlaku beberapa tahun kebelakangan ini kita masih cakup tentang kita mahu pertumbuhan ekonominya tertakluk kepada *productivity driven* saya berharap mekanisme-mekanisme yang akan diwujudkan akan sebenar-benarnya menghadap masalah yang memang kita menghadapi sehingga masa sekarang.

Dato' Speaker, pendapat saya terhadap PSDP2 walaupun saya memang menyokong inisiatif pihak kerajaan untuk mengadakan satu pelan perancangan yang menyeluruh yang akan membawa Negeri Pulau Pinang akan mencapai status sebagai satu negeri yang bangun yang lebih awal dari sasaran bagi seluruh Negara Malaysia iaitu kita berharap kita akan menjadikan negeri yang membangun pada tahun 2010 tetapi apa yang lebih realistik saya percaya ialah dan saya berpendapat bahawa PSDP2 pada masa sekarang bukan saja isu yang paling mustahak bagi kami di negeri Pulau Pinang dan juga bukan isu yang paling penting dihadapi oleh pihak kerajaan negeri, maksud saya ialah kalau kita tengok keadaan beberapa perkara saya berharap bahawa kerajaan negeri akan mengambil dengan izin *take note* dengan lebih serius.

Dato' Speaker kita tahu bahawa lebih dari 11,000 pekerja telah hilang pekerjaannya dan mungkin ada beberapa ribu lagi yang akan menghadapi nasib yang sama dan kalau kita tidak memantau keadaan ini dengan lebih baik tidak mengambil langkah-langkah yang lebih serius mungkin angka kadar pengangguran akan melebihi 10 peratus.

Kedua mungkin Negeri Pulau Pinang akan berada dalam satu situasi ekonomi yang lebih teruk kalau dibandingkan dengan apa yang telah terjadi pada tahun 1997 hingga 1998 yang mana pertumbuhan KDNK telah mencatat satu *negative growth negative 8.5 percent* kalau tidak silap saya. Jadi ada kemungkinan apa yang kita akan hadapi masa depan dalam satu dua tahun mungkin tiga tahun keadaan ekonomi akan menjadi lebih serius dari apa yang telah dicatat dalam masa tahun 1997 dan 1998. Tambahan juga ekonomi Negeri Pulau Pinang adalah bergantung kepada sebahagian besarnya kepada pelaburan-pelaburan asing iaitu FDI iaitu *Foreign Direct Investment* yang mungkin tidak akan datang. Ini adalah situasi yang kita harus mengakui walaupun kita cuba saya ingat tidak salah kalau kita cuba tetapi kita harus juga menghadapi satu keadaan dengan lebih realistik tambahan juga kita tahu bahawa bilangan pelancong yang tiba telah menurun saya percaya mungkin dalam lingkungan 30 peratus sejak krisis September 11. Dengan faktor-faktor seperti ini saya percaya apa yang lebih penting kerajaan negeri ingin fokus usaha dan tenaganya ialah terhadap apa yang saya hendak panggil sebagai *crisis management*. Negara Malaysia pada keseluruhannya telah mengambil kira dengan lebih seriusnya keadaan yang dihadapi oleh negara pada keseluruhannya dan saya percaya pihak kerajaan negeri juga harus menjadikan lebih fokus, mengambil lebih masa dan usaha supaya bagaimana kita boleh menyediakan diri kita semua untuk menemui cabaran dan keadaan pada masa sekarang *which* pada pendapat saya dengan izin *which is very real* iaitu keadaan sejak krisis 11 haribulan September yang telah berubah apa yang kita telah ingin nak mencapai yang telah berubah dengan cabaran-cabaran yang kita akan menghadapinya.

Saya memang masih mempunyai keyakinan bahawa pihak kerajaan negeri ada kebolehan cuma pendekatan kita yang ambil. Saya berharap apa yang saya bangkit di sini akan diberi perhatian dengan lebih serius dan sebagai satu contoh diperingkat kebangsaan Majlis Tindakan Ekonomi Negara atau NEAC yang telah ditubuhkan untuk menghadapi krisis ekonomi pada tahun 1997 adalah begitu aktif sehingga hari ini dan melalui peranan yang dimainkan oleh NEAC ini maka dapatlah kita melalui cabaran atau menghadapi cabaran-cabaran yang timbul pada masa 1997 itu dan pada masa sekarang di peringkat negeri saya tidak tengok ada apa-apa badan atau ada apa-apa jawatankuasa atau majlis yang dijalankan tugas dengan aktifnya untuk menyediakan Negeri Pulau Pinang menghadapi krisis ini. Dengan izin Dato' Speaker, *what we require* apa yang kita perlukan ialah bagaimana kita menghadapi krisis *what we need really is crisis management* pada masa.

Saya tidak menafikan ada baik bahawa kita ada satu idealistik. pelan, kita ada satu wawasan itu memang apa yang kita boleh buat tetapi *we have to be realistic, to face the situation* dan menghadapi situasi pada hari ini.

Dato' Speaker, izinkan saya untuk memberi sedikit sebanyak lagi pandangan-pandangan saya terhadap beberapa perkara dalam PSDP2 ini. Seperti apa yang saya telah nyatakan tadi kita semua menyokong pembangunan dan pembangunan memang telah menjadikan teras strategi kerajaan kita untuk memastikan bahawa masa depan khususnya bagi generasi-generasi yang akan datang akan masa depan mereka ini akan lebih bahagia, lebih cerah tetapi pada masa yang sama juga apabila kita merangkakan satu pelan untuk membawa Negeri Pulau Pinang semasa 10 tahun depan ini, kita, saya percaya, juga boleh mengambil peluang ini dalam perancangan ini, dalam tindakan yang akan diambil pada masa sekarang untuk membetulkan apa yang pada masa yang dulu yang tidak kita selesai misalnya apa yang telah dirancang di bawah PSDP1 mungkin kita tidak tercapai lagi mungkin ada kelemahan atau kekurangan dalam struktur atau sistem yang ada di Negeri Pulau Pinang ini tidak kira strukturnya adalah struktur kerajaan sendiri atau pendekatan kita untuk menghadapi atau melaksanakan sesuatu projek dan saya percaya masa sekarang yang mana kita membentangkan PSDP2 ini adalah masa yang baik bagi kita mengambil langkah-langkah untuk jadikan keadaan yang lebih imbang, seimbangnyanya atau kita *balance* apa yang kita kurang misalnya bagaimana kita boleh meningkatkan tahap kedudukan pendapatan orang berpendapatan rendah atau orang miskin, *how do we correct the imbalance between the rich and the poor* misalnya. Bagaimana kita boleh seimbangkan keadaan antara keadaan dalam bandar, keadaan dalam luar bandar. Bagaimana kita boleh menjamin bahawa misalnya tahap kedudukan di dalam kawasan rumah-rumah kos rendah, keadaannya ada mungkin lebih baik dari apa yang ada, mungkin ada sama dengan keadaan dalam taman-taman perumahan yang lain. Itu saya percaya adalah maksud kita apabila kita merangkakan atau kita menjalankan perancangannya.

Saya percaya *planners* kita atau para perancang kita "*the planners*" apabila mereka tengok kembali apakah keadaan yang ada sebenarnya dalam Negeri Pulau Pinang, apa yang telah kita tercapai, apa kekurangannya mereka juga balik kepada isu-isu yang pokok. *They've gone back to the basics*, Dato' Speaker dan di sini saya ingin mengambil satu contoh, struktur kerajaan tempatan kita, adakah pada masa sekarang yang mana kita telah biasanya dengan keadaan yang ada sekarang yang mana untuk mentadbir kerajaan tempatan kita ada dua majlis, adakah struktur sistem ini sesuai dengan keadaan sekarang.

Memang dalam plan PSDP2 telah membangkitkan bahawa ada tekanan atas prestasi kedua-dua MPSP dan MPPP ini oleh kerana kekurangan bilangan kakitangan misalnya. Tetapi haruslah kita ambil masa, ambil peluang ini untuk kita kaji semula. Maksud saya Dato' Speaker bukan nyatakan bahawa kedua-dua majlis tidak memainkan peranan yang diinginkan tetapi adakah struktur, adakah cukup bahawa kita masih tertakluk kepada dua majlis untuk mentadbirkan hal-hal dan menjalankan usaha-usaha yang ada berkaitan dengan tanggungjawab kerajaan tempatan *local government*. Dulu kita ada Majlis Bandaraya Georgetown yang itu pun telah kita ubah. Bukan sahaja sistem yang kita ada adalah sistem yang dari dulu-dulu kita ada struktur yang lain sekarang kita ada struktur dua majlis.

Saya timbulkan soalan ini untuk *stimulate* pemikiran bukan sahaja saya menyatakan tidak sesuai tetapi apabila kita menjalankan satu kajian semula, satu perancangan untuk masa depan saya percaya tepatlah masa ini bahawa kita fikir semula, kita bincang semula, oleh kerana kita tahu kebanyakan aduan masih kita terima berkaitan dengan *poor house keeping*, perkhidmatan-perkhidmatan atau pun *services* seperti penjagaan kebersihan, penjagaan kemudahan-kemudahan awam di taman-taman perumahan awam dan lain-lain masih tidak mencapai kehendak rakyat; memang ada kekurangan. Tetapi apabila kita selalunya kita membangkitkan masalah-masalah ini berulang tahun demi tahun, saya percaya *let us* dengan izin *let us go back to basic review the whole system that we have* saya tidak ada *solution* sebenarnya tetapi saya ingat ini adalah tepat dengan masa *I think let us think, let's go back to basic*.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Penjelasan boleh.

Dato' Speaker:

Penjelasan boleh ya? Ahli Kawasan Penanti.

Ahli Kawasan Penanti (Y.B. Tuan Haji Abdul Rahman bin Abdul Kadir):

Ya, terima kasih. Saya pun pening kepala juga oleh sebab yang membuat cadangan ini, Yang Berhormat Bagan Jermal tidak menyatakan secara khusus apakah hasrat dan tujuan ataupun cadangan untuk kaji semula, kaji semula untuk apa, untuk tutup pihak berkuasa tempatan

atau pun janganlah menyampuk di sana. Saya cakap dengan ini Y.B. Bagan Jermal, jadi kalau sekiranya ada cadangan untuk mengkaji semula dan saya ingin cuma tahu penjelasan, dalam bentuk apa kaji semula dia punya fungsi, terma-terma dia, perkhidmatan dia atau pun sudah lama kita memperkatakan persoalan tentang mengupgraden, mempertingkatkan taraf majlis perbandaran ini. Umpamanya disebut dulu, sebaik sahaja kita mencapai kemerdekaan, umpamanya MPPP pada ketika dulu adalah Bandaraya Pulau Pinang tetapi ditarik balik dan dijadikan majlis perbandaran sedangkan sekarang ini, Majlis Daerah Kulim pun telah dinaikkan taraf kepada majlis perbandaran dan kita masih di takok lama, masih lagi dengan izin *municipality council* sama ada Seberang Perai atau pun Pulau Pinang dan saya kira apakah tujuan Y.B. Bagan Jermal adakah hendak tutup, hendak kaji semula, hendak meningkatkan taraf pihak berkuasa tempatan.

Dato' Speaker:

Bagan Jermal kata tadi dia pun tidak boleh jawab.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Bukan tidak boleh jawab langsung Dato' Speaker. Mungkin sebagai satu cadanganlah, mungkin saya telah bangkit tadilah, mungkin sampailah masa kita boleh hidup balik Majlis Bandar Raya. Mungkin dua majlis kerajaan tempatan tidak mencukupi untuk menampung segala permintaan dan penambahan perkhidmatan yang harus dimainkan diberikan oleh majlis. Pada masa sekarang kita ada dua, dulu kita ada *District Council, Rural District Council*. Mungkin telah tiba masa, maksud saya bila saya nyatakan saya tidak ada jawapan pada akhirnya, ialah saya tidak tahu apa yang lebih baik, saya hendak bangkit ini sebagai satu pemikiran, saya memang berpendapat bahawa tiba masa kita kaji semula kedua-dua tidak cukup, mungkin kita wujud balik, untuk menjaga dengan lebih rapi kawasan bandar raya. Mungkin di bawah di kawasan Seberang Perai apa yang kita panggil sekarang sebagai *the greater metropolitan area Butterworth and B.M.* mungkin kita boleh wujud satu majlis bandar raya di sana dan yang lain di kawal oleh satu majlis kerajaan tempatan yang lain, ini kita boleh pelopori dan apa yang *point* saya, maksud saya ialah saya ingat sampailah masa kita balik kepada perkara pokok kalau tidak saya ingat, saya percaya tidak boleh selesaikan masalah yang selalu kita timbul. Kita bangkit kekurangan penguatkuasa, ada masalah sampah sarap, ada masalah, kita tengok ada hasrat untuk memberi kemudahan misalnya taman-taman permainan kanak-kanak, kemudahan sukan di kawasan tempat-tempat kediaman

misalnya. Tetapi kalau kita tengok keadaan, kita pergi ke mana-mana taman perumahan yang lama, sekarang kita tengok keadaan taman permainan kanak-kanak, saya ingat keadaan adalah bukan satu yang kita berasa, mungkin kita berasa sedihlah, kebanyakan taman permainan ini dalam keadaan *neglected*, so perkara-perkara(gangguan).

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Penjelasan, penjelasan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Perkara-perkara pokok ini kita harus tengok dan apa yang saya nyatakan ialah kalau dengan sistem dan struktur pada masa sekarang kita masih menghadapi banyak masalah ini, mungkin tibalah masa kita fikir sikit, kita *put on our thinking caps* Dato' Speaker adakah struktur atau sistem yang lebih baik, yang lebih berkesan.

Dato' Speaker:

Ya, Jawi minta jalan.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Terima kasih Y.B. Dato' Speaker, memang apa yang telah dibangkitkan oleh Y.B. daripada Bagan Jermal ini telah lama lah kita bangkit dalam Dewan ini. Boleh kata semua Ahli Dewan Undangan yang duduk di dalam Dewan yang mulia ini, tiap-tiap kali perkara masalah yang kita bangkit boleh kata 60% adalah berkenaan dengan masalah pihak berkuasa tempatan dan saya setuju dengan apa yang disentuh oleh Y.B. daripada Bagan Jermal iaitu sampailah masa bahawa pihak kerajaan negeri harus ambil tindakan yang lebih serius dan ambil langkah yang mana kalau boleh kita buat satu usul dalam Dewan yang kita bahaskan atau kita minta semua Ahli Yang Berhormat dalam Dewan ini mari kita duduk dalam satu meja forum kita bincang apakah masalah yang betul-betul yang dihadapi oleh dua pihak berkuasa tempatan itu, dan dari bermacam-macam punya masalah, dari segi kebersihan, perumahan, kemudahan awam, sampah, penguatkuasa sampai baru-baru ini kita nampak 95% punya pemancar telekomunikasi di dalam Pulau Pinang adalah haram. Apa sudah jadi kepada pihak berkuasa tempatan, jadi saya tidak tahulah. Penggal dulu dari tahun 1995 ke tahun 1999 dua pihak berkuasa tempatan diketuai oleh Y.A.B. Ketua Menteri, saya rasa Y.A.B. Ketua Menteri ini terlalu sibuk hendak jaga, jadi serah saja kepada pihak berkuasa tempatan.

Sekarang timbullah Yang Berhormat daripada Kebun Bunga jadi ketua, dulu pun pernah jadi Yang DiPertua MPPP, jadi nampaknya cukup layaklah untuk jadi EXCO mengetuai dua pihak berkuasa tempatan ini. Tetapi kita nampak juga banyak masalah sampai macam burung layang-layang yang haram di kawasan saya sampai hari ini pun tidak boleh selesai, banyak lagilah masalah yang kita nampak.....(gangguan).

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Dato' Speaker, Dato' Speaker.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Jadi saya ingin cadanglah di dalam Dewan ini Yang Berhormat daripada Telok Kumbar pun cadang Majlis Perbandaran Seberang Perai ini selalu mereka kata dalam ucapan, oh! kita adalah pihak berkuasa tempatan yang terbesar, kosmopolitan, terbesar di seluruh dunia, Seluruh dunia kawasannya besar, tapi apa gunanya besar kalau tidak boleh jaga. Jadi, kalau kita boleh pecah kembali kepada tiga, Seberang Perai Utara, Seberang Perai Tengah dengan Seberang Perai Selatan, kita ada sendiri punya pihak berkuasa tempatan dan di MPPP pun kita pun pecah dua, Barat Daya ke Timur Laut, ada lagi boleh ada banyak boleh jadi Yang Dipertua.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Speaker, boleh bagi penjelasan sedikit. Saya sudah lupa siapa yang ambil bahagian sekarang. Boleh bagi jalan.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Dato' speaker, apa yang dituduh oleh ahli kawasan Jawi, *I think* mungkin dia tidak sedar. Saya ingat, kerajaan negeri melalui jawatankuasa kerajaan tempatan telah pun mewujudkan satu forum *consultative* untuk semua orang awam dan juga termasuk Ahli-ahli Dewan Undangan dan semua pihak NGO juga untuk mengutip pandangan-pandangan dan cari jalan bagaimana hendak memperbaiki pentadbiran, cari jalan bagaimana kita dapat meningkatkan lagi urusan tadbir kepada dua-dua majlis pihak tetapi malangnya apabila kita ada mesyuarat di forum *consultative government* ini, saya tidak nampak ADUN daripada Jawi, bila-bila ada hadir, untuk mengambil bahagian dalam memberikan padangan ataupun bagaimana kita boleh naik taraf, bagaimana boleh memperbaiki lagi urusan tadbir kita, bagaimana? Malangnya tidak dapat. Itu yang pertama.

Kedua, kerajaan negeri sangat peka terhadap peruntukan kepada semua KADUN. Mahupun di Seberang Perai ataupun di bahagian Pulau? Setiap tahun dua-dua majlis, kedua-dua majlis memperuntukkan RM300,000 untuk kerja-kerja infrastruktur kecil kepada satu KADUN dan ini semua wakil rakyat memberikan cadangan dan juga memperakukan projek-projek di dalam kawasan ini, mana jalan kecil yang hendak diperbaiki, mana taman kanak-kanak perlu diberikan dengan kemudahan-kemudahan, mana longkang yang perlu dibuat besar, mendalamkan, ini semua untuk ahli-ahli wakil rakyat mencadangkan, memperakukan dan itu dari satu segi peruntukan.

Selain daripada itu, setiap tahun diperuntukkan lagi RM100,000 untuk membersihkan kawasan, untuk membersihkan dan juga mengutip sampah mengikut perakuan daripada ahli-ahli, wakil rakyat itu ada. Semua memang ada. Saya ingat diseluruh negara, di negeri Pulau Pinang ini salah satu negeri yang memberikan peruntukan yang terbanyak sekali. Kalau boleh tanya Ahli-ahli yang Berhormat tanya negeri-negeri yang lain, ini tidak, peruntukan ini tidak diberikan di negeri yang lain. Negeri Pulau Pinang sahaja satu negeri yang memperuntukkan RM300,000 untuk projek kecil, RM100,000 untuk kerja-kerja kecil mahupun potong rumput, bersih longkang, bersih sungai dan sebagainya. Semua ada disediakan.

Selain daripada itu, tuduhan daripada Y.B Jawi mengatakan alat-alat telekomunikasi, pemancar, di Negeri Pulau Pinang 90% of the alat-alat ini haram dan mengapa kedua-dua majlis tidak menurunkan, merobohkan alat-alat ini. Saya hendak beritahu, Y.B Jawi dan juga ahli-ahli di dalam Dewan ini bahawa di seluruh negara, negeri-negeri yang lain sampai 99% pun haram juga tetapi semua alat-alat ini tidak diturunkan mahupun di negeri Johor ataupun di Negeri Sembilan mereka pun semua alat-alat ini tidak dibenarkan tidak diluluskan oleh pihak-pihak manapun tetapi mereka pun menghadapi masalah yang serupa juga tetapi masalah ini bangkit dan selalunya dimempolitikkan oleh ahli politik sendiri. Kita ada satu masalah, saya menerima hakikat ini tetapi bagaimana kita hendak menyelesaikan masalah ini. Ada satu keseimbangan di antara kesihatan rakyat, itu mesti memang menjadikan *priority* bagi kerajaan negeri tetapi seperti yang dijelaskan oleh Y.A.B. Ketua Menteri baru-baru sahaja. Bagaimana kita apabila kita jaga kesihatan rakyat bagaimana kita dapat menjamin telekomunikasi ini boleh diberi perkhidmatan kepada semua rakyat juga. Ini satu masalah yang dihadapi oleh kerajaan negeri. Pada masa yang sama juga yang dihadapi oleh negeri-negeri yang lain. Kita tidak nafikan hakikat ini. Itu bagaimana kita hendak cari jalan untuk menyelesaikan masalah yang lebih penting. Bukan kita selalunya untuk mepolitikkan isu ini untuk mendapat *political mileage* saja itu saya ingat tidak begitu patut.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Penjelasan, penjelasan, nanti-nanti jawab balik, jawab balik. Dia kata saya tuduh dia nanti, bagi saya jelaskan dulu.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Terima kasih Dato' Speaker. Mungkin boleh bagi tidak apa.... (gangguan).

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Nanti saya dulu.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Saya amat tertarik dengan apa yang telah jadi dalam perbahasan. Ini adalah Dato' Speaker yang baik dan ini dalam masa perbahasan memang baik. Saya ingat semua yang dikeluarkan pandanganlah adalah dengan jujur supaya kita berharap bahawa melalui proses ini kita boleh memandukan pihak kerajaan untuk mencapai apa yang telah dicatit dalam Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang Kedua (PSDP2) ini tetapi apa yang saya hendak nyatakan di sini ialah apa Yang Berhormat dari Kebun Bunga bangkitkan, memang betul. Memang Yang Berhormat dari Kebun Bunga telah apa ini *confirm* apa yang saya nyatakan bahawa kita harus balik kepada pokok kepada *basicnya*. Memang kita tahu ada masalah yang berulang tetapi bukan kita nyatakan bahawa tindakan tidak diambil. Kita pun bukan menyatakan bahawa tidak ada peruntukan yang diberi. Memang kita mengucapkan terima kasih. Tapi adakah perlu bahawa tiap-tiap tahun kita masih bertindak untuk menjaga kawasan seperti apa yang kita telah biasa memikul tanggungjawab ini. Maksud saya ialah kalau misalnya satu taman permainan kanak-kanak di sebuah kawasan perumahan dijaga dengan baik tiap-tiap tahun tidak perlulah bahawa kita pergi tiap-tiap tahun untuk memberi peruntukan. Memang peruntukan ada tetapi sebenarnya peruntukan lebih baik dikawal, diguna oleh majlis sendiri yang mengambil inisiatif untuk menjaga. Itu maksud yang saya bangkitkan. Kalau kita balik kepada perkara yang pokok. Menukarkan pendekatan kita dan kita boleh mencapai sesuatu yang lebih baik.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Dato' Speaker, saya setuju apa yang dikatakan oleh ahli daripada Bagan Ajam tadi, Bagan Jermal tentang apa huraian ahli daripada Kebun Bunga tadi. Tentang, kita bukan hendak pertikaikan peruntukan yang dibagi kalau kita pecah majlis tempatan pun kita boleh dapat peruntukan yang sama juga melalui Majlis Daerah Tempatan sendiri. Tetapi yang kita risau ini, selain daripada *basic need*, saya rasa MPPP juga harus memikir tentang bangunan, kelulusan projek perumahan, cara kelompok di sana, di sini menyebabkan banjir. Kelulusan hanya kita dapat dalam mesyuarat majlis. Ahli majlis kalau dia datang daripada daerah lain Bagan lain dia peduli apa jadi bahagian Balik Pulau. Kalau hendak buat kelulusan satu pelan projek perumahan yang kecil enam ekar tengah atas bukit itu, dia lulus, dia tidak peduli. Orang Balik Pulau yang menderita. Sebab itu, saya kata seelok-eloknya majlis tempatan ini kalau kita bawa balik kepada tempatan kawalan dari segi perancangan yang lebih terperinci.

Kedua dia akan mengurangkan rasuah. Jadi, kalau tiap-tiap seorang ahli majlis yang cuba hendak buat cerita yang tidak elok itu semua orang tahu. Di sini, kalau daerah lain yang jadi ahli majlis dia peduli apa. Tuan-tuan, saya bukan tuduh sesiapa ini *sorry*, saya *mistaken* tapi itu yang saya utarakan tadi, saya setuju dengan pandangan daripada Ahli Bagan Jermal tadi, kita kena kaji semula, kena kaji semula kelemahan kita yang kita telah melalui tidak boleh selesai tidak boleh selesai, adakah kita perlu fikir cara lain pula yang dicadangkan oleh Ahli Bagan Jermal. Itu saja Dato' Speaker.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Saya rasa cadangan yang paling *best* sekali kerana saya cadangkan ahli majlis ini dipilih oleh rakyat kerana barulah menunjukkan demokrasi di mana negara yang lain pun mengamalkan cara pilihan ahli majlis. Kalau tidak macam mana ada forumkah, peruntukanlah pun tidak akan selesaikan masalah ini.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Dato' Speaker, itu yang saya tidak setuju.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Cukuplah saya ingat, bagi masa, ada banyak hendak cakap lagi. Jadi itulah Dato' Speaker, saya percaya bahawa kita bolehlah, bukan kita tidak boleh, memang bolehlah, Cuma kadang-kadang pemikiran pendekatan yang kita ambil mungkin kena ubahsuai sedikit. Itu saja dan saya hendak tinggalkan *subject topic* ini Majlis Kerajaan Tempatan dan pergi kepada isu perumahan Dato' Speaker. Ini juga banyak tahunlah kita bahas antara apakah yang lebih sesuai, apa yang lebih penting dari aspek *policy* perumahan bagi penduduk-penduduk di negeri Pulau Pinang.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Dato' Speaker, sebelum pinda kepada perumahan boleh, tadi Y.B daripada Bagan Jermal, Bagan Jermal ada sentuh tentang peruntukan yang diberikan oleh dua-dua majlis yang diamalkan pada masa sekarang iaitu RM300,000 untuk projek kecil dan juga RM100,000 untuk pembersihan kawasan. Apa daripada fahaman saya ahli daripada Bagan Jermal menyatakan peruntukan, melalui peruntukan ini tidak berkisar dan mungkin serah balik kepada majlis untuk menguruskan projek-projek ini. Adakah ini cadangan daripada ahli Bagan Jermal supaya kita amalkan balik apa dia amalan dulu iaitu semua diuruskan oleh pihak majlis dan juga peruntukan-peruntukan ini dibatalkan kerana tidak berkesan lagi.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Dato'Speaker, saya ingat apa yang saya nyatakan. Betul tidak Dato' Speaker? Itu bukan apa yang saya maksudkan. Apa yang saya nyatakan bahawa mungkin peranan yang telah dimainkan oleh Majlis Kerajaan Tempatan boleh jadikan lebih berkesan. Bukan saja tidak mengalukan, memang saya ucapkan terima kasih mungkin Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain RM300,000 mungkin tidak cukup tetapi sistem, caranya, strukturnya, pendekatannya, bagaimana kita menghadapi masalah ini. Misalnya jangan tunggu sehingga kita pergi melawat, tengok, dengar orang buat aduan baru kita membaiki, kita tidak boleh mengambil inisiatif untuk pastikan bahawa keadaan adalah yang baik.

Sebagai satu contoh Dato' Speaker, malangnya kalau kita tengok mana-mana taman perumahan yang baru selepas CF dapat tidak sampai satu tahun keadaan sudah jadi lebih tidak bersih, *house keeping is no good*. Itu memang selalu kita timbul, bukan sahaja kita tidak pergi ambil peruntukan untuk memperbaiki memang itu yang baik, itu kita terima bahawa perkhidmatan dan tanggungjawab kami kita boleh jalankan tapi apa yang saya soalkan ialah bolehkah kita memperbaiki dari segi sistem dan pendekatan yang kita ada supaya taman-taman perumahan ini selepas mereka dapat O.C. ini dijaga dengan keadaan yang baik selama-lamanya, ini berlaku di negara yang lain dan kalau kita ada berhasrat untuk menjadikan Negeri Pulau Pinang sebagai satu negara yang membangun dan perkara ini kalau tidak selesai, macam mana kita boleh mengatakan bahawa kita adalah sebenarnya satu negeri yang membangun *we are the developed city*, itu *point* saya.

Dato' Speaker, dalam isu perumahan saya telah mengatakan bahawa selalunya kita bahas antara dengan izin, *house ownership policy*, kerajaan mengalakkan setiap rakyat untuk membeli, mengadakan rumah sendiri. Kita bahaskan keadaan ini dengan *house shelter* ialah yang termasuk apa dicadang dalam PSDP-2 ialah kita mewujudkan sistem sebagai apa yang dipanggil *social housing system*. *Social housing system* Dato' Speaker, bukan satu yang baru, ini memang kita hendak cuba melakukan melalui sistem rumah kos rendah sewa, kita ada *rental system*. Tetapi apa yang pokoknya, yang asasnya yang kami selalu hadapi ialah keseluruhannya sistem pentadbiran, sistem pengagihan, *system of management*, bagaimana *public housing* kita, rumah awam ini yang kebanyakan rumah kos rendah. Kita tidak kawal dan urus dengan berkesan sehingga hari ini. Banyak kali kita dengar bahawa perlunya kita menubuhkan Lembaga Perumahan Negeri "*Housing Board*" dan sebagainya, mungkin itu satu cara yang baik yang mungkin kita boleh selesaikan masalah ini. Oleh sebab kita tengok tiap-tiap tahun kita bangkit kekurangan rumah kos rendah. Kerajaan Negeri Pulau Pinang memang telah mengambil inisiatif apabila kita nyatakan bahawa taraf kemiskinan kita telah menurun, maka *the affordability*, dengan izin Dato' Speaker, rakyat kita terhadap membeli rumah-rumah persendirian, memang *affordability* telah naik. Mereka dengan pendapatan yang lebih baik, dengan peningkatan *income*, maka itu memang menjadikan teras pihak kerajaan bahawa kita meningkatkan purata pendapatan rakyat kita supaya mereka boleh membeli rumah yang lebih baik, lebih selesa, mempunyai taraf kehidupan yang lebih baik, lebih bahagia. Tetapi kita tengok bahawa sehingga hari ini masalah kekurangan rumah kos rendah, nampaknya persepsinya ialah kita tidak dapat selesai, mungkin kita dapat selesai sebahagian besar tetapi dengan izin, *the shortage of*, kekurangan bilangan rumah kos rendah atau *affordable housing* mungkin sekarang

kita boleh tukar kepada *affordable housing* sebab kos rumah kos rendah harganya telah meningkat atas kedesakan ekonomi dan keadaan di dalam Negeri Pulau Pinang, tanah yang kurang dan yang lebih mahal, maka kos pembinaan meningkat, maka kita juga telah meningkatkan kos rumah kos rendah. Tetapi nampaknya walaupun kita telah berusaha, *it appears* dengan izin Dato' Speaker, *to be like a bottomless speed*, bilakah sampai masa yang kita boleh mengisikan atau membekalkan rumah *affordable housing* yang mencukupi mengikut kehendak rakyat. Mungkin kawalan kita tidak begitu tepat. Orang yang betul-betul perlukan rumah kos rendah tidak dapat, maka orang yang lain mungkin boleh ada kebolehan untuk membeli rumah yang lebih mahal sedikit mereka juga dapat rumah kos rendah. Macam mana kita boleh selesaikan masalah ini dan sekarang kita menyatakan bahawa kita perlu mengadakan *social housing scheme*, *rental housing*, kita punya pengalaman dengan *rental*, dengan rumah sewa pun saya percaya punya banyak masalah, orang yang dapat rumah sewa sampai masa mereka tidak mahu keluar. Kadang-kadang ada mereka yang tidak bayar sewa, kadang-kadang kita dengar bahawa mungkin tibalah masa kita mempunyai satu sistem bagaimana kita hendak membolehkan mereka yang pada masa awalnya hanya mampu untuk mendapat rumah kos rendah tetapi dengan keadaan ekonomi yang baik mereka dapat menaiktarafnya atau *upgrade* rumah. Kita tidak ada sistem seperti ini oleh kerana itu mungkin kalau kita bina banyak rumah kos rendah pun tidak boleh menampung keperluan atau permintaan rakyat jelata di Negeri Pulau Pinang. Apa yang lebih penting ialah mungkin kita kaji semula sistem pentadbiran, antaranya ialah memang kita banyak kali dengar pengwujudan Lembaga Perumahan Negeri, mungkin itu satu cara, mungkin ada cara yang lain. Tetapi apa yang penting ialah saya percaya kita harus balik seperti saya tekankan balik kepada perkara-perkara, isu-isu yang pokok, *basic issue and let us approach the problem from there*. Satu perkara yang ada berkaitan dengan perumahan ialah penyelenggaraan perumahan yang bertingkat, khususnya perumahan kos rendah. Saya ingat ini bukan apa yang saya kata, mungkin ada Yang Berhormat yang lain telah menyatakan bahawa *this is the housing problem of the 21st century* untuk Negeri Pulau Pinang sebab kita tengok banyak telah dibina dan banyak lagi akan dibina rumah-rumah kos rendah dan rumah-rumah kos sederhana rendah dan apabila kita bina dan rakyat menduduki dalam rumah-rumah ini yang bertingkat yang mana *density*nya begitu padat, begitu tinggi maka timbullah masalah penyelenggaraan dan pada masa sekarang memang kita khuatir, kita bimbang keadaan dalam banyak projek-projek perumahan kos rendah ini tidak begitu memuaskan dan tambahan pula kalau kita dalam tempoh 5 tahun yang akan datang, 10 tahun yang akan datang, macam mana hendak menjamin bukan sahaja kita kata hendak meningkatkan kualiti kehidupan, kualiti alam persekitaran di dalam rumah-rumah ini tetapi bagaimana kita boleh juga

menjamin keselamatan keselamatan penduduk-penduduk misalnya. Ini menjadikan masalah, kita tahu bahawa memang ada masalah dan saya berharap bahawa dalam tindakan *action plan* kemudian apabila kita melaksanakan PSDP2 ini, kita boleh memberi tumpuan kepada masalah penyelenggaraan rumah-rumah kos rendah, yang memang kita terima sebagai satu masalah yang kita akan hadapi banyak cabarannya sebab kita tahu bahawa bukan sahaja dengan masa *management corporation*, misalnya apabila rumah-rumah ini dapat *strata title*, hak milik stratanya akan wujudkan *management corporation*, *management corporation* pun menghadapi banyak masalah dan kita tahu bahawa untuk menjaminkan taraf kehidupan yang lebih tinggi bagi mereka di kawasan rumah-rumah kos rendah ini, bayaran kadar penyelenggaraan "*maintenance fees*" sekarang saya tidak tahu berapa ringgitkah, RM25.00 hingga RM50.00, saya ingat kalau kita boleh kira memang tidak cukup sebab penyelenggaraan untuk menaikkan dan menjaminkan taraf kehidupan bagi mereka di kawasan ini saya ingat kita memerlukan peruntukan yang lebih banyak, mungkin melalui kerajaan, kerajaan boleh memberi lebih banyak lagi, kena *subsidize* dari aspek *maintenance* kalau tidak, macam mana kita hendak menyatakan bahawa 10 tahun yang akan datang mereka yang tinggal dalam rumah-rumah kos rendah ini yang bertingkat-tingkat, yang begitu padat, tinggi densitinya yang mana mungkin kos penyelenggaraan lebih tinggi dari rumah-rumah yang mana densitinya lebih rendah. Saya percaya satu tindakan yang kerajaan boleh ambil ialah untuk memperuntukkan kewangan dana untuk menjaga, bukan sahaja menjaga keadaan tetapi kadang-kadang dalam masa 10 tahun, 5 tahun ada memerlukan gantian alat-alat, misalnya lifnya harus diganti, kena cat semula. Saya ingat kalau bergantung kepada kadar bayaran yuran penyelenggaraan tidak mencukupi.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Y.B. Encik Lim Chien Aun):

Dato' Speaker, saya bersetuju dengan Ahli dari Kawasan Bagan Jermal atas penjelasannya mengenai dengan penyelenggaraan rumah pangsa, khasnya rumah kos rendah tetapi saya setuju kita mesti mengambil tindakan untuk mengatasi masalah ini tetapi sebelum itu apa yang saya hendak beritahu ialah yang pentingnya kita mesti ada satu piawaian atau satu *standard*, kita mesti kenalpastikan satu *standard* sebelum kita boleh menjalankan tugas untuk memberi apa-apa yang perlu untuk mengatasi masalah ini. Jika kita tidak ada satu *standard* yang kita mahu, saya rasa susahlah. Contohnya, di rumah pangsa pun kalau kita hendak ada keselamatan atau *security system* yang boleh dikatakan murah, yang sangat baik tetapi kos tinggi, contohnya, lif pun sama, *maintenance* sama. Tetapi dari segi rumah kos rendah, contohnya di

negara-negara asing, contohnya di Britain kita ada satu *standard*, saya rasa pun ada disentuh di sini, *Parker Morris Standard* untuk rumah kos rendah di mana orang-orang semua guna ini *standard* dan pihak kerajaan boleh menjalankan kajian untuk mencapai *standard* yang kita mahu. Oleh sebab itu saya haraplah kita pun mesti ada sebelum kita pergi ke usaha ini untuk mengatasi masalah ini, kita mestilah kenal pasti satu *standard* dan saya harap ini mesti dijalankan dululah.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Dato' Speaker, saya memang mesti setuju sebab Yang Berhormat dari Bayan Lepas lebih pakar dalam perkara ini.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Y.B. Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Haji Syed Ahmad):

Dato' Speaker, saya minta penjelasan. Mengenai rumah pangsa murah ini memang kita ada masalah. *I think*, dengan izin, *it's going to be a problem the next few years*. Masalah tentang rumah murah ini ialah *service charge* yang dikenakan, sesetengah kawasan RM25.00, sesetengah kawasan RM55.00 tetapi *company* yang buat *maintenance* itu, *normally* dia tidak jaga dengan cara yang elok. Jadi kalau saya hendak tambah sedikit daripada Ahli Yang Berhormat Bagan Jermal, kalau boleh bukan kerajaan *subsidize*, kalau boleh kerajaan mengambil berat tentang 2 benda. Pertama, *maintenance lift*, yang kedua, kawasan pembetulan air yang kadang-kadang kalau bocor, kalau retak, syarikat yang buat *maintenance* itu dia tidak ambil kira. Itu saja hendak minta tambahan daripada kalau boleh cadangan itu.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Sambung petanglah. Ada dua perkara lagi.

Dato' Speaker:

Perkara-perkara yang telah dibangkitkan tadi kita lontar balik kepada SERI untuk *final say*. Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga jam 2.30 petang.

Dewan ditangguhkan pada jam 1.00 petang.

Dewan disambung semula pada jam 2.45 petang.

Timbalan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan di sambung semula. Saya jemput Ahli Kawasan Bagan Jermal untuk meneruskan perbahasan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Dato' Speaker, untuk mengizinkan saya meneruskan dengan ucapan saya. Dato' Speaker, saya hanya ada dua (2) perkara yang saya ingin hendak bangkit dan mengambil kesempatan untuk mengemukakan pendapat dan pandangan saya terhadap dua perkara yang saya anggap juga adalah penting kepada pembangunan Negeri Pulau Pinang dan juga diharap bahawa pihak kerajaan negeri akan memberi juga perhatian kepada masalah-masalah yang ada berkaitan. Satu ialah perkara yang ada kaitan dengan pembaharuan bandar atau *urban renewal* satu *subject* yang telah disentuh dalam PSDP2. Kita semua tahu bahawa projek KOMTAR di dalam tengah-tengah kawasan bandar *Georgetown* ini telah dimulakan sebagai satu projek pembaharuan bandar *urban renewal project* yang pertama sejak beberapa tahun yang dulu. Dan projek ini sehingga hari ini telah mengambil masa beberapa tahun mungkin saya ingat dekat 20 tahun kalau tidak silap saya dan belum habis lagi oleh kerana projek *urban renewal* KOMTAR ini dibahagikan kepada beberapa fasa dan memang ada fasa yang tidak nampaknya kerjanya tidak bermula walaupun beberapa fasa telah dihabiskan dan memang telah mencapai sedikit sebanyak matlamat utamanya iaitu untuk melalui proses pembaharuan *urban renewal* ini menarik atau menggalakkan perniagaan hidup dengan lebih bergiat di pusat bandar *Georgetown* khususnya apabila pada masa dulu yang mana pemansuhan Akta Kawalan Sewa telah dibincang maka, kita semua tahulah bahawa matlamat pelaksanaan pembaharuan bandar *Georgetown* ini ialah untuk menjaga kawasan di tengah bandar *Georgetown* apabila tibanya pemansuhan Akta Kawalan Sewa. Apa yang saya ingin bangkit berkaitan dengan projek pembaharuan bandar, projek KOMTAR ini ialah baru-baru kita dengar pihak kerajaan telah mengeluarkan kenyataan atau dengan izin Dato' Speaker, *the State Government have been sending out signals* bahawa ada kemungkinan pentadbiran kerajaan akan dipindah keluar dari KOMTAR ini. Ini memang telah bangkitkan perasaan antara penduduk-penduduk khususnya para peniaga di persekitaran kawasan KOMTAR ini. Tapi apa yang kita ingin tahu ialah apakah pendirian kerajaan negeri atau pendekatannya terhadap projek KOMTAR ini iaitu projek pembaharuan bandar yang pertama dilaksanakan di Negeri Pulau Pinang.

Adakah projek pembaharuan bandar ini di KOMTAR akan diteruskan dan apakah kesannya terhadap matlamat asas projek dilaksanakan ini apabila jikalau ada benarnya pada masa yang akan datang bahawa pusat pentadbiran kerajaan akan ditempatkan semula atau dipindah keluar dari *Georgetown* ini. Dan kalau ini berlaku apakah kesannya, adakah kerajaan telah menyiasat atau berbincang tentang hakikat atau kesan-kesan pemindahan pentadbiran kerajaan ini dipindah keluar daripada KOMTAR ini dan tambahan juga dengan kesan pemansuhan Akta Kawalan Sewa apakah pada masa yang akan datang apa akan jadi kepada kawasan ini termasuk juga adakah pihak kerajaan juga meminda pendirian dalam projek pembaharuan bandar atau *urban renewal* projek yang pertama bagi Pulau Pinang ini.

Satu perkara lagi Dato' Speaker, saya ingin bangkitkan ialah perkara yang saya bangkit banyak kali iaitu keadaan dan masalah-masalah yang dihadapi oleh apa yang kita panggil ialah kampung-kampung dalam bandar. Memang antara tujuan-tujuan atau matlamat-matlamat PSDP2 ini ialah seperti apa yang telah menyarankan pada awal tadi ialah pihak kerajaan negeri berharap bahawa untuk *balance* atau seimbangkan keadaan dalam kawasan luar bandar dan kawasan dalam bandar memang itu merupakan sebagai satu usaha yang mana melalui proses seimbangan ini maka dapatlah kita membawa kawasan luar bandar atau kawasan pinggir bandar menaikkan taraf kehidupan supaya dia ada seimbang dengan apa yang dinikmati oleh penduduk-penduduk dalam kawasan bandar.

Tetapi di Pulau Pinang, saya ingat di kawasan saya banyak-banyak kawasan masih wujud lagi kawasan-kawasan yang diiktirafkan sebagai kawasan kampung dalam bandar. Mereka ini adalah kawasan dalam bandar, persekitaran di sekelilingnya telah dilakukan pembangunan komersial harta kawasan taman-taman perumahan *residential* dan lain-lain. Tetapi ada tertinggal kawasan-kawasan kampung bandar ini yang mana mereka ini sebenarnya duduk dalam, situasinya dalam bandar tetapi keadaan dalam luar bandar, kampung luar bandar yang mana longkangnya tidak lengkap, *layout* atau susun atur kawasan ini adalah tidak teratur, tidak begitu kemas yang mana kadang-kadang jalan pun sangat sempit dan kawasan rendah oleh kerana persekitarannya telah dibangun dan paras pembangunan ini memang naik tinggi di kawasan keliling kampung ini mengakibatkan kadang-kadang air tidak mengalir, masalah banjir, masalah kesihatan dan dari masa ke semasa memanglah dengan pertolongan pihak majlis-majlis perbandaran, majlis tempatan maka dapatlah kita menyelesaikan masalah. Bukan dari keseluruhannya tetapi dengan izin *peace meal* kadang-kadang ada longkang tidak mengalir, kita buat longkang, kadang-kadang kita memang kawasan kampung-kampung dalam bandar ini telah berjaya untuk mengetarkan

jalan kampung. Tetapi rumah-rumah ini kadang-kadang oleh kerana *layout* atau susun aturnya tidak begitu kemas maka masalah lalu lintas, masalah kesihatan memang timbul. Kawasan ini juga tidak mempunyai sistem pengangkutan najis atau *sewerage system*, sistem pembetungan yang lengkap dan moden. Saya berharap dalam pelaksanaan PSDP2 ini perhatian dan usaha juga diberi kepada kawasan-kawasan kampung dalam bandar supaya bukan sahaja kita bercakap tentang memberi taman-taman permainan kanak-kanak, rekreasi, tempat-tempat infrastruktur sukan kepada kawasan-kawasan dalam bandar tetapi kawasan-kawasan kampung dalam bandar ini harus kita jaga oleh kerana kalau kita biar memang keadaan kampung-kampung dalam bandar ini akan tinggal sama dengan apa yang mereka ada pada masa sekarang. Kalau hendak contoh saya boleh gunakan kawasan saya Kampung Jalan Mengkuang, Kampung Sungai Nyiur, Kampung Raja Uda bukan sahaja kampung-kampung dalam bandar yang diduduki oleh satu kaum sahaja. Banyak kawasan ini berbilang kaum penduduknya terdiri daripada orang yang datang dari berbilang kaum dan ada masalah yang wujud sejak 20 tahun dahulu sehingga hari ini memang sama juga dan saya berharap apabila kita berusaha untuk seimbangkan keadaan luar bandar dengan keadaan dalam bandar kita beri perhatian kepada kawasan-kawasan ini dalam bandar tetapi ini diiktirafkan dan keadaannya adalah semacam kampung dalam bandar. Saya percaya kalau hasrat kita ialah untuk meningkatkan taraf kehidupan maka penduduk-penduduk di kawasan kampung dalam bandar ini juga harus dipikul bersama, harus diberi perhatian yang sama.

Dato' Speaker, saya ingat begitulah apa yang saya ingin mengambil kesempatan untuk bangkit mungkin ada banyak perkara lagi, saya percaya rakan-rakan saya di Dewan ini juga akan sentuh tetapi saya akan mengakhiri dengan harapan bahawa apa yang saya telah bangkit akan diterima sebagai pemikiran dan cadangan yang jujur dan sesungguhnya telah dibangkit untuk kita memberi perhatian yang serius dengan itu saya ucapkan terima kasih. Sekian.

Timbalan Speaker:

Terima kasih jadi pihak kerajaan ada 10 tahun untuk memikir dan menyelesaikan masalah.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Y.B. Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Apa yang perlu ialah bukan sahaja memikir, pemikiran telah banyak ditumpu di beritahu dalam pelan ini apa yang kita perlu ialah tindakan *action* apa yang kita perlu. Kita ada pelan, kita mesti ada satu pelan tindakan ada mekanisme supaya kita boleh melaksanakan, jangan kita melambat-lambatkan projek yang kita jalankan. Sekian.

Timbalan Speaker:

Jadi kalau hendak cepat kena bangkit dalam pembentangan *budget* nanti. *Budget* tahun 2002. Siapa lagi yang hendak mengambil bahagian. Gulung, belum lagi. Yang Berhormat daripada kawasan Sungai Bakap.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Y.B. Encik Lai Chew Hock):

Terima kasih Y.B. Dato' Speaker, Yang Berhormat-Yang Berhormat, Tuan-Tuan dan Puan-Puan yang dihormati sekalian. Salam bahagia. Saya meminta izin bagi mengambil bahagian dalam perbahasan tentang Pelan Strategik Pembangunan Negeri Pulau Pinang Kedua (PSDP2) di Dewan yang mulia ini.

Dato' Speaker di sini ingin saya mengucapkan tahniah dan syabas kepada Y.A.B. Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon, Ketua Menteri yang telah membentangkan PSDP-2 pada 16 Oktober, 2001. PSDP2 merupakan suatu pelan yang akan menjadikan Negeri Pulau Pinang mencapai tahap kemajuan yang lebih cemerlang dalam segala aspek termasuk kualiti hidup rakyat dan pentadbiran baik pihak kerajaan mahupun pihak swasta. Pelan ini amat baik untuk membangunkan Negeri Pulau Pinang bagi mencapai matlamat wawasan 2020. Saya percaya Negeri Pulau Pinang akan mencapai kemajuan ke tahap paling tinggi menjelang tahun 2010, sekiranya PSDP2 ini diterima dan dilaksanakan dengan jayanya. Justeru itu, saya menyokong dengan sepenuhnya PSDP2. Namun begitu, ingin saya sentuh beberapa aspek yang penting.

Dato' Speaker, dalam proses pencapaian pembangunan yang dicita-citakan itu, ingin saya menarik perhatian pihak kerajaan iaitu dalam apa jua pembangunan yang dirancang, hendaklah diagih dengan seimbang antara kelima-lima daerah di Negeri Pulau Pinang. Contohnya dari aspek ekonomi, produktiviti, pelancongan, keseimbangan ekologi, urus tadbir yang baik dan sebagainya. Semua ini hendaklah meliputi keseluruhan Negeri Pulau Pinang. Janganlah hanya tertumpu kepada bahagian Pulau atau sesuatu daerah tertentu sahaja. Biarlah setiap rakyat rasa serta menikmati hasil pembangunan di semua bumi yang dipijak di Pulau Mutiara yang indah permai ini. Ini barulah adil dalam erti kata keadilan sosial. Kami rakyat di KADUN Sungai Bakap ini tidak mahu melihat hujan emas di suatu tempat sahaja sedangkan hujan lembing di daerah Seberang Perai Selatan khususnya di KADUN Sungai Bakap.

Dalam PSDP2, muka surat 5 hingga 13, para 5 yang bertajuk penempatan menara telekomunikasi tercatat " Semua menara tidak boleh dibina di kawasan perumahan dan jika dibina, mestilah sekurang-kurangnya 50 meter jaraknya," saya berpendapat bahawa kenyataan ini perlu dikaji dan diperbetulkan.

Dato' Speaker, Dalam PSDP-2, saya dapati banyak jawatankuasa baru akan ditubuhkan untuk sesuatu rancangan. Antaranya termasuk lembaga, badan, pusat dan unit khas. Mengikut tinjauan saya, lebih kurang 9 jawatankuasa baru akan diwujudkan atas nama yang berlainan. Contohnya menubuhkan Lembaga Pelancongan, mewujudkan Jawatankuasa Daya Saingan Jaringan, menubuhkan Majlis Sejarah dan sebagainya. Kewujudan lembaga atau jawatankuasa baru adalah baik, tetapi yang membimbangkan saya ialah lembaga atau jawatankuasa-jawatankuasa yang sedia ada sekarang di bawah jabatan atau organisasi yang tertentu. Sekiranya keadaan ini timbul, bukan sahaja pelaksanaan susah dilakukan, malah akan mengambil masa yang lama. Tambahan pula melibatkan terlalu banyak pihak. Dengan demikian, keberkesanan mungkin terjejas. Ini akan membuang masa dan membanjirkan tenaga pegawai-pegawai yang berkenaan. Selain itu, apabila timbul sesuatu masalah, maka berlakulah permainan tolak menolak dan masing-masing tidak mahu bertanggungjawab. Untuk mengelakkan berlakunya masalah seumpama ini, ingin saya mengesyorkan supaya penubuhan jawatankuasa baru itu dapat dikaji dengan sedalam-dalamnya mengikut keperluan. Janganlah bertindak sudah terantuk baru terngadah. Ini sudah lepas 10 tahun dan nasi pun sudah menjadi bubur.

Dato' Speaker, saya ingin menyentuh tentang *Good Governance* atau urus tadbir kerajaan yang baik yang tercatat dalam PSDP2. Dalam PSDP2 langsung tidak sentuh tentang *Good Governance* antara kedua-dua Kerajaan Persekutuan dengan Kerajaan Negeri Pulau Pinang. Saya berpendapat bahawa *Good Governance* antara kedua-dua kerajaan ini amat perlu kerana kedua-dua kerajaan ini seperti aur dengan tebing, tidak boleh dipisahkan, perlu selalu bekerjasama dan saling membantu antara satu sama lain untuk melaksanakan projek-projek pembangunan. Contohnya, baru-baru ini Kerajaan Persekutuan telah membantu Kerajaan Negeri Pulau Pinang untuk menyelesaikan masalah projek perumahan yang terbengkalai Majestic Height. Ini merupakan contoh yang baik dan harus diamalkan berterusan untuk memanfaatkan rakyat. Oleh itu, PSDP2 dalam tempoh 10 tahun ini, hendaklah melibatkan Kerajaan Persekutuan khususnya dan kerajaan negeri. Saya memang tidak mahu melihat, begitu juga rakyat Negeri Pulau Pinang pun tidak mahu melihat, apabila berlaku sesuatu masalah, Kerajaan Persekutuan menuduh kerajaan

negeri dan sebaliknya, saling tuduh-menuduh dalam surat khabar. Ini bukan *Good Governance* atau urus tadbir yang baik untuk mengatasi masalah ini, *good governance* harus dilaksanakan di antara Kerajaan Persekutuan dan kerajaan negeri di bawah bumbung Barisan Nasional. Dato' Speaker, sekian sahaja, saya mohon menyokong terima kasih.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Penjelasan.

Timbalan Speaker:

Jawi minta penjelasan. Habis. Siapa lagi yang ingin mengambil bahagian. Kalau tidak ada hendak menjemput menggulung. Jemput ahli kawasan Padang Kota.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Untuk mengambil bahagian dalam usul Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang ke-2 yang telah dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tempoh hari.

Dato' Speaker, dalam Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang ke-2 kerajaan negeri telah membuat unjuran bahawa kadar pertumbuhan pada 5 tahun pertama iaitu dalam tahun 2001 sehingga 2005 adalah 6.9 peratus, manakala unjuran untuk 5 tahun yang kedua iaitu dari tahun 2006 hingga 2010 ialah 7.3 peratus dan kadar unjuran ini telah dibuat berdasarkan kepada 3 senario seperti yang tercatat dalam pelan strategik iaitu senario yang pertama ialah unjuran realistik, unjuran yang kedua ialah unjuran optimistik dan unjuran senario yang ke 3 ialah pesimistik.

Walau bagaimanapun dalam merumus prospek bagi dari tahun 2001 hingga 2010 kerajaan negeri telah mengambil senario yang pertama iaitu untuk unjuran realistik bagi menetapkan kadar pertumbuhan yang disebutkan tadi, tetapi berdasarkan kepada perkembangan sekarang dan juga kepada kenyataan kerajaan negeri bahawa ia juga mengambil kira keadaan sekarang iaitu keadaan yang kurang stabil di peringkat antarabangsa iaitu selepas serangan ke atas dan balasan tentera Amerika Syarikat. Saya tidak pasti bahawa unjuran ini masih lagi relevan dan masih lagi membolehkan kita mencapai sasaran pelan strategik pembangunan Pulau Pinang yang kedua ini, kerana saya nampaknya dari segi unjuran ini telahpun memberikan unjuran yang terlalu optimistik mengenai kadar pertumbuhan untuk Negeri Pulau Pinang.

Walaupun saya sedar dalam pelan ini 3 senario telah dikemukakan tetapi senario ini nampaknya tidak begitu dapat dipertahankan berdasarkan kepada perkara-perkara yang berlaku sekarang. Sungguhpun begitu saya juga ingin mendapat penjelasan daripada kerajaan apakah asas-asas mereka dalam menetapkan unjuran ini sedar akan perkara-perkara yang sedang berlaku sekarang kerana jika unjuran ini tidak memberi satu unjuran yang optimistik dan realistik kita mungkin tidak dapat mencapai sasaran pelan strategik ini.

Dato' Speaker, selain daripada unjuran-unjuran yang telah dikemukakan oleh kerajaan negeri dalam pelan ini faktor-faktor yang lain, faktor-faktor luaran yang di luar kawalan kita memainkan satu faktor yang terpenting dalam pembangunan kerajaan dan juga melaksanakan projek-projek pembangunan kerajaan. Jadi dalam aspek ini saya berharap kerajaan tidak terlalu terpengaruh dengan ungkapan untuk meningkatkan daya saingan kerana ungkapan untuk menaikkan daya saingan ini lebih tepat digunakan oleh syarikat-syarikat kerana untuk meningkatkan daya saing *bottom line* mereka ialah mendapatkan keuntungan tetapi dalam segi kerajaan *bottom line* kita bukan untuk mendapatkan keuntungan tetapi untuk membangunkan ekonomi dan juga untuk membangunkan negeri ini dengan secara keseluruhannya. Jadi saya harap kita tidak terlalu terikut-ikut dengan daya saing yang dikemukakan tetapi apa yang penting ialah bagaimana kita meletakkan negeri kita di satu kedudukan yang dapat menawarkan infrastruktur dan juga menawarkan kedudukan yang terbaik bagi menarik pelaburan, bagi meningkatkan industri dalaman iaitu industri tempatan bagi menangani cabaran-cabaran ekonomi dalam era yang penuh dengan atau dalam era globalisasi ini.

Dato' Speaker dalam aspek ini kerajaan telah masih lagi menekankan 2 lokomotif utama untuk memajukan ekonomi ini iaitu satu sector pembuatan kita masih lagi menekankan peri pentingnya *forent direct investment* ataupun FDI bagi membantu sector pembuatan dan kita telah sedar sejak kemelesetan ekonomi dahulu pada tahun 80-an dan juga pada tahun 1997 bahawa kita terlalu bergantung sektor pembuatan elektronik untuk membangunkan ekonomi negeri kita tetapi bahayanya ialah bahawa jika kita terlalu bergantung kepada satu sektor kita akan mengalami keadaan yang lebih teruk apabila sektor tersebut dilanda masalah, jadi dalam Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang ini nampaknya cuba memperbagaikan *base* kita untuk mengikuti lebih banyak sektor tetapi sektor elektronik ini telah kita tekankan begitu lama sehingga keadaan-keadaan di luar ini menyebabkan kita seolah-olah kehilangan arah pembangunan industri apa yang saya percaya yang perlu kita tekankan pada penyelidikan dan pembangunan atau R&D untuk pembangunan industri-industri kecil dan sederhana negeri kita, supaya industri-industri kecil dan sederhana ini dapat mencipta teknologi sendiri

mencipta barangan sendiri bagi memasarkannya di peringkat antarabangsa. Kita tidak boleh terlalu bergantung kepada FDI dan *neglected* ataupun mengabaikan industri kecil dan sederhana di negeri kita ini kerana di negara-negara yang telah membangun kita memang sedia maklum bahawa semua gergasi-gergasi sekarang bermula daripada industri kecil dan sederhana kekurangan base industri yang kecil dan sederhana ini akan menggugatkan pertumbuhan industri kita setiap kali kita di landa masalah setiap kali kita menghadapi masalah luaran di mana gergasi-gergasi syarikat-syarikat gergasi ini menarik keluar ataupun sebagainya kita industri kecil kita terus menghadapi masalah jadi yang pentingnya ialah penekanan kepada pembangunan sektor industri kecil dan sederhana.

Saya telah membaca pelan ini, mungkin saya tidak dapat mengesan apakah yang akan dibuat oleh kerajaan negeri, apakah tindakan strategi bagi pembangunan industri kecil dan sederhana sama ada kita akan menubuhkan satu Majlis Pembangunan Industri Kecil dan Sederhana bagi membantu khasnya industri kecil dan sederhana dalam aspek R&D di mana pembiayaan yang begitu besar adalah diluar kemampuan IKS di negeri kita dan juga IKS di seluruh negara sebab itu saya ingin melihat bahawa kita mengambil langkah-langkah kearah pengukuhan dan juga kearah meningkatkan daya saing IKS kita untuk membolehkan mereka memasarkan teknologi, ataupun memasarkan barangan buatan tempatan kita memerlukan barangan-barangan buatan tempatan yang boleh mendatangkan pertumbuhan ataupun mendatangkan penyumbangan kepada ekonomi negeri kita dari segi kepakaran dari segi bahan-bahan saya percaya negeri kita mempunyai kepakaran yang secukupnya untuk membangunkan R&D bagi SMI yang kini mengalami masalah kerana masalah yang dihadapi oleh gergasi antarabangsa dalam industri, khasnya dalam industri elektronik dalam aspek ini juga saya ingin menekankan bahawa kerajaan negeri perlu lebih agresif dalam menubuhkan infrastruktur-infrastruktur yang sesuai bagi industri teknologi bio dan juga *pharmacy critical* yang saya percaya satu *trend* atau unsur ekonomi yang membangun dengan pesat dalam kualiti hidup masyarakat telah menjadikan kita begitu sedar ataupun begitu mengambil bahagian akan bahan-bahan yang kita makan akan *supplement* kesihatan dari segi vitamin, mineral dan sebagainya di mana keperluan-keperluan ini meningkat dalam keperluan-keperluan ini bermakna perkilang-perkilang yang menghasilkan *pharmacy critical* penyelidikan dalam industri bio-teknologi menjadi lebih diutamakan dalam aspek ini kita harus mengambil kesempatan daripada peningkatan dalam dan penukaran pemikiran dalam kesihatan dalam masyarakat mengambil kesempatan ini untuk menubuhkan memastikan kita meletakkan infrastruktur-infrastruktur yang diperlukan bagi industri ini dilekatkan dalam Negeri Pulau Pinang supaya kita menjadi satu pusat bagi pengeluaran

ataupun penyelidikan dalam industri *pharmacy critical* dan juga bio-teknologi kita memang kekurangan dalam aspek ini, kita hanya mempunyai Universiti Sains Malaysia yang mempunyai kemudahan ini tetapi masih jauh daripada keperluan untuk menubuhkan industri di negeri ini tetapi potensi memang kita berada di sana mempunyai hanya dua atau tiga syarikat *pharmacy critical* di negeri ini bagi kita mengambil peluang dalam industri *pharmacy critical* dan juga bio-teknologi untuk menetapkan ataupun mengambil membuat pelaburan di negeri ini saya percaya di dalam negara juga kita mempunyai *pharmacy critical* negara kita yang mengeluarkan keluaran yang diperlukan untuk kegunaan dalam untuk kegunaan negeri sendiri itu dalam aspek itu saya harap kita boleh lihat untuk kita memperbagaikan industri kita *pharmacy critical* dan juga industri bio-teknologi ini diberi perhatian sebagai satu imbalan kepada sektor elektronik yang telahpun membolehkan kita mendapat nama *silicon valley* ini jadi saya percaya penekanan ini perlu kita perolehan supaya kita ada imbalan dari segi industri di dalam negeri ini dan juga bagi membangunkan sektor ekonomi negeri kita, selain daripada itu saya masih ingat dalam salah satu aspek yang dikemukakan oleh kerajaan satu ketika dahulu ialah untuk menjadikan Negeri Pulau Pinang Pusat Kecemerlangan Pendidikan di rantau ini tetapi dalam Pelan Strategik Pembangunan Negeri Pulau Pinang ini saya tidak nampak apakah langkah-langkah ataupun strategi-strategi yang akan digunakan untuk kita meletakkan Pulau Pinang sebagai satu Pusat Kecemerlangan Pendidikan serantau kerana kita telah sedar bahawa sektor pendidikan juga merupakan sektor ekonomi yang penting dari segi pertukaran mata wang dari segi pembangunan teknologi dan sebagainya.

Dalam aspek itu satu ketika kita begitu giat ingin meletakkan negeri kita pusat kecemerlangan pendidikan serantau tetapi hari ini dalam Pelan Strategik Pembangunan kita seolah-olah tidak mengambil sektor pendidikan sebagai salah satu sektor untuk salah satu lokomotif untuk memajukan ekonomi negeri ini. Saya percaya kalau kita mempunyai strategi ini Pulau Pinang yang pada satu ketika pernah menjadi pilihan rakyat daripada Medan, dan Selatan Thailand untuk belajar di negeri ini untuk kita membangunkan sektor pendidikan ini untuk menjadi satu pusat kecemerlangan pendidikan serantau kita berupaya meletakkan Pulau Pinang sebagai satu pusat serantau jadi dalam aspek itu pendidikan yang kita utarakan dalam Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang dari segi itu untuk menjadikan satu Pusat Kecemerlangan Serantau saya percaya kita memerlukan gabungan dan juga kerjasama yang erat daripada Kerajaan Persekutuan dalam membantu kita untuk menjadikan sektor pendidikan sebagai satu sektor lokomotif utama untuk negeri ini, salah satu aspek yang perlu saya beri kepujian dalam Pelan Strategik Pulau Pinang ini ialah kesedaran kerajaan negeri bahawa dalam banyak

cadangan yang diutarakan dan juga dalam banyak strategik-strategik yang dikemukakan kita memerlukan kerjasama Kerajaan Persekutuan dan juga badan-badan berkanun dan juga universiti-universiti ini diletakkan dalam Pelan Strategik secara bertulis untuk mengingatkan kita bahawa walaupun di luar bidang kuasa kerajaan negeri tetapi adalah menjadi tanggungjawab kerajaan negeri dan kesedaran kepada pihak kerajaan negeri untuk berunding dengan pihak Kerajaan Persekutuan untuk mendapatkan persetujuannya bagi pelaksanaan semua strategi ini tanpa kerjasama dan persetujuan ini memang sukar untuk kita mencapai keseluruhan semua strategi-strategi semua projek-projek yang di kemukakan dalam PSDP2 ini memang satu aspek yang tepat bahawa kerajaan negeri meletakkan secara bertulis dalam strategi ini tanggungjawab pihak-pihak yang diperlukan dalam menjayakan semua perkara yang dikemukakan dalam PSDP2 ini dan sememangnya kerjasama kerajaan negeri dan Kerajaan Persekutuan telah wujud dan kita telah lihat bagaimana kerajaan negeri memperolehi perbagai projek dilaksanakan di negeri ini melalui kerjasama dan juga rundingan dan juga mendapat kelulusan projek ini di Negeri Pulau Pinang bukan sekadar tanggungjawab kerajaan negeri tetapi tanggungjawab kerajaan negeri untuk merancang melaksana tetapi turut juga dalam merancang dan melaksana ini adalah untuk mendapat kelulusan, restu dan juga peruntukan yang secukupnya daripada Kerajaan Persekutuan bagi pelaksanaan projek-projek pembangunan rakyat.

Dato' Speaker, dalam sektor perkhidmatan yang dikemukakan dalam PSDP2 ini telah dibangkitkan oleh kerajaan supaya dicadangkan supaya ditubuhkan Majlis Pelancongan Warisan dan Kebudayaan bagi menggalakkan dan membangunkan industri pelancongan di negeri ini dengan lebih pesat lagi dan kita sedar bahawa industri pelancongan merupakan salah satu ataupun yang kedua pentingnya selepas sektor pembuatan dalam membangunkan ekonomi Negeri Pulau Pinang, tetapi masalahnya ialah bahawa kita sedar untuk menubuhkan satu Majlis Pelancongan Negeri telah mengambil masa yang begitu lama kerana perundangan-perundangan dari segi perundangan yang tidak dibenarkan di bawah Perlembagaan Persekutuan dan kita memerlukan satu pindaan untuk membolehkan pelancongan diletakkan di bawah bidang kuasa kerajaan negeri melainkan di Sabah dan Serawak dalam aspek itu saya tidak pasti bahawa untuk menubuhkan Majlis Pelancongan Warisan ini akan juga mempunyai masalahnya jika kita masih tetap tidak dapat membuat galakkan dan juga menggariskan strategi-strategi Negeri Pulau Pinang yang tersendiri dalam pembangunan sektor pelancongan dan juga sektor yang lain.

Dato' Speaker, saya juga memang khuatir dengan perkataan warisan yang telah di gunakan oleh kerajaan negeri kerana dari segi pelan warisan yang dihebah-hebahkan selama ini kita masih lagi menunggu dasar-dasar pemuliharaan dan warisan dan kita nampaknya dari segi hala tujunya ia telah melibatkan lebih banyak kawasan, lebih banyak bangunan yang boleh mengganggu pertumbuhan-pertumbuhan sektor yang lain. Saya berharap dasar pemuliharaan warisan ini dapat kita putuskan dengan segera, skopnya dan juga kawasan-kawasan yang terlibat dengan garisan ataupun dasar-dasar warisan supaya kita teka-teki mana kawasan yang sudah ada, lagi hendak ditambah atau hendak dikurang dan sebagainya. Saya rasa, kita kadang-kadang terlalu mengikut pada kehendak-kehendak Badan-badan Bukan Kerajaan. Badan-badan Bukan Kerajaan mempunyai pandangan yang baik, mempunyai peranan mereka tetapi apabila kita berasa terlalu jauh kita di bawa kita perlu membuat satu ketetapan supaya garisan atau sempadan warisan ini dapat ditetapkan dengan cepat supaya pembangunan seterusnya dapat dilaksanakan dan mengambil tempatnya.

Jadi dalam aspek itu untuk kita memajukan sektor pelancongan berdasarkan pada warisan dan kebudayaan akan dapat kita promosikan dengan lebih gigih dan lebih agresif dan masa ini kita hanya masih berada di tahap *drafting* untuk membuat promosi seperti ini kerana kita belum lagi dapat mencari satu tempat yang ataupun satu lokasi, satu kawasan pemulihan warisan yang dapat ditumpukan perhatian sepenuhnya kerana dasar pemuliharaan warisan ini belum lagi diputuskan oleh kerajaan negeri. Jadi ini pasti akan mengganggu Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang kerana dasar ini telah pun diperbincangkan sejak dua, tiga tahun yang lalu dan jika ini tidak dapat diputuskan dan jika kita ingin hendak melaksanakan strategi ini, kita perlu membuat satu keputusan muktamad mengenai sempadan mengenai kawasan lokasi tumpuan warisan dan kita perlu juga mempunyai satu pandangan, apakah yang kita ingin lakukan dengan warisan-warisan ini. Adakah mengekalkan bangunannya, mengekalkan nilai-nilai arkiteknya maka kita dapat memajukan industri pelancongan yang berdasarkan ataupun bertemakan warisan. Apakah yang kita hendak gunakan dengan bangunan-bangunan yang telah kita kekalkan sebagai warisan ini? Nilai sejarahnya, nilai kebudayaannya, nilai sosialnya, semua nilai-nilai yang ada kaitan dengannya. Apakah yang kita hendak gunakan dari warisan ini untuk tujuan pelancongan kita? Kita boleh cakap pasal warisan, banyak, bangunan-bangunan dikekalkan, selepas dikekalkan apa dia kita hendak gunakan untuk dia. Kalau kita hendak bandingkan negeri kita dengan tempat-tempat yang lebih bersejarah, di Negeri Cina, di Eropah bangunan kita warisi daripada penjajah, kita warisi daripada England, kita warisi daripada Negeri Cina. Di tempat asalnya lebih banyak daripada kita.

Apakah lebihannya kita kekalkan warisan ini? Ini perlu ditunjukkan dalam strategi penggalakkan pelancongan supaya kita ada maknanya kita kekalkan dan rakyat sedar, pemilik sedar, pemaju sedar. Hari ini pemaju tidak sedar, pemilik bangunan tidak sedar mereka tertanya apakah, mengapakah mereka perlu buat pengekelan sedemikian. Apakah nilai-nilainya. Hari ini mungkin kita kekalkan nilai ekonominya dari segi sewa tetapi jika sewa dari segi membuat perniagaan, perniagaan itu tidak dapat dipertahankan. Jadi apakah nilai pelancongan yang dibawa oleh pengekelan pemulihan warisan-warisan ini. Jadi ini satu aspek yang perlu diambil kira oleh kerajaan negeri dalam pelaksanaan Pelan Strategi yang akan dilaksanakan dalam tempoh sepuluh tahun ini.

Dato' Speaker, satu perkara lagi ialah mengenai pembaharuan dan pemulihan bandar untuk agensi bagi pembaharuan dan pemulihan bandar yang dikemukakan dalam pelan ini. Saya percaya kita memerlukan satu pelan pemulihan dan pembaharuan bandar yang lengkap untuk kita memastikan bahawa bandar kita terutamanya Georgetown akan terus berkemampuan, berfungsi sebagai satu ibu negeri dan juga mempunyai daya penghidupannya dari segi kebudayaan, dari segi ekonomi dan juga semua segi yang diperlukan untuk memajukan sebuah negeri. Satu aspek yang perlu dilihat oleh kerajaan negeri ialah pembangunan semula perumahan-perumahan yang dimiliki oleh Kerajaan Tempatan. Ini perlu dibuat secara agresif, ini perlu dibuat secara terancang supaya projek-projek yang telah lama di kawasan bandar ini dibangunkan semula bagi menampung bukan sahaja perumahan tetapi juga dari segi pembaharuan bandar. MPPP mempunyai banyak projek perumahan satu ketika dahulu, perumahan di Jalan Sungai adalah yang terbaru setelah diberhentikan lebih sepuluh atau lima belas tahun, MPPP terlibat dalam program perumahan sosial tetapi untuk pembaharuan dan pemulihan Bandar. Saya percaya MPPP yang merupakan agensi kerajaan negeri yang mempunyai bidang tanah yang terbesar dipulau boleh membangunkan semula hartanah mereka supaya proses pembaharuan, pemulihan bandar ini dapat dipercepatkan kerana banyak tanah, banyak hartanah yang dimiliki oleh MPPP telahpun begitu lama dan ada yang tidak sesuai lagi untuk menampung peningkatan dari segi kualiti hidup di Lebuh Cintra 'People Court' sudah lama, sudah lama dari zaman penjajah sampai sekarang projek tersebut sudah sampai masanya untuk pembangunan semula, pemulihan semula dan juga di kawasan-kawasan lain Majlis Perbandaran memiliki hartanah-hartanah tersebut jadi jika ini tidak dilihat dari perspektif pembangunan dan pembaharuan bandar. Saya risau bahawa untuk kerajaan membuat *acquisition* pengambilan balik daripada sektor swasta agak sukar tetapi Majlis Perbandaran Pulau Pinang mempunyai hartanah-hartanah yang begitu banyak dan sesuai untuk pemulihan dan pembaharuan bandar.

Dato' Speaker, oleh kerana sistem persekutuan yang ditubuhkan dalam negara ini dari segi sejarahnya telah memusatkan banyak kuasa, bidang kuasa di bawah Kerajaan Persekutuan. Jadi dalam aspek pelaksanaan kadangkalanya kita terikat ataupun di luar bidang kuasa kita untuk melaksanakan sesuatu keputusan ataupun sesuatu rancangan yang kita kirakan yang kita rasa satu projek yang baik untuk Negeri Pulau Pinang, misalnya dari segi pemberian permit dan lesen bas mini, teksi dan sebagainya. Kita mempunyai Lembaga Pelesenan yang duduk di satu negeri lain dan membuat keputusan untuk negeri kita dan membuat keputusan yang menjejaskan sistem pengangkutan kita yang tidak memahami keadaan dalam negeri kita.

Jadi dalam aspek itu, saya rasa kadang-kadang saya kesihan dengan pembuat-pembuat dasar di kerajaan tempatan dan bila mereka membuat keputusan untuk mengalihkan sesuatu aliran trafik untuk perubahan tempat-tempat menunggu bas, teksi dan sebagainya. Mereka menghadapi masalah kerana mereka perlu merujuk perkara itu kepada kelulusan di peringkat Lembaga Pelesenan. Dalam aspek itu, mungkin kerajaan negeri perlu membuat satu cadangan supaya kuasa ini dikembalikan kepada kerajaan negeri bagi membolehkan kita membuat ko-ordinasi dan perancangan pengangkutan awam di negeri kita sendiri. Ini saya rasa adalah penting kerana pembuat-pembuat dasar dan keputusan memahami dengan lebih dekat masalah dalaman kita masalah kita sendiri apakah yang terbaik untuk kita. Jadi di *centralization* sebahagian kuasa mungkin perlu dikaji kerana ini merupakan satu skop bidang yang berubah dari masa ke semasa dengan perubahan kepada kemajuan ekonomi, dengan perubahan kepada permintaan dalam kenderaan, dalam penggunaan lalu lintas. Kita memerlukan *flexibility* dalam perancangan sedemikian, kita memerlukan *flexibility* untuk meningkatkan kemampuan dan keupayaan sistem pengangkutan awam kita.

Jika kita tidak mempunyai kuasa-kuasa sedemikian pelaksanaannya menjadi satu masalah, perancangannya boleh dibuat dengan baik tetapi pelaksanaan sentiasa perlu berubah, berubah-ubah kerana kita tidak mempunyai kuasa untuk melaksanakan dengan cepat. Sistem *bas shuttle* MPPP berulang alik, berdolak dalih berapa tahun sebelum satu keputusan dapat dibuat kerana kuasa untuk menentukannya tidak ada dalam tangan kerajaan negeri dan kerajaan negeri sedar, kerajaan tempatan sedar ini adalah sistem pengangkutan yang baik, satu cadangan yang baik tetapi untuk pelaksanaannya kita memerlukan, kita menunggu jawapan yang begitu lama daripada lembaga kerana lembaga duduk di tempat lain dan tidak sedar apakah

keputusannya? Apakah unsur-unsur yang membawa kepada keputusan untuk kita mengadakan sistem sedemikian bagi tujuan meningkatkan sistem pengangkutan awam di negeri ini? Jadi saya telah melihat dalam Pelan Strategik Pembangunan ini satu Jawatankuasa Perancangan Pengangkutan Negeri akan ditubuhkan untuk meningkatkan sistem pengangkutan awam negeri ini. Jadi saya percaya ini tidak mencukupi kerana satu jawatankuasa sedemikian yang tidak mempunyai kuasa tidak akan dapat membuat perubahan, pelaksanaan kepada rancangan-rancangan dan perancangan-perancangan bagi meningkatkan sistem pengangkutan awam di negeri ini jadi aspek ini perlu diteliti dengan mendalam oleh kerajaan negeri untuk dibawa berunding dengan Kerajaan Persekutuan supaya kita mempunyai kuasa dalam pelaksanaan jika tidak kita akan tetap menghadapi masalah dan kita akan gagal mencapai sasaran yang ditetapkan dalam Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang Kedua.

Dato' Speaker, dari segi alam sekitar, pembangunan, perimbangan di antara pembangunan bagi tujuan pelancongan dan juga alam sekitar atau ekologi yang dikemukakan dalam pelan ini, saya terkilan bahawa kita masih berkisar kepada pembangunan Bukit Bendera. Sudah lama perkara ini dibawa, sudah lama kita telah kita bincangkan telah lama kita mengatakan kita mahu membangunkan begitu banyak tempat pelancongan, destinasi pelancongan yang berkait dengan ekologi dan alam sekitar tetapi sebelum kita dapat menyentuh sesuatu, kita mendapat bantahan yang begitu hebat daripada badan-badan bukan kerajaan. Kita kemudiannya menangguhkan pembangunan tempat-tempat ini dan hari ini kita masih lagi kembali kepada perbahasan untuk membangunkan Bukit Bendera seperti yang digariskan di dalam pelan strategik ini. Jadi sudah sampai masanya kita kadangkala perlu beritahu kepada badan bukan kerajaan apakah yang mereka mahu? Apakah sebenarnya mereka mahu tujukan kepada kerajaan dalam pembangunan-pembangunan ini? Saya rasa kadang-kadang kita perlu mematuhi kepada dasar sahaja. Secara terperinci apakah yang yang terperinci yang akan dilaksanakan adalah terletak kepada kerajaan. Selagi kita tidak menyentuh soal pokok dalam pemuliharaan alam semula jadi saya percaya badan bukan kerajaan dalam aspek ini mereka perlu memahami bahawa kita tidak boleh mendengar seratus peratus cadangan mereka. Soal-soal pokok bila di kemukakan oleh mereka bila diberi perhatian oleh kerajaan sudah memadai dan kita perlu melaksanakan projek tersebut dan dijalankan dan dilaksanakan. Bukit Bendera misalnya dahulu kalau skil terlalu luas dikecilkan skilnya dan perkara-perkara lain yang dipersetujui secara pokoknya maka kita perlu laksanakan dan tidak ada sebarang sebabnya mereka kembali kemudian dengan berbagai komen dan kritikan apabila ada cadangan-cadangan lain. Begitu juga dengan Kebun bunga kita.

Kita sudah bercakap tentang pembesaran Kebun Bunga tetapi kita masih membenarkan faktor-faktor luaran yang menyebabkan pembesaran ini masih berada di tahap perbincangan, masih dalam kertas, masih tidak dapat dilaksanakan kerana kita terlalu mendengar, terlalu mengikut kehendak-kehendak bukan kerajaan. Saya rasa di seluruh negara, kerajaan negeri yang melibatkan bukan kerajaan secara menyeluruh, secara lebih prihatin kepada pandangan mereka, mengambil kira pandangan mereka ialah Kerajaan Negeri Pulau Pinang. Tidak ada kerajaan negeri lain yang memberi kelonggaran seperti itu untuk mereka menganggotai dalam jawatankuasa-jawatankuasa kerajaan bagi perancangan dan pelaksanaan projek-projek ini. Kebun Bunga kita ada, Bukit Bendera kita ada, SOS pun kita jemput masuk dalam peruntukan perumahan. Mana ada kerajaan yang buat demikian. Siapa SOS yang ada kuasa untuk menduduki di dalam jawatankuasa seperti ini. Kita boleh mencabar mengenai perwakilan SOS, kita boleh mencabar apakah kuasa perwakilan mereka, tetapi kita tidak kerana kita mahu penyertaan rakyat. Kita mahu hidup atau berpegang kepada prinsip penyertaan demokrasi. Masalahnya apabila kita pegang dengan prinsip ini kita terlalu tunduk, apabila kita tunduk mendengar kepada hujah-hujah mereka kita tidak akan melakukan apa-apa program sekali pun. Kebun Bunga satu contoh, saya pernah menganggotai jawatankuasa ini, sampai hari ini masih belum dapat dilaksanakan. Begitu susah sentuh sahaja *Friends of Botanical Garden* buat heboh, soalnya dia hendak kekalkan Kebun Bunga, kita hendak kekalkan juga untuk generasi akan datang, tanggungjawab kita tetapi mereka hendak kekalkan Kebun Bunga itu kerana pada pandangan dan pemikiran mereka itulah Kebun Bunga pada masa kecilnya dan apabila dia tua itulah Kebun Bunga yang dia hendak kekalkan tetapi kita hidup dalam satu situasi yang berlainan. Kita generasi muda mempunyai pandangan lain. Biar generasi sekarang menetapkan apakah Kebun Bunga yang mereka kehendaki untuk diberikan kepada generasi yang akan datang. Bukannya orang-orang yang mahu mengekalkan Kebun Bunga berdasarkan pandangan pada waktu tahun 30-an, 40-an sudah berubah, sudah berubah. Selagi kita membolehkan Kebun Bunga dijadikan satu tempat rekreasi dikekalkan sebagai Kebun Bunga yang tertua di negara ini, mengekalkan fungsi-fungsinya, pembesaran ini harus dilaksanakan. Kita telah memberikan ruangan kepada badan-badan bukan kerajaan ini untuk mengambil bahagian jadi sudah memadai, sudah mencukupi pandangan-pandangan mereka ini diterima dalam pelaksanaan projek-projek kita.

Jadi sudah sampai masanya kita perlu memberitahu kepada mereka kita perlu melaksanakannya, bukan lagi membincangkannya. Ini satu perbezaan, sudah lama, sudah lama perbincangan-perbincangan dibuat, sudah sampai masanya dilaksana. Bila kita tidak laksana dia kata kita berbincang sahaja, tidak ada tindakan. Bila kita hendak bertindak dia pula membidas kita. Ini saya percaya sudah cukuplah, kita sudah tahu apakah kelakuan-kelakuan seperti ini tetapi apa yang kita mahu ialah melaksanakan projek ini untuk faedah rakyat, untuk faedah negeri ini. Ini yang kita mahu. Jadi saya dalam melihat pelan strategi ini, dalam saya melihat kerajaan mahu mengutarakan konsep *good governance* mahu berpegang kepada prinsip penyertaan berdemokrasi kita juga mesti mempunyai peraturan-peraturan yang perlu dihormati oleh badan-badan bukan kerajaan bahawa dalam aspek ini bila kita telah mendengar, telah mendapat pandangan yang secukupnya, apabila kita melaksanakan projek tersebut mereka merupakan sebahagian, mereka juga perlu bertanggungjawab kepada pelaksanaan kita kerana mereka terlibat di dalam perbincangan dalam penggubalan dasar-dasar ini. Mereka bukan terkecuali tetapi mereka juga termasuk dalam ini. Saya berani mengatakan ini kerana kita di Pulau Pinang ini kita membenarkan penyertaan badan-badan bukan kerajaan dalam semua jawatankuasa yang mempunyai kepentingan atau pun yang melibatkan kepentingan awam. Kita membenarkan penyertaan mereka. Jadi di dalam aspek itu kita perlu lebih tegas bahawa bila kita hendak melaksanakan sesuatu yang telah dibincangkan dengan begitu lama, mereka perlu menghormati keputusan akhir yang akan dibuat oleh kerajaan.

Timbalan Speaker:

Penjelasan, Ahli Kawasan Jawi.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Saya amat tertarik dengan ayat-ayat yang telah disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat Padang Kota bahawa bila ada perancangan untuk membangunkan Bukit Bendera dan Kebun Bunga dan bila terdapat badan bukan kerajaan seperti tadi yang disebut oleh Ahli Yang Berhormat kita dan badan-badan yang tertentu apabila mereka membangkitkan bantahan maka kerajaan pun atas sistem demokrasi kerajaan negeri yang prihatin, kerajaan negeri kita turut memberhentikan pelaksanaan perancangan itu. Saya tidak tahulah bahawa perkara ini tidak berlaku di Seberang Perai. Macam kita nampak di Pulau Burung 32,000 orang walaupun menandatangani surat petisyen membantah dengan projek pengangkutan sampah daripada seluruh pulau ke Pulau Burung iaitu yang telah digazetkan sebagai Hutan Bakau.

Walaupun 32,000 orang itu boleh dikatahlah separuh Seberang Perai Selatan punya orang tetapi terus juga *bulldozed* projek ini di tempat itu. Jadi saya rasa macam Y.B. Padang Kota kata sekira Kerajaan Negeri Pulau Pinang yang selalu ambil kira bantahan dan cadangan daripada rakyat kita, maka perkara yang seperti berlaku di Pulau Burung ini tidak akan berlaku sekarang yang memang rakyat di sana pun menghadapi banyak masalah. Jadi saya tidak tahulah bahawa kenyataan tadi oleh Yang Berhormat kita memang Kerajaan Negeri Pulau Pinang kita ini merupai sebuah negeri di seluruh negara Malaysia ini adalah sebuah sahaja yang mengambil kira semua suara rakyat. Bagi pandangan saya apa yang berlaku di Pulau Burung dia tidak menunjukkan sebegitulah.

Timbalan Speaker:

Ya, Padang Kota.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Terima kasih, saya tidak pasti Ahli Kebun Bunga tidak ada dalam Dewan ini. Bilakah projek pemindahan tapak pelupusan ini ke Pulau Burung dibuat. Sebenarnya saya hendak bidas Ahli Kebun Bunga sepatutnya siang-siang sudah dilaksana mengapa ditangguhkan hingga ke hari ini baru hendak dilaksana. Itulah saya kata kita tertangguh dalam pelaksanaan. Kita sudah berbincang sudah lama sesuatu projek tetapi kita tangguh hingga hari ini baru kita laksanakan. Jadi dalam kes Pulau Burung sudah terlambat untuk saya sudah terlambat bukannya ianya tidak patut dilaksanakan tetapi ianya sudah terlambat. Sudah berbincang 10 hingga 15 tahun baru sekarang hendak pindah. Ini saya rasa sudah cukup. Ini mengambil kiralah pandangan-pandangan daripada Majlis Perbandaran Seberang Perai, pandangan-pandangan daripada Ahli-ahli Alam Sekitar yang membuat kajian dan sebagainya. Sudah 10 hingga 15 tahun, ini sudah lambat. Ini yang saya sebut tadi mengambil pandangan sudah cukuplah dan laksana tetapi kita tidak laksana, kita tangguh hingga ke hari ini. Jadi satu isu pula. Bila hendak dilaksanakan ada 32,000 ribu tandatangan saya percaya ada juga perjumpaan-perjumpaan dan sebagainya diadakan, ada juga pandangan-pandangan dibuat, semuanya dan kemudiannya baru dilaksanakan. Sudah-sudah cukup untuk membuktikan Kerajaan Negeri Pulau Pinang mengambil kira semua pandangan dan kemudian melaksanakan tetapi dari segi itulah saya rasa pelaksanaannya tergendala. Dalam kes ini jelaslah ia tergendala, *it is late*. Kita patut sudah siang-siang hantar ke Pulau Burung. Orang Jelutong semua sudah marah beberapa tahun, sudah lambat pelaksanaannya. Jadi dalam aspek ini saya berharaplah kita bukan hendak tengok setakat, kita kena tengok setakat ini di sini sudah lama dah kita putuskan kena pergi ke Pulau Burung.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Penjelasan. Bagi jalan ya, terima kasih. Saya cukup hairanlah apa yang dijawab oleh Y.B. daripada Padang Kota. Siang-siang pun kena hantar. Sudah bincang 15 tahun 20 tahun. Bukankah Kerajaan harus ada satu perancangan yang lebih baik. Kalau dalam 20 tahun ini pun tidak boleh wujudkan satu perancangan yang bagus untuk melupuskan sampah. Sekarang kalau hendak kata daripada Jelutong itu Y.B. daripada Jelutong marah maka bila sini marah bolehkah hantar masalah di sana? Saya tidak faham kenapa bila ia berlaku di KADUN Jawi harusnya siang-siang pun kena hantar ke sana tetapi di Kebun Bunga dia tidak harus berlaku. Jadi saya nampaknya kalau berlaku macam ini, nampaknya berlaku dua *standard*. Kalau kita amalkan demokrasi, kita amalkan demokrasi dengan seluruhnya bukan untuk satu KADUN kita buat macam ini untuk KADUN yang lain kita amalkan *standard* yang lain dan bila kita pindahkan masalah daripada Jelutong ke Jawi adakah kita selesaikan masalah dan berapa ratus juta kita belanjakan pihak kerajaan negeri. Adakah ini sistem pelaksanaan? Adakah ini *good governance*? Adakah ini apa tu..... (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Pinang(Y.B. Encik Looi Swee Cheang):

Saya sudah cakap dalam sidang dulu Y.B. Jawi kata 32,000 rakyat yang membantah, yang *sign*, saya kata dia 32,000, Jelutong 62,000 pun boleh kalau kita tak, semua suara kita dengar. Suara ini kita dengar dan ikut pandangan kita yang mana berasas yang mana munasabah kita ubah, kita guna budi bicara kita yang sebaik-baiknya untuk rakyat kita laksanakan. Memang tapak pelupusan sampah ini kita ubah, dulu kalau tidak silap kalau tuan-tuan dan Dato' Speaker pun tahu, Timbalan Speaker pun tahu dulu ada di Macallum lepas itu tidak muat maksimum baru di pindah ke Jelutong. Tadi setiap tapak pelupusan sampah ini ada had umurnya 30 tahun 20 tahun maka kita kena pindah ke tempat lain. Di seluruh pulau kita kata tidak ada, kita sudah lihat yang paling baik kerana ikut kajian teknikal, sebab itu begitu lama kita ambil, 10 tahun, semua suara kita ambil kira, seperti kata Y.B. Jawi, kita jangan nampak itu Seberang Jaya sama bagi kita. sahaja Jawi yang kita nampak. Kita nampak seluruh dan tengok *big picture* gambaran yang lebih luas seluruh Pulau Pinang, bukan Pulau. Kita tidak mahu ubah di situ tetapi itu yang paling baik mengikut kajian teknikal yang ambil begitu lama untuk membuat keputusan. Kita pun lambat kerana suara juga, kita ambilkira bila kita laksana sekarang timbul juga. Kalau ini dibuang ke mana-mana kena juga seorang ADUN. Itu pandang saya, saya rasa itu semua adalah sementara mungkin 5 tahun, mungkin 3 tahun lagi kita pindah dan mungkin ada cara yang lebih baik untuk menyelesaikan masalah ini. Tidak ada orang mahu sampah, siapa pun tidak mahu. Terima kasih.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Saya hendak bertanya kepada Y.B. Jelutong, *sorry* ya Sungai Pinang, saya hendak tanya Y.B. Sungai Pinang, masa kita rancang untuk pindahkan tapak sampah daripada Jelutong, adakah... (gangguan).

Timbalan Speaker:

Y.B. daripada Jawi, sila minta jalan dari Padang Kota dahulu.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Ingat Y.B. Jawi hendak teruskan.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Saya ingat hendak teruskan, Dato' Speaker katakan minta jalan dahulu.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Y.B. minta saya terus beri, minta dengan Tuan Speaker saya tidak ada kuasa.

Timbalan Speaker:

Padang Kota bagi jalan?

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Oh, saya bagi jalan dan silakan.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Y.B. Encik Looi Swee Cheng):

Masa perancangan untuk gerakan, pindahkan tapak pelupusan sampah dari Jelutong, adakah untuk tujuan pembinaan JEWay, Jelutong Expressway?

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Sebenarnya kedua-dua, dahulu (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Y.B. Encik Looi Swee Cheng):

Minta jalan dahulu.

Timbalan Speaker:

Bagi jalan?

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Ya, bagi jalan.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Y.B. Encik Looi Swee Cheng):

Sebenarnya kedua-dua sudah maksimum, jadi sebelum JEWay ini kita pun sudah ada rancangan kerana tidak bersesuaian tapak. Kedua JEWay sekarang ini terdesak kerana kalau tidak pindah tidak boleh sebab itu kita pindah sementara saya mungkin 2 tahun, 3 tahun, tapak yang lain mungkin kita ubah tempat, mungkin sampai Sungai Bakap juga mana tahu?

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Saya baru-baru ini pun dengar daripada Y.B. Sungai Pinang kata, dahulu selalu bangkit di dalam Dewan ini, tapak pelupusan sampah di Jelutong adalah masalah ke atas kelewatan pembinaan JEWay, Jalan Jelutong Expressway, tetapi sekarang walaupun sampan ini telah tapak ini telah diubah ke Pulau Burong, pembinaan JEWay pun masih ada masalah.

Jadi ini sudah menunjukkan bukan tapak pelupusan sampah di Jelutong bukannya masalah kerana reka bentuk JEWay ini di bina di atas sampah. Tadi Y.B. daripada Sungai Pinang pun berkata, Macallum pun dibina di atas tapak pelupusan sampah, ya rumah, jadi bermaksud bahawa di Jelutong, tapak pelupusan sampah ini bukan masalah kepada pembinaan Jelutong Expressway jadi bila cepat-cepat mahu dipindahkan kepada Pulau Burong, tanpa membuat kajian yang keseluruhan. Itu yang saya cakap keseluruhan, bukan tengok Sungai Pinang sahaja, bukan tengok Jelutong punya sampah sahaja, kena tengok keseluruhan.

Bila kita tengok kepada keseluruhan, kita tidak boleh sebagai satu kerajaan yang bertanggungjawab, kita tidak boleh pindah masalah daripada satu tempat kepada lain dan dengan perbelanjaan pembayar cukai yang beribu-ribu juga, tahukah, sekarang untuk 1 tan sampah kita belanjakan RM130. Daripada rumah ke tapak pelupusan sampah, jadi ini duit pembayar cukai, bukan ini duit banyakkah.

Kita boleh cakap ini untuk secara waktu sementara. Dalam tempoh 20 tahun lepas ini, maka kita harus ada satu perancangan yang lebih bagus. Sekarang teknologi begitu banyak sekali dan kita sendiri pun ada terima cadangan daripada banyak pihak ada teknologi yang bagus mengapa kita tidak laksanakan. Jadi itu yang saya hendak cakap, yang hendak saya tegaskan. Kita harus lihat secara keseluruhan supaya kita jangan mencemarkan tempat lain membawa masalah kepada rakyat di sana bukan jaga Yang Berhormat punya kawasan, tetapi keseluruhannya. Terima kasih.

Timbalan Speaker:

Cukup, cukuplah.

Ahli kawasan Sungai Pinang (Y.B. Encik Looi Swee Cheang):

Sedikit, sahaja.

Timbalan Speaker:

Cukuplah, jangan bertengkar, cukuplah Jawi dengan Sungai Pinang cukuplah. Ahli Padang Kota sila teruskan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Saya hendak bagi jalan Tuan Speaker boleh?

Timbalan Speaker:

Boleh.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Mintalah, minta saya bagi jalan.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Y.B. Encik Looi Swee Cheang):

Terima kasih. Tuan Speaker, saya rasa Yang Berhormat kata tengok keseluruhan, memang kita tengok keseluruhan. Sebab itu kita lambat 10 tahun, 15 tahun, kita kaji dan sekarang tidak boleh kerana sudah lewat 15 tahun sudah lewat dan JEWay lagi.

Saya hendak membetulkan Y.B. Jawi, mengatakan JEWay tidak terlibat. Kalau ini tidak pindah JEWay masih boleh buat, salah kalau tidak percaya, saya boleh bawa Y.B. Jawi tengok tapak itu dan tengok, kalau sampah itu tidak dipindahkan tidak boleh, JEWay itu di atas, dia tidak faham, kerana itu kawasan saya. Saya boleh bawa. Sekian terima kasih.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Saya hendak minta penjelasan boleh?. Bila sampah dipinda.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Y.B. Encik Looi Swee Cheang):

Kalau tidak silap 1 Ogos, kalau tidak silap.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Baru-barulah, bukan 1 Oktober, tidak ya. Terima kasih Tuan Speaker. Ahli Jawi dan Ahli Sungai Pinang memperkayakan perbahasan saya pada petang ini.

Apa kedua-dua Yang Berhormat bercakap tadi saya sudah lupa pun. Saya hendak cakap tentang penyertaan demokrasi, dia bawa saya sampah ke sampah, saya(gangguan).

Ahli Kawasan Batu Lancang (Y.B. Encik Law Heng Kiang):

Kebun Bunga.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Tidak, Kebun Bunga tidak terlibat, *you* jangan kacau-kacau jangan jadi batu api, *you* sudah Batu Lancang lagi hendak jadi batu apikah? Saya hendak tanya kepada Kebun Bunga apa itu, tapi saya sudah lupa tetapi pelupusan sampah itu sudah tertangguh, kerana NWI, pengambilan alih oleh NWI oleh Kerajaan Persekutuan, selepas itu ditangguh tidak diambil alih. Salah siapa pun saya susah hendak cakapkan, hendak salahkan kementerian pun susah juga, kementerian tidak membuat keputusan. Kementerian berdolak-dalih, menteri lama pun sudah pergi, menteri yang baru pun sudah dating belum ada keputusan. Sekarang apa keputusannya saya pun tidak pasti, mungkin dalam Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang ada dikatakan mungkin saya tidak terbaca bahagian mana yang mengatakan mengenai pelupusan pepejal.

Mungkin kita perlu satu usaha oleh kerajaan negeri buat *responds* kepada Kerajaan Persekutuan kena buat satu keputusan yang jelas, terang, bilakah, apakah akan berlaku kepada sisa pepejal ini sama ada akan diswastakan, seperti dahulu NWI, alam flora di bahagian tengah, industri di bahagian selatan. Perlu ada satu keputusan dan maaf saya, ahli Kebun Bunga jangan salahkan saya.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

6-10

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Oh, 6-10 ini ada baca, dan boleh saya buka, tetapi Tuan Speaker tidak disebut apakah cara yang terakhir yang akan diambil oleh kerajaan negeri dalam masalah pelupusan sisa-sisa pepejal ini. Saya tidak tahu apakah, Pulau Burung....(gangan).

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

30 tahun.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Oh 30 tahun, jadi saya ingat kita bahas itu 30 tahun kemudianlah. Saya tidak mahu cadangkan sebab kalau saya cadangkan di Padang Kota 30 tahun baru sampah, saya pun sudah mati, saya sudah 67 mungkin sudah di luar politik. Jadi 30 tahun kemudian betul tidak di letak dalam pelan, tetapi saya percaya kita perlu ada satu repentasi kepada kerajaan persekutuan untuk satu kedudukan yang terbaru mengenai pelupusan sisa pepejal ini sama ada diserahkan kepada NWI ataupun ada cara lainnya untuk pelupusan sampah kerana ini merupakan satu isu dalam pembangunan negeri kita yang ditekan dalam strategik dalam pelan pembangunan Pulau Pinang.

Tuan Speaker, selain daripada itu dari segi pemeliharaan alam sekitar kawasan lapang, saya berharaplah kita dapat memperbanyakkan kawasan-kawasan lapang ini di peringkat yang lebih mikro apa yang dibangkitkan dalam pelan strategik pembangunan, walaupun pelan pembangunan itu mikro dari segi konsepnya tetapi kita mahu melihat penghijauan di bandar-bandar ini dapat diperbanyakkan dan dipertingkatkan, kerana kita dapati di kawasan-kawasan perumahan, di kawasan-kawasan bandar kita begitu kekurangan dari segi kawasan hijau.

Jadi penghijauan ini kita tidak akan berjaya memenuhi sasaran di dalam pelan strategik pembangunan ini jika kita tidak mempunyai satu pelan susulan daripada pelan ini untuk memastikan bahawa kawasan-kawasan hijau di kawasan bandar dipelihara diperbanyakkan. Hari ini kita dapati keadaan di mana oleh kerana di mana kekurangan tanah di kawasan bandaraya. Pembangunan-pembangunan yang mengambil tempat mencerobohi kawasan hijau ataupun kawasan lapang yang sepatutnya diperuntukkan dalam satu pembangunan.

Jadi saya percaya sudah sampai masanya kerajaan tempatan, kedua-dua pihak berkuasa tempatan menetapkan supaya tidak ada dari segi pembayaran ganti, dari segi kewangan bagi menggantikan kawasan lapang yang fizikal yang sebenarnya perlu diperuntukkan dalam sesuatu kawasan pembangunan. Ini hanya tidak akan tercapai jika kita melaksanakan secara tegas bahawa pemaju-pemaju perlu memperuntukan kawasan kemudahan secara fizikal bagi membolehkan kita mencapai sasaran ini untuk memperbanyakkan kawasan lapang yang begitu kekurangan khasnya di kawasan Daerah Timur Laut. Saya masih ingat lagi ada dibuat satu kajian yang kecil dikalangan budak-budak sekolah. Mereka tidak ada tempat untuk bermain bola sepak di kawasan tapak atau padang bola sepak di kawasan Daerah Timur Laut begitu kekurangan selain daripada peringkat sekolah. Di sekolah pun bukan semua sekolah ada padang sebesar itu. Untuk satu padang awam yang boleh digunakan hanya di Padang Kota yang membolehkan mereka menggunakan, di tempat-tempat lain kekurangan.

Jadi aspek kawasan lapang ini perlu diperbanyakkan dan diperhebatkan, supaya kita dapat mencapai dengan cepat kerana pembangunan yang telahpun berlaku dahulu telah memberikan kita satu pengajaran bahawa jika kita membenarkan pemaju-pemaju gantikannya dengan bentuk kewangan maka kita akan kehilangan tempat begitu. Dengan itu akan merosotkan lagi mutu dan kualiti kehidupan di negeri kita.

Dato' Speaker, saya percaya dari segi perancangan, kita mempunyai satu perancangan yang lengkap, yang boleh dikatakan cukup komprehensif, yang meliputi semua aspek dalam masyarakat kita. Yang menjadi persoalannya ialah bagaimanakah kita dapat menjelmakan ini ke dalam satu bentuk tindakan yang membolehkan kita menepati sasaran dalam Pelan Strategik Pulau Pinang ini. Dalam pelan ini, kita dapat melihat bahawa penekanan kepada kesihatan dan isu-isu sosial yang melibatkan kaum wanita dan keluarga turut diberi perhatian dalam pelan ini. Tetapi seperti yang saya katakan kita memerlukan satu pelan untuk menjelmakan kesemua ini untuk menjadi satu realisasi bagi meningkatkan kualiti hidup di negeri ini dari segi kesihatan, dari segi wanita dan keluarga.

Perlu kita pertingkatkan usaha kita melalui HAWA, melalui badan-badan bukan kerajaan yang terlibat dalam aktiviti-aktiviti ini supaya kesedaran kepada kemampuan wanita dalam pembangunan negeri dan masyarakat dapat dipertingkatkan lagi. Kita tidak mahu ada lagi diskriminasi jantina berlaku di dalam semua aspek kemasyarakatan kita kerana jika kita masih mempunyai idea-idea yang tidak maju kita akan mengeneipkan satu kumpulan yang mempunyai daya pemikiran dan mempunyai kemampuan yang setanding jika tidak melebihi daripada kaum lelaki.

Dalam aspek itu saya percaya usaha ke arah membolehkan wanita memahami peranan mereka telah berjalan dengan baik tetapi dari segi skop untuk memperluaskan kesedaran ini kepada peringkat lebih bawah, peringkat pengeluaran operator perlu dipertingkatkan. Di peringkat *middle group*, peringkat pertengahan, kita sudah boleh melihat wanita di peringkat itu telah memahami peranan mereka tetapi di peringkat bawahan ini mereka masih belum mempunyai kesedaran mengenai peranan mereka, kuasa mereka dan juga perlindungan dalam perundangan yang membolehkan mereka memainkan peranan yang lebih aktif.

Saya juga ingin memuji kerajaan negeri kerana mengambil satu langkah bagi menyediakan kemudahan-kemudahan untuk warga tua supaya warga tua ini yang pernah menyumbang dan berjasa kepada masyarakat dan negara ini tidak diabaikan dalam proses pembangunan negeri kita. Ini saya percaya dapat dilaksanakan melalui pelbagai projek melibatkan semua pihak, khasnya pihak swasta yang turut mempunyai satu peranan yang penting ke arah membolehkan warga tua ini menghabiskan masa mereka dengan lebih bermakna. Dalam aspek itu, saya ingin menyeru supaya kita membenarkan tempat-tempat kediaman yang mempunyai kawasan-kawasan lapang yang sesuai diberi kelonggaran-kelonggaran yang membolehkan ianya ditukar menjadi satu pusat aktiviti warga tua supaya kita tidak membebankan masyarakat warga tua dengan bebanan kewangan yang membantutkan usaha mereka untuk menubuhkan pusat aktiviti mereka sendiri di kawasan-kawasan perumahan. Kerana kita sedar bahawa kedua-dua majlis memang mempunyai peraturan-peraturan mengenai pengawalan penggunaan bangunan tetapi jika kita ingin menggalakkan warga tua dan memberi ruang kepada mereka untuk menjalankan aktiviti mereka dari segi perundangan dan pengawalan penggunaan tempat ini harus juga dilonggarkan supaya kita dapat membantu mereka memperhebatkan aktiviti-aktiviti mereka kerana kita dapati kadang-kadang untuk mencari tempat bagi mengadakan aktiviti ini begitu sukar. Ini membantutkan usaha kearah memperhebatkan lagi kegiatan masyarakat warga tua dan aktiviti mereka ini di negeri kita.

Kita juga sedar bahawa kekurangan kawasan lapang telah menyebabkan remaja kita kekurangan tempat. Begitu juga kerana kekurangan kawasan lapang kita telahpun membantutkan aktiviti yang boleh dijalankan oleh masyarakat warga tua. Kita lihat Masyarakat Penyayang, dulu tidak ada kumpulan warga tua yang pelapis, sekarang hari ini sudah ada, mengapa? Kerana ada kawasan lapang yang sedia ada, yang semula jadi. Jadi dalam aspek itu, kalau kita memperbanyakkan kawasan-kawasan lapang ini, secara tidak langsung membantu dalam mempertingkatkan aktiviti warga tua dan remaja bagi menggunakan kawasan-kawasan lapang ini.

Saya juga ingin mendesak supaya kita perlu melihat pengawalan dan juga penggunaan tempat-tempat kediaman untuk tujuan-tujuan lain misalnya untuk tujuan Tadika dan Taska dengan satu pandangan yang lebih fleksibel kerana mereka ini semua menyumbang kepada kemajuan dan juga menyumbang atau *supplement* kepada bentuk kegiatan yang lain. Tanpa Tadika, Taska, di kalangan ADUN pun, ada yang kena hantar anak ke Tadika dan Taska, susah kita hendak hantar, kita tidak boleh bawa masuk anak-anak ke persidangan, kita kena hantar ke sesuatu tempat, dan tempat itu pun tidak diluluskan, itu masalahnya.

Timbalan Speaker:

Penjelasan dari Kebun Bunga.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Terima kasih. Untuk makluman Y.B. Padang Kota dan Dewan yang mulia ini, amalan daripada Kerajaan Tempatan Negeri Pulau Pinang mahupun daripada MPSP atau MPPP, sebelum segala sebarang pembangunan diluluskan, kedua-dua majlis memerlukan tanah lapang 10% daripada seluruh tanah yang akan dibangunkan dan ini tidak boleh digantikan dalam bentuk kewangan secara penggantian. Ini bermakna kita dapat 10% tanah lapang untuk sebarang kemajuan. Selalunya kita menghadapi masalah daripada pemaju kerana pemaju itu menyerahkan tanah lapang 10% secara *piece by piece* dengan izin dan majlis tidak dapat satu keping tanah lapang yang sesuai bagi menubuhkan satu padang bola sepak ataupun satu tanah lapang yang boleh digunakan secara keseluruhan. Itu menjadi satu masalah kerana apabila pemaju menyerahkan tanah lapang, mereka serah sebagai satu atau dua, tiga tempat, tidak sebagai satu keping tanah lapang yang besar yang mencukupi sebagai satu padang bola sepak atau untuk aktiviti yang lain. Itu jadi masalah. Tidak pernah kita benarkan penggantian dari segi kewangan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Terima kasih. Jadi kita ucapkan terima kasih kepada kedua-dua majlis perbandaran ini kerana tidak membenarkan penggantian secara kewangan tetapi diberi secara fizikal. Kalau kawasan-kawasan yang diserahkan mengikut *piece meal*, saya berharap kita dapat lebih berinovatif atau lebih *creativity* dalam menukarkan *piece meal* itu kepada bentuk-bentuk aktiviti yang boleh digunapakai. Misalnya, saya sedar ada pemaju yang menyerahkan kawasan yang berbatu-bata, berbukit-bukit sebagai kawasan lapang dan tidak ada apa yang kita boleh gunakan. Kalau kita ubahkannya menjadi satu *adventure thrill* kepada remaja, panjatlh macam mana mereka hendak panjat dalam kawasan tersebut. Kita perelokkan sedikit kawasan bukit-bukau itu untuk mereka memanjat kerana kegiatan memanjat juga ada dalam rakan sukan atau projek rakan muda. Kita ubah itu dan dipergunakan daripada dibiarkan dan tidak digunakan langsung begitu saja. Saya sedar ada satu, dua tempat di mana sebenarnya bukit-bukau dan batu-bata ini kepunyaan majlis perbandaran kerana diserahkan oleh pemaju, jadi kita gunakannya. Kita gunakan apa yang ada mengikut fotografinya dan dibenar dan digalakkan mereka-mereka yang ingin mencari *adventure*, menggunakan tempat-tempat seperti ini. Dalam aspek itu, kita mempergunakan dengan sebaiknya kawasan-kawasan lapang yang diserahkan.

Timbalan Speaker:

Penjelasan dari Seberang Jaya.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Y.B. Dr. Radin Muhamad Amin bin Radin Haji Hadi Munir):

Dato' Speaker, tadi wakil dari Padang Kota ada mengatakan bahawa apa salahnya di dalam bangunan ini kita *convert* atau ubah suai rumah kediaman sebagai tadika. Tetapi kita harus lihat bahawa kebanyakan Tadika yang dibina di kawasan-kawasan perumahan ini, pertama, ianya tidak cukup luas untuk kanak-kanak itu bermain di padang permainan dan keduanya, apakah kesannya? Sebab apabila seseorang itu membeli satu rumah kediaman, tiba-tiba di sebelah rumahnya dijadikan Tadika dan menjadi bising. Selalunya, Tadika ini adalah satu *business*, satu perniagaan dan setakat buka satu Tadika tidak cukup menampung pendapatan dan dia akan buka kelas-kelas tambahan pada waktu malam di situ. Jiran-jiran akan *complaint*. Saya ingin tanya pada Ahli Yang Berhormat, sama ada bolehkah, adakah prihatin tentang jiran-jiran yang terlibat di dalam penubuhan Tadika-tadika di kawasan perumahan tadi.

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Saya percaya itu satu isu perancangan, isu perimbangan. Saya setuju dengan pandangan Ahli Seberang Jaya bahawa bila kita beli rumah, sebelah rumah ditukar menjadi Tadika, bunyi kebisingannya mungkin timbul suasana tidak selesa. Jika kita melihat secara menyeluruh, kalau tidak dibenarkan Tadika dan Taska ini, di manakah ibu-bapa yang bekerja akan hantar anak-anak mereka ini kerana tidak ada tempat kerana kita tidak ada pusat-pusat penjagaan atau asuhan anak-anak yang ditubuhkan oleh kerajaan secara menyeluruh di semua tempat seperti di Singapura. Kita tidak mungkin dapat melaksanakan ini, jadi kita terpaksa dalam konteks ini lebih fleksible supaya masyarakat, kedua-dua ibu-bapa yang bekerja dapat menghantar anak-anak mereka. Walaupun kita mahu menggalakkan penubuhan pusat asuhan di kilang, pejabat dan sebagainya tetapi dari segi sambutan, saya difahamkan begitu dingin, khasnya di KOMTAR. Saya difahamkan ada tawaran tetapi tidak mendapat sambutan yang baik kerana mereka masih mahu menghantar ke tempat di mana mereka rasa memberi kesenangan kepada orang tua ataupun ibu-bapa untuk mengambil balik anak mereka dan sebagainya.

Jadi semua ini adalah isu perancangan tetapi dari segi keseluruhannya, saya meminta kerana ini merupakan satu permintaan yang meningkat. Penawaran agak berkurangan di sesuatu kawasan. Jadi dalam konteks ini, *supply and demand* kurang seimbang, kita nampaknya ada banyak permintaan tetapi penawaran agak kecil. Kita perlu ada sedikit kelonggaran bagi membenarkan penubuhan ini, penggunaan bangunan-bangunan ini supaya kita dapat mengimbangkan penawaran dan permintaan. Mungkin untuk satu jangka masa yang lebih panjang, satu dasar, satu strategi yang lebih baik dapat digubalkan di mana lebih banyak pusat asuhan dapat ditubuhkan di kawasan-kawasan yang bersesuaian dengan kehendak-kehendak satu pusat asuhan.

Jadi Dato' Speaker, saya sekali lagi mengucapkan syabas dan tahniah kepada kerajaan negeri kerana telah membentangkan satu laporan, satu pelan strategik pembangunan yang begitu komprehensif dan menyeluruh, yang menyentuh tentang semua aspek. Saya percaya melalui pelan tindakan yang akan dikemukakan kemudian, semua ini akan dapat dijemakan dalam tindakan yang membolehkan kita memenuhi sasaran dan objektif dalam pelan strategi pembangunan ini. Dato' Speaker, saya mohon menyokong.

Timbalan Speaker:

Isi kandungan yang membina dari Padang Kota. Siapa lagi hendak ambil bahagian? Pengkalan Kota, silakan.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik):

Tuan Speaker dan Ahli-ahli Yang Berhormat, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan usul Pelan Strategik Pembangunan Pulau Pinang Yang Kedua.

Tuan Speaker, pada dasarnya saya bersetuju dengan pelan strategik kedua yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri yang bertujuan untuk membawa Negeri Pulau Pinang menuju ke arah negeri wawasan yang maju dari segala segi.

Tuan Speaker, pelan strategik ini bercadang untuk membolehkan Negeri Pulau Pinang mencapai pembangunan yang seimbang dari segi kualiti hidup, kesaksamaan masyarakat, pertumbuhan ekonomi yang berkekalan, kepelbagaian pendidikan moral dan juga pembangunan yang seimbang dalam bidang pertanian, perdagangan, industri IT.

Tuan Speaker, pelan strategik ini mempunyai 9 bahagian yang menggariskan dasar-dasar pembangunan yang merangkumi 5 strategik pembangunan yang asas. Strategik di atas ini akan menjadi asas untuk pembangunan Pulau Pinang untuk tempoh 10 tahun yang akan datang. Pada asasnya strategik di atas adalah praktikal dan berpandangan jauh. Namun demikian, terdapat beberapa kekurangan dalam pelan strategik ini yang perlu saya timbul di dalam Dewan yang mulia ini.

Tuan Speaker, pertama, mengabaikan usaha untuk memulihkan kegemilangan Georgetown. Jangan lupa memampkan bandar asal kita, Georgetown. Dengan izin, (bahasa cina), *sustained growth of* Pulau Pinang, Georgetown. Pelan strategik ini tidak meliputi masalah Georgetown yang kini menghadapi kekurangan penduduk-penduduk. Kegemilangan bandar telah menjadi luntur. Status Georgetown sebagai kota pusat perdagangan dan kewangan telah ditinggalkan. Georgetown sebagai ibu kota Negeri Pulau Pinang di mana KOMTAR dan pengkalan laut berada di dalam Georgetown. Georgetown pernah menjadi pusat kewangan, ibu pejabat *firm-firm*, perniagaan dan perdagangan, tempat membeli-belah dan pelancongan yang terkenal. Pada masa ini, kesemua yang dinyatakan di atas, kebanyakan hilang. Untuk tempoh 10 tahun yang lepas, Georgetown telah kehilangan kesinaran sebagai Pulau Mutiara.

Tuan Speaker, Georgetown merupakan sebuah bandar yang bersejarah dan ada titik permulaan pembangunan Pulau Pinang. Oleh itu usaha untuk membangunkan semula Georgetown supaya menjadikan sebagai sebuah bandar bersejarah, moden dan berwawasan adalah amat penting.

Tuan Speaker, untuk memastikan Georgetown terus makmur....(ketawa), pusat pentadbiran kerajaan yang terletak di KOMTAR patutlah dikekalkan. Ianya tidak patut dipindahkan ke tempat lain. Menara KOMTAR yang menjadi petanda kemodenan dan Georgetown patutlah diberi penyelenggaraan yang lebih sempurna, patut dicantikkan dan ditambahkan dengan kemudahan rekreasi. Menara KOMTAR bukan sahaja menjadi pusat pentadbiran kerajaan negeri tetapi ia juga patut menjadi pusat membeli belah, pusat kebudayaan dan pelancongan, pusat penjaja dan sebagainya.

Tuan Speaker, dalam pilihan raya tahun 1999, Yang Amat Berhormat Ketua Menteri kita suka satu lagu,(bahasa cina), dengan izin, bermakna kita hendak *maintain* iaitu jaga Kerajaan Pulau Pinang dan Ketua Menteri yang amat kita sayangi Tan Sri Koh Tsu Koon, kita mahu *sustained* kita punya kerajaan baik-baik. Bersama kita pun *sustained* kita punya Ketua Menteri yang kita sayangi. Ini dua bermakna. Selepas pilihan raya kita menang, kita punya Ketua Menteri telah *sustained* tetapi kita punya Georgetown patutlah kita mampan, *maintain*,....(ketawa), saya baru belajar. Ini satu lagu yang *famous*....(bahasa cina), yang kita Yang Amat Berhormat banyak suka punya.

Tuan Speaker, saya mendapati bahawa strategik pembangunan bandar yang dinyatakan di dalam PSDP-2 ini juga tidak menyentuh tentang masa depan pembangunan KOMTAR. Seperti yang sedia maklum projek pembangunan KOMTAR telah dirancang oleh bekas Ketua Menteri Pulau Pinang iaitu Tun Dr. Lim Chong Eu, antaranya menara KOMTAR, Hotel Shangrila, Dome di KOMTAR dan beberapa pusat membeli belah termasuk Prangin Mall yang baru sahaja disempurnakan telah siap dibina di bawah projek pembangunan KOMTAR tetapi KOMTAR fasa 3 dan fasa 5 projek ini masih belum dilaksanakan. Bagaimanakah dengan nasib-nasib dan masa depan kedua-dua fasa ini langsung tidak dinyatakan di dalam plan strategik.

Tuan Speaker, sejak projek pembangunan KOMTAR dimulakan 26 tahun yang lepas, adalah menjadi satu perkara yang menghampakan kerana ianya masih tidak dapat disempurnakan.

Tuan Speaker, saya mencadangkan bahawa fasa 3 dan fasa 5 hendaklah diteruskan dengan memberi tumpuan kepada kemudahan-kemudahan rekreasi dan kecantikan pembangunan pelancongan supaya menjadikan kawasan sekitar KOMTAR lebih bersemangat. Kita boleh mengambil contoh bangunan *twin tower* di KLCC, bukan *tower* di New York....(ketawa), *twin tower* di KLCC yang mempunyai tasik buatan manusia, kemudahan tapak permainan kanak-kanak yang cantik, taman yang cantik dan kemudahan letak kereta yang luas, yang diuruskan dengan sempurna.

Tuan Speaker, kedua perkara dalam pembangunan yang tidak seimbang adalah mengabaikan pembangunan pelabuhan dan kawasan di sekitar Pengkalan Weld. Dalam PSDP-2, pelan strategik telah menyentuh tentang beberapa perkara dan cadangan termasuk keadaan alam sekitar yang segar, keadaan pengangkutan, ICT, k-ekonomi, sumber tenaga manusia, bekalan air, elektrik dan pembetulan tetapi malangnya soalan pembangunan pelabuhan Pulau Pinang dan kawasan Pengkalan Weld tidak diberi perhatian. Begitu juga dengan sistem pembetulan yang telah diabaikan.

Tuan Speaker, sebelum tahun 1969, apabila Pulau Pinang adalah sebuah pelabuhan bebas cukai, pelabuhan Pulau Pinang amat makmur. Kawasan Pengkalan Weld begitu aktif dan makmur, dengan perdagangan dan perniagaan, kewangan, pengangkutan dan pelancongan dan sebagainya. Setelah status pelabuhan bebas cukai dimansuhkan, kemakmuran di sekitar Pengkalan Weld telah menjadi kian luntur. Kini Pelabuhan Swettenham cuma digunakan sebagai tempat lalu lintas untuk feri-feri dan kapal-kapal pelancongan sahaja. Kemudahan-kemudahannya tidak pernah ditingkatkan. Ianya masih berada di tahap lama, ini kita hokkien cakap.....(bahasa Cina), ini *old and*, lama dan tua.

Tuan Speaker, memang pelan strategik ada menyentuh bahawa Pelabuhan Swettenham akan dimajukan menjadi pelabuhan pelancongan bertaraf antarabangsa di bawah Rancangan Malaysia Ke-8 yang akan dibiayai oleh Kerajaan Pusat, kerajaan negeri dan Penang Port Sdn. Bhd. Tetapi nampaknya cadangan ini telah ditimbulkan sejak 5 tahun yang lepas, ia masih di peringkat cadangan sahaja, cakap sahaja, *no action talk only*, dengan izin. Tiada apa-apa langkah-langkah sebenarnya yang dijalankan.

Tuan Speaker, tambahan lagi kemudahan-kemudahan pelabuhan *barter trade*...(dengan izin), dan sebagainya tidak diberi perhatian yang sewajarnya. Saya ingin menyatakan sekali lagi bahawa sekali lagi bahawa penduduk-penduduk yang berada di atas laut yang biasa dikenali sebagai "Clan jeti" atau "Lee jeti", "Tan jeti", "Chew jeti"(dengan izin) atau rumah terapung menghadapi masalah dari segi rumah-rumah mereka yang telah reput dan kemudahan-kemudahan yang ketinggalan lama.

Tuan Speaker, dalam kawasan sana pergi *toilet* punya jam, "toilet tong".....(ketawa). Air najis terus masuk ke laut.

Timbalan Speaker:

Apa itu?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik):

Pergi itu *toilet* tong air, najis semua terus masuk laut dan membela ikan...(ketawa), kita....(ketawa), tapi ini kehidupan di sana dan air najis, air cuci baju punya air apa air sabun, air basuh baju semua terus masuk laut sana. Ini kualiti kehidupan sana iaitu penghuni menghadapi.

Ahli Kawasan Jawi (Y.B. Puan Tan Cheng Liang):

Minta penjelasan. Y.B. Tuan Speaker, tadi Y.B. Pengkalan Kota kata semua penduduk yang duduk di rumah terapung ini buang najis terus ke dalam laut dan ini bela ikan, dia kata, jadi ikan lagi subur. Tetapi minggu lepas kita dengar daripada Yang Berhormat daripada Sungai Pinang katanya air yang di ambil akibat IWK punya saluran najis itu matikan ikan sampai ikan pun tiada, ikan pun hilang, macam mana hilang kita pun tidak tahu, tulang pun tiada, kalau orang berenang pun hilang jadi dua-dua Yang Berhormat ini ucapan ini tidak *contradictory* yang mana satu lebih betul. Terima kasih.

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Y.B. Dr. Teng Hock Nan):

Itu baja, baja....(gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik):

Terima kasih Y.B. dari Jawi ini, buangan najis dari manusia boleh jadi baja, boleh membela itu ikan juga. Air najis dari paip IWK itu, bukan najis manusia sahaja lain pun ada mengandungi *biological toxic* sebagai itu industri punya *toxic* punya....(ketawa). Tetapi air itu basuh ini ada *toxic* sikit, sudah ada *chemical*, sebab itu patut mesti *up grade* atau naik taraf itu kemudahan itu sistem pembetungan bagi itu rumah terapung dia punya air najis boleh sambung kita punya paip pembetungan terus masuk ke paip besar dan *after that* selepas *treatment* atau rawatan kita masuk itu Jelutong...(gangguan).. (ketawa).

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Yang Berhormat engineer atau?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik):

Saya bukan engineer tetapi sudah belajar dari *engineer*.... (ketawa). *L licence* punya. *L licence* punya....(gangguan).

Ahli Kawasan Padang Kota (Y.B. Encik Teng Chang Yeow):

Tetapi sudah jadi engineer.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Y.B. Encik Lee Hack Teik):

L licence , *L licence* punya. Tuan Speaker, ketika saya hendak mengantuk dalam strategi itu mengabaikan sistem pembetungan dan pencemaran air laut. Tuan Speaker, saya berdiri di sini mengambil perbincangan masalah sistem pembetungan di kawasan Pengkalan Kota, Gat Lebu Macallum dan Lebu Nordin sekarang ada 2,000 orang menghadapi itu pencemaran air najis, air najis di kawasan rumah pangsa dan Lebu Nordin *mainhole* iaitu air najis itu naik dan tandas tidak boleh pakai dan ramai orang sakit perut tidak boleh pergi *toilet*, ini satu masalah, saya pun rasa amat malu kita selalu ucap Pulau Pinang *lead*, ini tidak mahu *lead*lah, kerana itu tidak bagus, dengan ini saya menyeru pihak yang berkenaan mesti mengambil berat dalam masalah itu sistem pembetungan dan pencemaran air laut kita.

Tuan Speaker, kawasan Georgetown dan Jelutong tidak mempunyai sistem pembetungan yang sewajarnya. Kedua-dua kawasan ini mempunyai lebih kurang 400,000 penduduk. Air-air najis terus disalurkan ke dalam laut tanpa apa-apa *treatment* ini tidak sama tadi saya cakap "Chew jeti" terus punya tapi ini dia melalui paip-paip....(gangguan)..pergi mana, pergi Jelutong....(ketawa). Kita sama-sama menghadapi masalah itu, tapi kita sama-sama mengatasi masalah itu. Ini telah mendatangkan pencemaran laut yang serius. Ini juga merupakan suatu ancaman kepada kesihatan penduduk-penduduk Negeri Pulau Pinang dan menjejaskan alam sekitar untuk kehidupan-kehidupan laut.

Tuan Speaker, tambahan lagi selalunya paip-paip air najis ini pecah dan bocor. Ini menyebabkan jalan-jalan yang berlubang-lubang. Jalan yang berluang-lubang pula mendatangkan ancaman kepada nyawa pengguna-pengguna jalan raya. Tahun 1998 ada satu bekas Ahli EXCO punya adiknya telah mati kerana dia langgar itu lubang besar, bekas Ahli EXCO itu rahsia....(ketawa) dia mahu *sue* tapi saya tidak mahulah, bekas Ahli EXCO dia kena satu lubang besar, di Lebu simpang Lebu Macallum kena Lebu MacNair kena pergi hospital tidak boleh sedar, memang sana punya orang marah saya, saya kenal tetapi saya "tok pek kong" tidak apa punya...(ketawa). Terima kasih....(ketawa). Betulkah, tuhan kena marah dengan orang betul, cuaca baik punya jam pun marah, hujan pun marah...(ketawa), jadi wakil rakyat itu macam.

Tuan Speaker, Pelan Strategik cuma menyatakan secara ringkas bahawa loji pembentungan di Jelutong dan Bayan Baru akan disiapkan dalam tempoh 2001 dan 2005 di bawah Rancangan Malaysia Kelapan. Tiada penjelasan yang lebih lanjut dan teliti tentang bagaimanakah sistem pembentungan di Pulau Pinang dapat dinaik tarafkan. Kualiti alam sekitar dapat ditingkatkan mutunya dan sebagainya. Kesemua ini memerlukan penjelasan dan analisa yang lebih mendalam selaras dengan salah satu matlamat Pelan Strategik ini iaitu mengekalkan keseimbangan ekologi, inipun saya baru belajar, ekologi....(gangguan)....(bahasa cina)....dengan izin Tuan Speaker. Ekologi, ekologi betul, *natural* kehidupan itulah, tapi saya tahu you tahu saya tahu....(ketawa) *you* okey I okey kita semua karaoke sudahlah betul....gangguan (ketawa).

Tuan Speaker, memandangkan kepada kelemahan-kelemahan yang disebutkan di atas, saya ingin merayu kerajaan negeri supaya memberi perhatian yang sepatutnya kepada isu-isu yang dibangkit di atas. Marilah kita sama-sama berusaha untuk menjadikan Pulau Pinang sebuah negeri yang mempunyai ciri-ciri yang tebal dengan unsur-unsur kebudayaan, cantik, bersih, segar, hijau, moden dan makmur, makmur, makmur. Moden dan makmur. Tuan Speaker, dengan ini saya memohon menyokong.

Timbalan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan ditangguh sehingga 23 Oktober 2001 jam 9.30 pagi.

Dewan ditangguhkan pada jam 5.00 petang.